

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்



ஒக்டோபர் 2017

100/=

சுமயூனிஸ்டுகள்

பொய்லோ நெருடா

கல்லுக்கும் இரும்புக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும்
நமது ஆன்மாவைக் கொடுத்தவர்கள் நாம்.
நாம் வாழ்வது அன்பால் மட்டுமே.
இருளடைந்த கிரகணச் சந்திரனாகல்
நட்சத்திரம் சிதறுண்டபோது
நாம் இரத்தம் கசிந்தோமென்று
எவ்வோருக்கும் தெரியும்.

இப்போது நீங்கள் தெரிந்துகொள்வீர்கள்
நாங்கள் யாரென்று?
நாங்கள் என்ன நினைக்கிறோமென்று?
இப்போது நீங்கள் தெரிந்துகொள்வீர்கள்
நாங்கள் என்னவாக இருக்கிறோமென்று?
நாங்கள் என்னவாக ஆவோமென்று!

நாங்கள்
மண்ணின் தூய வெள்ளி
மனிதனின் தூய தாது.
சகல நம்பிக்கைகளையும் வலுவாக்கும்விதம்
கடலின் முடிவற்ற இயக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறோம்.
ஒரு கணம் இருட்டிலிருப்பதாலேயே
குருடாவதில்லை நாங்கள்.
வேதனை எதுவுமில்லாமலேயே யரிப்போம் நாங்கள்.

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழ்
இதழ் 92
ஓக்ரோபர் 2017

- ◆ பிரதம ஆசிரியர் :
க. தனிகாசலம்
பொ.பெ : +94765283003
- ◆ நிர்வாக ஆசிரியர் :
ச. சத்தியதேவன்
- ◆ ஆசிரியர் குழு :
சி. சிவசேகரம்
குழந்தை ம சண்முகலிங்கம்
சோ. தேவராஜா
அழ. பகீரதன்
பித. ஞா. மீநிலங்கோ
வே. தினகரன்
லோ. நிலா
க ஆதித்தன்
- ◆ பக்க வடிவமைப்பு :
சிவ பரதன்
- ◆ அட்டை படம் :
சீன கலாசாரப் புரட்சிக்கால ஓவியம்
- ◆ ஒவியங்கள் :
நன்றியுடன் இணையத்திலிருந்து
- ◆ தொடர்பு :
ஆசிரியர்,
ஆடியபாதம் வீதி,
பொக்காக்கி
- ◆ மின்னஞ்சல் :
thajaham@gmail.com
ISSN NO : 2335-9492
- ◆ அச்சுப்பதிவு :

வந்தனம் பிறைவேற் லிமிட்டெட்
சில்லாலை வீதி,
பண்டத்தரிப்பு

கவிதைகள்

த ஜெயசீலன்
சாந்தன்
மேழிக்குமரன்
பொப்பின்
பிரசாந்தினி பிரதீபன்

சுவிசைகள்

அநாதரட்சகன்
க. சிவகரன்

கட்டுரைகள்

பாமரன்
சாந்தன்
சிவா
எஸ். கருணாகரன்
கிரிசாந்த்
அகிலன் கதிர்காமர்
ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ
வினையு



தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
இல: 62, கொக்குவில் சந்தி,
கொக்குவில்

நிதி அனுப்புதல்களுக்கு :

தாயகம் ஆசிரியர் குழு
Editorial Board of Thayakam
S/A NO : 0072361444
BANK OF CEYLON, CHANKANAI
SWIFT CODE NO : BCEYLK LX

K. BHARANEETHARAN
Editor Jeevanathy
Editor Kadai
Kalaiahram, Alvai

‘யுகப்புரட்சி’யின் நூற்றாண்டு

விரிந்த மானுட எழுச்சியாக ரஷ்ய மண்ணில் 1917ல் நிகழ்ந்த ஒக்ரோபர் சோஷலிசப் புரட்சி ‘மாகாஸி பராசக்தி கடைக்கண் வைத்தாள் ஆகாவென்றெழுந்தது பார் யுகப்புரட்சி’ என பாரதி தனது அற நோக்கில் வியந்த கவிதை வரிகளில் தமிழர்களுக்கு அறிமுகமானது. கொலனிய ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான இந்திய மக்களின் போராட்டத்தை சுதந்திரம், விடுதலை என இந்திய தேசத்துக்குள் எல்லைப்படுத்தி கவிதையில் வடித்து எழுச்சியூட்டிய பாரதி. வரலாறுதோறும் மனித இனம் அடைந்த இன்னல்கள், அவலங்களின் முடிவு காலமாகக் கருதி ருஷ்யப் புரட்சியை ‘யுகப்புரட்சி’ என உணர்ச்சி பொங்க வரவேற்றிருந்தார்.

புராதன பொதுவுடமை சமூக அமைப்புச் சிதைக்கப்பட்டு தனியுடமை போட்டிப் பொருளாதார சமூக அமைப்பு உலகில் உருவாகிய காலம் முதல் ‘மனிதர் உணவை மனிதர் பறிக்கும்’ வழக்கம் உருவாகியது. அறியாமையும், ஏற்றத் தாழ்வுகளும், ஒடுக்குமுறைகளும், போர்களும், அழிவுகளும் மனிதர்களால் மனிதர்களுக்கு இழைக்கப்படும் பெரும் அநீதிகளும், கொடுமைகளும் நிறைந்த வாழ்வாக மனிதவாழ்வு மாறியது. வல்லவர் சிலபேர் பொய்யும் புனைவுகளும் உரைத்து பலபேரை ஏமாற்றி ஒடுக்கி வாழும் சமூக அமைப்புகள் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நிலைத்துவருகின்றன.

ஆனால் தம்மைப் போன்ற மனிதர்களை தமது வர்க்க நலன்களுக்காக அடிமைப்படுத்தி ஆண்ட முடிமன்னர்களதும், ஆட்சித் தலைவர்களதும் வரலாற்றுப் பெருமைகளையே அதிகார வர்க்கங்கள் வரலாறாகப் பதிந்துள்ளன. அன்றில் இருந்து இன்றுவரை தமது அரசியல் அதிகார நலன்களை தக்க வைப்பதற்காகவும், பல்வேறு தளங்களில் தொடரும் அடிமைத்தனங்களை மூடி மறைத்து அவைகளை தொடர்ந்து பேணுவதற்கு உதவும் கருத்தியல் ஆயுதமாகவும் அதிகார வர்க்கத்தினர் அவ் வரலாற்றைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

மனித நகரிக வரலாற்றுச் சின்னங்களாக எகிப்தின் பிரமிட்டுக்களையும், கிரேக்க, ரோம கட்டிடங்களின் அழிவுகளையும், சீன்ப்பெருமதிலையும், தாஜ்மகாலையும், ‘கோயிற் கோபுரங்களையும் அண்ணாந்து நோக்கி வியப்பவர்கள் அவற்றை உருவாக்க உழைத்த மக்களுக்குக் கசையடியும், கண்ணீரும், இரத்தக் காயங்களும், சாவுமே பரிசாகக் கிடைத்து வந்தன என்பதை கருத்திற் கொள்வதில்லை. மனித வாழ்வுக்கும், மனித நாகரிக வளர்ச்சிக்கும் மனித உழைப்பு அடிப்படையானது என்பது வெளிப்படையான உண்மையாகும். அதிகார வர்க்கங்கள் வெளிப்படையாகவே இந்திய வர்ணப் பாகுபாட்டில் கடவுள் விதித்த விதியாக உழைக்கும் மக்களை நான்காவது இறுதி நிலையில் சூத்திரர்களாக வகுத்து அவர்களது உழைப்பையும் வாழ்வையும் பறித்தன. கிரேக்க வரலாற்றிலும் உலோகங்களின் அடிப்படையில் நான்காவது தரத்தில் அடிமைகள் காரீயமாக ஒதுக்கப்பட்டு விலங்குகள் போல் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். ஜனநாயகத்தின் தொடட்டிலான எதென்ஸில் சுதந்திர மனிதர்களின் தொகை 21,000 ஆக இருக்கும்போது அவர்களுக்காக உழைத்த அடிமைகளின் தொகை 400,000 ஆக இருந்ததாக மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆபிரிக்க அடிமை வியாபரத்தில் அமெரிக்காவும், பிரித்தானியாவும் பெற்றுக் கொண்ட பெரு இலாபமும் வரலாற்றுப் பெறுமானம் மிக்கதாகும்.

‘ஏகலைவனின் பெருவிரலைப்’ பறித்த மகாபாரத வரலாற்றுக் காலத்திலும் மக்களை அறியாமை இருளுள் அமிழ்த்தி, ஆயுதபலத்தால் ஒடுக்கி வெளிப்படையாக அடிமை

கொள்ளும் முறை வலிமை பெற்றிருந்தது. அவற்றையும் மீறி, ஒடுக்குதல்களுக்கு எதிராக அவ்வக் காலச் சிந்தனை மரபின் எல்லைகளுக்குட்பட்டு எதிர்ப்புக் குரல்கள் பல ஒலித்துள்ளன. சிலசமயம் அவை மனிதநேயத்துடன் செயற்பட்ட மதத்தலைவர்களின் குரல்களாகவும் எழுந்தபோது, அதிகார வர்க்கத்தினர் மக்களை ஏமாற்றி, அவ்வெதிர்ப்புக் குரல்களை உருவ வழிபாடுகளுக்கும் சடங்குகளுக்கும் புதைத்துத் தமக்குச் சாதகமாக்கினர். பண்டைய உலக இலக்கியங்களிலும் இவ்வெதிர்ப்புக் குரல்கள் சில பாத்திரங்களின் குரல்களாக வெளிப்பட்டுள்ளன. ஈஸ்கெலசின் கிரேக்க நாடகத்தில் 'புரொமிதியஸ்' தீயைக் கடவுளிடம் திருடி மக்களுக்குக் கொடுத்தமைக்குத் தண்டனையாகப் பாறையிற் பிணைபடும் காட்சி உள்ளது. மூலதனத்துடன் தொழிலாளர் இறுகப் பிணைக்கப்பட்டிருப்பதை வெளிப்படுத்தும் படிமமாக கால்மாக்கல் இதனைத் தனது 'மூலதனம்' நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அடிமைகளின் கிளர்ச்சிகள் ஆங்காங்கு நடைபெற்றிருப்பினும் 'ஸ்பாட்டகஸ்' போன்ற ஒரு சில அடிமைக் கிளர்ச்சி வீரர்களை மட்டுமே வரலாறு பேசுகிறது. இயேசுநாதரைச் சிலுவையில் அறைய 70 ஆண்டுகள் முன்பே ஸ்பாட்டக்கசும், அவனது தோழர்களும் சிலுவைகளில் அறையப்பட்டனர். அவர்களைப் போன்ற அடிமைகளின் கிளர்ச்சிகள் உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் நடைபெற்றுள்ளன.

கைத்தொழில் புரட்சியுடன் பொருளாதார உற்பத்தி முறையில் ஏற்பட்ட புதிய மாற்றங்களால் பாட்டாளி வர்க்கம் புதியதொரு வர்க்கமாக உருவானது. வரலாறுதோறும் ஒடுக்கப்பட்ட வர்க்கங்கள் அறியாமையிலும், அடிமைத்தனத்திலும் மூழ்கிவிட்டு தமது சிந்தனையிலும் வாழ்விலும் கமந்துவந்த அடிமைச் சங்கிலியின் இடையறாத சமையை உணரும் திறனுள்ள வர்க்கமாக அது இருந்தது. அத்துடன் அந்த அடிமைச் சங்கிலியை உடைத்தெறியும் உணர்வும், ஆற்றலும், ஒன்றுபடும் தன்மையும் கொண்ட வர்க்கமாவும் அது உள்ளமையை மானுட விடுதலைச் செயற்பாட்டுச் சிந்தனையாளர்களான கால்மாக்கசும், ஏங்கெல்சும் அடையாளங்கண்டு புலப்படுத்தினர். அத்துடன் சமூகவிஞ்ஞான அடிப்படையில் வரலாற்று அனுபவங்களை ஆராய்ந்து மனிதகுல விடுதலைக்கான வழிமுறைகளை வகுத்தளித்தனர். அதுவே மாக்கிசுத் தத்துவத்தின் அடிப்படையாகியது. அதன் முதல் வெளிப்பாடாக 1848ல் 'பரிஸ் கம்யூன் புரட்சி' இரண்டு மாதங்கட்குமேல் நிலைத்தது. அதன்வீழ்ச்சியின் பட்டறிவுப் பாடங்கள் மாக்கிசுத்தை மேலும் வளம்படுத்தின.

இம் மாக்கிசு தத்துவத்தை ரஷ்யாவின் யதார்த்த நிலைமைக்கு ஏற்ப நடைமுறைப் படுத்தியதன் மூலம் ரஷ்ய ஒக்ரோபர் புரட்சி 1917ல் வெல்லப் பட்டது. அதனை முன்கொண்டு செல்வதில் தோழர் லெனினும் தோழர் ஸ்டாலினும் உறுதியாக முன்னின்றனர். ஏனைய தோழர்களதும், ரஷ்ய மக்களதும் உறுதியான பங்களிப்பும் இதற்கு பலம் சேர்த்தன. ஆண்டாண்டு காலமாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் துன்ப துயரங்களை நெஞ்சிலே சுமந்தபடி ஒடுக்குமுறைகளையும், அதிகாரங்களையும் வெறுத்து வேறுக்க எண்ணிய பாட்டாளி வர்க்கம் முதல்முறையாக ஆட்சியில் அமர்ந்தது. அதையே பாரதியின் 'யுகப் புரட்சி' என்ற சொற்பாவனை உணர்த்தியது. அறியாமையும், ஒடுக்கு முறையும், சமூக ஏற்த்தாழ்வுகளும் நிறைந்த பொருளாதார சுரண்டற் சமூக அமைப்பு அங்கு தகர்க்கப்பட்டது. புதிய நீதி, புதிய வாழ்வு, புதிய பண்பாட்டுடன், விடுதலையை நேசிக்கும் மக்கள் கலை இலக்கியத்துக்கான களங்கள் அங்கு திறக்கப்பட்டன.

இந்திய விடுதலைக்கூடாக மானுட விடுதலைநோக்கிற் சிந்தித்த பாரதியின் உணர்வில் இப்புரட்சியின் ஒளி பட்டுத் தெறித்தது போன்று உலகெங்கும் ஒடுக்குமுறைக்கு உட்பட்ட நாடுகளுக்கும், மக்களுக்கும் ரஷ்யப் புரட்சி விடுதலைக்கான நம்பிக்கையை அளித்தது. இதனால் உலகின் ஒடுக்குமுறை அரசுகள் யாவும் பேரச்சம் கொண்டு அதனை அழிக்க ஒன்றுபட்டு நேரடியாக தலையிடவும் சதி புரியவும் முன்னின்றன. ஹிட்லர் தனது 'மெயின் காம்ப்ஃப்' நூலில் சோஷலிசத்தின் மீது தனது வெறுப்பை பதிவுசெய்திருந்தான். உலகின் முதலாவது சோசலிசக் குடியரசை அழிக்க வெறிகொண்டெழுந்த ஹிட்லரையும் அவனது படைகளையும் அழித்து அதனைப் பாதுகாப்பதில் உருக்குப் போல் ஒன்றுபட்டுத் தமது இன்னுயிர்களை உன்னத இலட்சியத்துக்காக அர்ப்பணித்த சோவியத் மக்களது பங்களிப்பும்,

உறுதியான தலைமை அளித்த தோழர் ஸ்டாலினது பங்களிப்பும் உயர்வானவை. இச்சவால்களை எதிர்கொள்வதில் சில தவறுகள் ஏற்பட்ட போதும், அவர்கள் பாதுகாத்த ரஷ்ய ஒக்ரோபர் புரட்சியின் செந்தளத்தில் இருந்தே கிழக்கில் சீனா, வியட்நாம், கொரியா ஆகியனவும் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவும் பல ஆபிரிக்க, தென் அமெரிக்க நாடுகளும் விடுதலைப் புரட்சிக்கான உந்துதலையும் ஊக்கத்தையும் பெற்றன.

உலகின் மூன்றில் ஒருபகுதியினர் பொதுவுடமை ஆட்சியின் கீழ் இன, மத, பால், நிற வேறுபாடுகளோ ஒடுக்குதலோ இன்றி மனிதநேயத்துடன் வாழ்வதற்கான சூழல் மனிதகுல வரலாற்றில் முதன்முதலாக உருவானது. இந்தியா உட்பட உலகநாடுகள் பலவும் கொலனியத்துக்கு எதிரான தமது தேசவிடுதலைப் போராட்டங்களின் நட்புச் சக்தியாக ரஷ்ய சோவியத் சோஷலிசக் குடியரசை ஏற்றனர். மதசார்பற்ற அறிவியல் வழி மனிதநேயப் பண்பாடு உலகெங்கும் பரவியது. தமது நாட்டு மக்கள் சோசலிசக் கருத்துக்களுக்கு சார்பாக செல்வதைத் தவிர்க்கவே பிரிட்டனும் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவும் அமெரிக்காவும் தொழிலாளர் சமூகநலத் திட்டங்களை ஆரம்பித்தன. உலக மக்கள் மத்தியில் சோசலிசக் கருத்துக்கள் வேகமாகப் பரவுவது கண்டு அஞ்சிய அமெரிக்கா பனிப்போர்த் தந்திரங்களில் ஒன்றாக இன, மத, பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தை தனக்குச் சாதகமாக தூண்டி பலமாக்குவதில் முன்னின்றது. பின்லாடனை உருவாக்குவதில் அமெரிக்கா வகித்த பங்கும் அதன் விளைபயன்களும் இதற்கு ஒர் உதாரணமாகும். அத்துடன் சோஷலிச முகாமில் ஏற்பட்ட தத்துவார்த்தப் பிளவும் சோசலிச அமைப்பை பலங்குன்ற வைத்துத் தற்காலிக பின்ன டைவை ஏற்படுத்தியது.

இன்று அமெரிக்கத் தலைமையில் முன்னெடுக்கப்படும் ஏகாதிபத்திய உலகமயமும், நவதாராளவாதமும், திறந்த சந்தைப் போட்டிப் பொருளாதாரமும் அதன் வெளிப்பாடான நுகர்வுக் கலாசாரமும் மனிதர்களின் வாழ்வை மட்டுமன்றி உயிரினங்களின் வாழ்விடமான இப்புவிவியின் சூழலை மாசுபடுத்தி அதன் இருப்பையும் கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளன. இன, மத, நிற வேறுபாடுகளை தூண்டி கொடூர யுத்தங்களை தோற்றுவிக்கும் இவ் அமைப்பை உலகமயமாக்கிய அமெரிக்கா அவற்றின் பாதிப்புக்களில் இருந்து தன்னைக் காக்க நீண்ட சுவரை எழுப்பும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. பிரிட்டனின் விலகலையடுத்து ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலும் தேசிய எல்லைகளுக்குள் தம்மைப் பாதுகாக்கும் முனைப்பு வலுவுறுகிறது. அத்தோடு பாதிக்கப்பட்ட உலக மக்கள் இருபத்தொராம் நூற்றாண்டிலும் பல்வேறு ஒடுக்கு முறைகளுக்கு உட்படுவதும், பொருளாதார ஏற்த்தாழ்வுகளால் தம்மையே அழிப்பதுவும் இன, மத அடிப்படை வாதங்களின் பாதிப்பால் யுத்த அகதிகளாக உலகெங்கும் அலைவதும் தொடர்கின்றது.

மக்களின் மனங்களில் திணிக்கப்பட்ட 'இரண்டாயிரம் ஆண்டு பழைய சகமை'களில் இருந்தும், அடிமைத்தனங்களிலிருந்தும் சிலபத்தாண்டுகளில் விடுபடல் இலகுவல்ல. ரஷ்ய ஒக்ரோபர் புரட்சி பாரதியின் 'அக்கினிக் குஞ்சாக' இன்றும் உலகின் பலபாகங்களில் அநீதிகளுக்கும், ஒடுக்குதல்களுக்கும் எதிரான எரிதழுவாக பரவி வருகிறது. அதன் வெற்றி தோல்விகளில் கற்ற பாடங்கள் நம்பிக்கையின் பேரொளியாக, இப்புவிவியின் இருப்புக்கும், அதில் ஒடுக்குதல்கள் இல்லாத மனிதவாழ்வின் உயிர்ப்புக்கும் இன்றும் வழிகாட்டி நிற்கின்றது.

“ஒக்ரோபர் புரட்சியின் பீரங்கி முழக்கம் எமக்கு மாக்சிச வெனினிசத்தைக் கொண்டு வந்தது. உலகம் முழுவதும் நடந்தது போலவே, சீனாவிலுள்ள முற்போக்காளர்கள், ஒரு தேசத்தின் தலைவிதியை ஆராயவும் அவர்களது பழைய பிரச்சனைகளைப் புதிதாகப் பரிசீலிக்கவும் உகந்த கருவி என்ற வகையில் பாட்டாளிவர்க்க உலகக் கண்ணோட்டத்தை மேற்கொள்ள அது உதவியது.

- மரசேதுங்

மதுவாத ஃபாசிசமும் ஏகாதிபத்தியமும்

மதங்கள் யாவும் ஒன்றையே போதிக்கின்றன என்பர் சிலர். அது மெய்யாயின் மனிதர் ஏன் மதங்களின் பெயரால் மட்டுமன்றி மதப் பிரிவுகளின் பெயராலும் தம்மிடை போராடி மடிய வேண்டும்?

மதச் சிந்தனை வேறுபாடுகளின் பெயரில் நடந்த சமூக மோதல்களின் யுகம் போய் விட்டது. ஒவ்வொரு மதத்தக்கும் மதப் பிரிவுக்கும், அது தோன்றிச் சில காலத்துள்ளேயே, மக்களிடையே தன் கருத்தைப் பரப்ப மக்களின் மனமாற்றத்தை விட அரச அதிகாரத்தைப் பிடிப்பதோ அரசை மதத் தலைமையின் செல்வாக்கிற்குட் கொணர்வதோ முக்கிய தேவை யாகின. மதஞ் சார்ந்த மோதல்கள் மனிதர் மறுவுலகம் போகும் மார்க்கம் பற்றிய தத்துவ விவாதங்களின் விளைவுகளல்ல. அவற்றுக்கு வலிய பொருள்முதல்வாதக் காரணங்கள் இருந்தன. பல்லவராட்சியற் சமணரின் கழுவேற்றம் முதல் சிலுவை யுத்தம் வரை அறஞ் சார்ந்த காரணங்களைவிட வலிய அரசியற் காரணங்கள் இருந்தன.

மதங்கள் பலவும் தோன்றிய அடிமை, பிரபுத்துவச் சமூகச் சூழல்கள் இன்றில்லை. மத நடைமுறைகள் பலவும் முதலாளியச் சூழலுக்கு ஏற்படையனவாக மாறியுள்ளன. அத்துடன், தனது விழுமியங்களுடன் அறவே முரண்படும் மதங்களைத் தனக்கு வாய்ப்பாகப் பாவிக்க முதலாளியம் கற்றுள்ளது.

முதலாளியத்தின் பயனாகவே நாம் காணும் முதலாளிய சனநாயகம் தோன்றியது; தேசங்களும் தேச அரசுகளும் தோன்றின. ஆயினும் சனநாயகம் தனது இருப்புக்கு மிரட்ட லாவதை முதலாளியம் விரும்பவில்லை. எனவே அது தனது ஆட்சியைச் சர்வாதிகாரமாக்கி மீள் வலுப் படுத்த ஃபாசிசத்தைத் துணைக்கழைத்தது. ஃபாசிசம் என்பது முதலாளிய அட்சி யைக் காக்க முதலாளிய சனநாயகம் வலுவற்றுப் போனபின் அதனிடத்தில் வரும் பகிரங்க சர்வாதிகாரப் பிரதயீடு.

பழைய ஃபாசிசத்தில் கம்யூனிச விரோதம் முதன்மையானது. மதம் அதன் கருவிகளில் ஒன்றாயினும், கம்யூனிச எதிர்ப்பிலேயே மதம் மிகப் பயனளித்தது. அரச அதிகாரத்தில் இன மேம்பாடும் கடுந் தேசியவாதமும் அதினும் முக்கிய அரசியற் சிந்தனைகளாயின. சிறு பான்மைச் சமூகங்களை ஒடுக்குவதையும் பிற நாடுகளுடன் போர்தொடுப்பதையும் நியாயப் படுத்த அவை மிக உதவின.

இரண்டாம் உலகப் போரின் பின், பழைய ஃபாசிசத்தை மீட்பது கடினமாயிற்று. எனினும் ஐரோப்பாவில் தலைதாக்கும் இனவாதமும் கடுந் தேசியவாதமும் வரவுள்ள ஃபாசிசம் பற் றிய எச்சரிக்கைகளாம்.

1965இல் இந்தோனீசியாவில் மேற்குலக உதவியால் வந்த ராணுவ ஃபாசிச ஆட்சி 500,000க்கும் அதிக இடதுசாரிகளைக் கொன்றது. கம்யூனிஸ்டுக்கு எதிராக இஸ்லாத்தைப் பாவித்தாலும் அது மதவாத ஆட்சியல்ல. 1971இல் சிலியில் அதையடுத்த கொடிய ஃபாசிச ராணுவ ஆட்சி அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய உதவியுடன் தோன்றியது. இடதுசாரிகளை அழிப் பதே அதன் அறிவிக்கப்பட்ட இலக்காகும்.

கொலனியத்தின் வீழ்ச்சியையடுத்து எழுந்த நவகொலனியம் கொலனி ஆட்சியை விழுத் திய தேசியத்தைத் தனது கருவியாக்கக் கவனங் காட்டியது. ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் அது பலனளித்தது. எனினும் மக்களுக்கு வெறியூட்ட தேசிய உணர்வைவிட மத உணர்வு வலுவானது என்பதால், ஏகாதிபத்தியம் சோவியத் ஒன்றியத்தைப் பலவீனமாக்க இஸ்லாமிய மதவாதத்தைப் பாவித்தது. பின்பு அதைச் சீனாவிலும் பாவித்தது. பின்னர் பிற நாடுகளிலும் பாவித்தது.

நவீன தென்னாசிய இந்து, பவுத்த மதவாதங்கள் ஏகாதிபத்தியத்தின் நேரடி ஊக்குவிப்பின்றி இருபதாண்டுக்கு மேலாகச் செழித்து வந்தன. இந்தியாவில் இப்போது அதிகாரத்திலுள்ள இந்துத்துவ ஃபாசிசக் கட்சி மத அடையாளத்தை முதன்மைப்படுத்துகிறது.

இலங்கையில் சிங்கள-பவுத்தம் என்ற பெயரில் அரசியலை முன்னெடுத்த ஃபாசிசக் கட்சி ஆட்சியி லில்லாவிடினும் அரசாங்கங்களில் அதற்குச் செல்வாக்குண்டு. முஸ்லிம்களைக் குறி வைக்கும் சிங்கள-பவுத்த ஃபாசிச வெறியர்கட்கு அதனுடன் நேரடி உறவில்லாவிடி னும் ஃபாசிச வெறியர்களைக் காக்க அது முன்னிற்கிறது. அரசாங்கத்திலும், அதினும் வலுவாக அரச இயந்திரத்திலும், சிங்கள-பவுத்த ஃபாசிசச் சிந்தனை ஊடுருவியுள்ளது.

மியான்மாரின் "ஜனநாயக மீட்சி"யுடன் பர்மிய பவுத்த ஃபாசிசத்தின் பெரும் எழுச்சியும் நிகழ்ந்தது. அதன் விளைவாக முஸ்லிம்களான ரொஹிங்யர்கள் படும் இன்னல்களை நாமறி வோம். மேற்குலகின் தாராளவாதிகள் அதைக் கண்டித்தாலும் அமெரிக்காவும் அதன் கூட் டாளிகளும் கள்ளமெளனங் காக்கின்றன.

உண்மை ஏதெனில், ஏகாதிபத்தியத்திற்கு இந்தியாவில் இந்துத்துவ ஃபாசிச வெறி யாட்டம் பற்றியோ இலங்கையிலும் மியான்மாரிலும் பவுத்த ஃபாசிச வெறியாட்டம் பற் றியோ கவலையில்லை.

இந்துத்துவமும் தேசியவாத பவுத்தமும் ஏகாதிபத்தியத்தை ஏற்கின்றன; ஏகாதிபத்திய நட்பை நாடுகின்றன. அதற்கமைய, ஏகாதிபத்தியமும் அவற்றைப் பொறுத்தருளுகிறது. ஏனெ னின், ஆசிய நாடுகளின் மக்களைப் பகைமூட்டிப் பிரிக்கும் பணியை அவை செய்கின்றன.

நாம் இராணுவ வன்முறையையும் தீவிரவாத வன்முறையையும் அனுபவித்துள்ளோம். ராஜ் பக்ச ஆட்சிக்குச் சில ஃபாசிசப் பண்புகள் இருந்தன. எனினும் நாடு இன்னமும் ஒரு ஃபாசிச ஆட்சியை அனுபவிக்கவில்லை. ஆனால் அந்த அபாயம் உண்மையானது. அதை நாம் புறக்கணிக்கலாகாது.

இந்தியாவில் 1980களில் தொடங்கிய இந்துத்துவ எழுச்சி தமிழ்த் தேசியவாதத்தை உடனே தீண்டவில்லை. எனினும் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் வெற்றியின் பின் தமிழ் நடுத்தர வர்க்கத்தின் ஒரு பகுதியில் இந்துத்துவக் கவர்ச்சி தெரிகிறது. தமிழ்க் குறுந்தேசியவாதிகள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் ஊக்குவித்த முஸ்லிம் விரோதம் அதற்கு உதவுகிறது. சிங்கள-பவுத்த ஃபாசிசத்தின் முழு உருவமான பொது பல சேனாவுடன் தமிழரின் நட்பை ஊக்குவிக்கும் போக்கு ஒன்று உள்ளது. அது ஆபத்தானதும் தமிழரின் உரிமைக்கும் விடுத லைக்குமான போராட்டங்கட்குக் கேடானதுமாகும். தமிழ்த் தலைமைகளின் ஏகாதிபத்திய, இந்திய விசுவாசங்களும் தமிழரை இந்துத்துவ, சிங்கள-பவுத்த ஃபாசிசங்களின் கருவிகளாக் கும் பணிக்கு உதவுவன.

எனவே பழமைவாதத் தமிழ்த் தேசியத்தினிடத்தில் முற்போக்கான தேசியத்தை வலிறுத்து வதோடு ஃபாசிச அபாயம் பற்றிய விழிப்பையும் ஏற்படுத்தலும் அவசியமானது.

'தாய்' நாவலில்

"நீங்கள் செய்வது அனைத்தும் படுமோசமான பாதகச் செயல்கள். ஏனெனில் உங்கள் செயல்கள் அனைத்தும் மக்களை அடிமைப் படுத்துவதில் தான் முனைந்து நிற்கின்றன. உங்களது பொய்மையும், பேராசையும், குரோத வெறியும் உலகத்தில் எண்ணற்ற பிசாசுகளையும், பூதங்களையும் தான் படைத்திருக்கின்றன. அந்தப் பூதங்களும், பிசாசுகளும் மக்களை கோழைகளாக்கி விட்டன. அந்தப் பைசாசு ஆதிக்கப் பிடிப்பில் இருந்து மக்களை விடிவித்துக் காப்பற்றுவதே எங்கள் பணி. நீங்கள் மனிதனை வாழ்க்கையினின்றும் பிய்த்துப் பிடுங்கி, அவனை அழித்து விட்டீர்கள். நீங்கள் அழித்துச் சுடுகாடாக்கிய இந்த உலகத்தை, சோசலிசம் ஒரு மகோன்னதமான மாசக்தியாக வளர்ந்து உருவாகி வளம்படுத்தும்."

பலியாடிகள்



இன்று அந்தப் பாடசாலையின் சூழல் என்றுமில்லாதபடி களை கட்டியிருந்தது,

அதிபர் ஆசிரியர்கள் முதல் மாணவர்கள் வரை ஏதோ குதூகலத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்தனர்.

அங்குமிங்குமாக ஓடியாடி வேலைகளில் மூழ்கி பொறுப்புடன் நடப்பதாக ஒருவருக்கொருவர் காட்டியபடி இருந்தார்கள்.

பாடசாலைச் சமூகமே அங்கு கூடி நின்று மண்ணில் கால் பாவாது அந்தரத்தில் அலைந்து கொண்டிருப்பதுபோல பரபரத்துப் போயிருந்தது.

விசேஷம் வேறொன்றுமில்லை.

அந்தப் பாடசாலையின் புதிய கட்டிடத் திறப்புவிழா இன்று.

காலை ஒன்பது மணிக்கு விழா ஆரம்பிக்க ஏற்பாடாகியிருந்தது.

பாடசாலை வளவின் தெற்குப்பக்கத்தே புதிதாக முளைத்த அந்த இரண்டு மாடிக் கட்டிடம் கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நின்றது. அது வெள்ளையடிக்கப்பட்டு வண்ணவண்ணமான மாலைகள், தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு புதுப் பொலிவு தந்தது.

சமூக நலன் விரும்பிகளின் வேண்டுகோள் பேரில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனமொன்

றின் நிதிக் கொடையில் கட்டப்பட்டது. அதுவும் அப்பாடசாலையின் சுற்றத்திலிருந்து வருகின்ற ஏழைப்பிள்ளைகளின் பேரில் தவமாகக் கிடைத்த கட்டிடம் அது.

இன்று வழமைக்குமாறாக, பாடசாலை வளவு, நடைபாதை துப்பரவு செய்யப்பட்டிருந்தது. வளவில் மண்டிப்போய்க் கிடந்த புல்செடிகள், இறைந்து கிடந்த கடதாசிகள், சொப்பிங் பைகள், பெருமரங்களிலிருந்து உதிர்ந்து விழுந்த இலை குழைகள் என ஆங்காங்கே குவிந்துபோய்க்கிடந்த குப்பை கூழங்கள் எல்லாம் மாணவர்களின் சிரமப் பணியினால் அகற்றப்பட்டிருந்தன. பாதைகள் மூடி வளர்ந்திருந்த பூச்செடிகள் அளவாகக் கத்தரிக்கப்பட்டு வளவு ரம்மியமாகக் காட்சியளித்தது.

வழக்கமாக நேரம் பிந்திவருகின்ற ஆசிரியர்கள் கூட அன்று நேரத்துக்கே ஆஜராகியிருந்தனர்.

அவர்களது மெச்சும்படியான கடமையுணர்வுக்குக் காரணம், மாகாணசபையின் பேராளுமைக்குரிய அரசுநிர்வாகி அந்த விழா விற்கு பிரதம விருந்தினராக வருகை தர விருப்பதுதான்.

அவர் ஏக அதிகாரங்களையும் தன்னகத்தில் கொண்டு மாட்சிமை தாங்கிய குறு

நிலமன்னர் போல் செயற்பட்டுவருபவர். மாகாணத்தின் சகல விடயங்களிலும் அவர் தான் இறுதிமுடிவு எடுப்பவர் என்பது சகலரும் அறிந்ததுதான்.

இந்தப் பரபரப்பில், அதிகாரிகளை ஏற்றி யிறக்கும் திணைக்கள வாகனங்கள் திணைக்களத்துக்கும் பாடசாலைக்குமாக அலைந்தபடி இருந்தன. இந்நிகழ்வில் கலந்துகொள்வதற்காக அதிகாரிகள், உத்தியோகத்தர்கள் வேறு நேரத்துடனேயே கூடிவிட்டனர். அவர்களும் தமக்குரிய அதிகாரத் தோரணையை முகங்களில் அணிந்துகொண்டு விறைப்பாக நின்றனர். அவர்களில் பலருக்கு பாடசாலை புதிது. இன்றுதான் முதன்முதலாக பாடசாலையை தரிசிக்கிறார்கள்.

அவர்களில் சிலர், பேராளுமைக்குரியவர் கலந்து கொள்ளும் இப்படியான நிகழ்வுகளிலெல்லாம் கலந்துகொண்டு பவ்வியம் பேணி அவரிடம் நல்ல பெயரை சம்பாதித்துவிட வேண்டுமென்பதில் குறியாக இருப்பவர்கள். ஓரிருவர் இன்னும் சில மாதங்களில் ஓய்வுபெற வயதால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு நொந்து போயிருப்பவர்கள். தொடர்ந்தும் தமது பொன்னான சேவையை கல்வி உலகில் நீடிப்பதற்காக அவரது தயவை நாடி வந்திருக்கின்றார்கள். தமது பதவி சுகத்திற்காக எதையும் இழக்கத் துணிந்தவர்கள்.

புதிய கட்டிடத்தின் உள்ளேயும், வெளியேயும் ஆசிரியர்கள் சிலர் ஓடிக்கொண்டும் நடந்துகொண்டும் பரபரத்துப் போயிருந்தனர்.

மேடையமைப்பு, மண்டப ஒழுங்கு, அலங்காரம் பற்றிய அக்கறையும் மேலதிகாரிகளை மகிழ்விக்கும் அங்கலாய்ப்பும் அவர்களில் தெரிந்தது.

குழலின் களேபரத்தில் மகிழ்ந்துபோய், ஒருவரை ஒருவர் கலைத்துப் பிடித்து சுதந்திரமாக ஓடித்திரிந்த மாணவர்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவதில் பொறுப்பான ஆசிரியர்கள் பிரயத்தனப் பட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இடையிடையே வன்முறையையும் கையாண்டு ஒருவாறு மாணவர்களை வரிசைப்படுத்திவிட்டனர்.

பாடசாலை வாயிலிலிருந்து புதிய கட்டிடம் வரை இருமருங்கும் அசையாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

நேரம் ஒன்பதை அண்மித்துவிட்டது. வெயில் வேறு தகிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. மாணவர்கள் நீண்ட நேரமாக காலைக்கு நின்று களைத்துவிட்டனர். பலரது முகங்களிலும் பசிக்களை கவிந்துபோயிருந்தது. காலை ஆகாரத்தை மறந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் பொருட்படுத்துவதாக இல்லை. இது மாணவர்களுக்கான விழாவல்லவே!

எல்லோருடைய குறியும் ஒன்றுதான். அரசு விருந்தினரை வரவேற்பது. அவர் தயவில் தங்கள் நலன்களை சேவிப்பது என்பதில் தான் இருந்தது.

இதைவிட வேறு பணி அவர்களுக்குக் காத்துக் கிடக்கவில்லை.

எல்லோரும் பேராளுமைக்குரியவரை எதிர்பார்த்து கண்களில் ஆவலைத் தேக்கியபடி வாசலைப் பார்த்துக்கொண்டு தவமிருந்தனர்.

அந்நேரம்...

செம்மண் புளுதியைக் கிளப்பியபடி வாகனம் ஒன்று வாசலில் வந்து நின்றது. அங்கு கூடியிருந்தவர்கள் பரபரத்துப்போய் தங்களை சுதாகரித்துக் கொண்டு எழுந்து நின்றனர்.

அது திணைக்கள மேலதிகாரியின் வாகனம். முன் கதவைத் திறந்து கொண்டு இறங்கிவருவது அல்போன்ஸ்.

மேலதிகாரியின் அலுவலக உதவியாளன், பேராளுமைக்குரியவருக்கு நெருக்கமானவன். அவரது இணைப்பாளரென மேலதிகமாக ஒரு பதவியையும் தனக்கென சூடிக்கொண்டவன். அவர் கலந்து கொள்ளும் எந்த விழாவிலும் கமராவுடன் அலைந்து எல்லாவற்றிலும் தலையிட்டு பந்தா காட்டுபவன். இத்தனைக்கும் அவனிடமுள்ள தகுதி சிங்களமொழி பரிட்சயம் ஒன்றுதான். சிங்கள மொழியில் இலாவகமாகப் பேசி அம்மொழி தெரியாத மேலதிகாரிகளிற்கு பயங்காட்டிக்கொண்டிருப்பவன். பல தருணங்களில் மேலதிகாரிகள் கூட அவன் தயவில் தங்கள் காரியங்களைச் சாதிக்கிறார்கள். அதனால் பயங்கலந்த மரியாதை அவன்மேல் அவர்களுக்கு.

அல்போன்ஸ்

பேராளுமைக்குரிய

வருக்கென விசேடமான கதிரை ஒன்றை கொண்டுவந்திருந்தான்.

நீல வெல்வெட் துணியால் கவரிடப்பட்ட சிம்மாசனம் போன்ற உயரமான கதிரை அது. அவர் அமர்வதற்கு பாடசாலைக் கதிரைகள் செளகரியம் கொடாது என்பது அவனுது நம்பிக்கை. சமீபகாலமாக அவர் கலந்து கொள்ளுகின்ற விழாக்களுக்குக் கெல்லாம் உடையார் வருகைக்கு முன் அவரது பொல்லு வந்து சேர்வது போல அந்தக் கதிரையும் வந்துசேர்ந்துவிடும்.

அது மாணவர்களினால் சிரமப்பட்டு இழுத்துப் பறித்து, மண்டப அரங்குக்கு சுமந்து செல்லப்பட்டது.

வெளியே, களுத்துப்பட்டி அணிந்து தோற்றப் பொலிவு காட்டி புன்முறுவலுடன் நிற்கும் மேலதிகாரிகளிடம்,

“பெரியவற்றை வாகன அணிவெளிக்கிட்டு விட்டுதாம். இப்ப வந்திடுவார் எல்லாரும் ஆயத்தமா இருங்கோ.”

பேராளுமைக்குரியவரை தரிசித்து அவரது அருட்கடாட்சத்தைப் பெற வந்தவர்கள். அவருக்கான மரியாதையை அல்போன்சுக்கு கொடுத்து புன்னகைத்தனர்.

ஏற்பாடுகளை ஒவ்வொன்றாக கவனித்த படியிருந்த கோட்டக்கல்வி அதிகாரியைக் கடந்து செல்லும் போதும் அதனையே கூறி விட்டு அவசரங்காட்டிப் போனான் அல்போன்ஸ்.

இதனை அவதானித்த அதிபரும் கோட்டக்கல்வி அதிகாரியிடம் ஓடிவந்து,

“அல்போன்ஸ் என்னவாம் சேர்...”

“வெளிக்கிட்டுட்டாராம் எல்லோரையும் அலேட் பண்ணிவையும்.”

இத்தகவலை அதிபரும் தனக்குக்கீழுள்ளவர்களிடம் கட்டளையாக பிறப்பித்துவிட்டிருந்தார்.

“சேர்... நீங்கள் சொன்னபடி எல்லாம் செய்துபோட்டன். விழா கிறான்டாத்தான் நடக்கப்போகுது பாருங்கோ எல்லா ஏற்பாடுகளும் அந்த மாதிரியிருக்கு.”

அதிபரின் முகபாவனையில் அதிகாரியைத் திருப்திப்படுத்தும் சாமர்த்தியம் வெளிப்பட்டது.

முன்னரும் ஒருதடவை பிள்ளைகளின் மதிய உணவுக்கான பொருட்களை, பக்கத்துக் கடைக்கு விற்கப்போய், அந்த விவகாரம் பலருக்கும் தெரியவர விசாரணைக்கென வந்த அவர்தான் அதிபருக்கு அபயமளித்து காப்பாற்றி விட்டவர் என்பது வெளியே வராத சங்கதி.

அந்த நன்றிக் கடனுக்காக என்றும் அவரது காலடியில் சரணடைந்து அவரை நெஞ்சுக்கோவிலில் ஏற்றிவதைத்து நன்றியுடன் பழகுவதுதான் அதிபரின் வழக்கம்.

“சரி... சரி.. நீர் உந்தப் பிள்ளையளை ஒருக்கால் அடக்கிவையும் பாப்பம். அந்த தண்ணிப் பைப்படியிலை நிண்டு கூத்தாடுதுகள். வீட்டிலை தண்ணி குடிக்காமலே வந்ததுகள். பாண்ட் வாத்தியக்குழுவை ரெடி பண்ணி வாசலுக்கு அனுப்பி வையும்.”

எனக்கூறிவிட்டு கைபேசியில் யாருடனோ தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டு முகத்தை சீரியசாக வைத்துக்கொண்டார்.

இடையில் அதிபர் மனையியல் ஆசிரியையை அழைத்து,

“ரீச்சர்... விழா முடிய வாறவைக்கு லன்ச் குடுக்கவேணும். அவையளைக் கூட்டிக் கொண்டு நேரை மெயின்கோலுக்கு வருவன். அங்கையெல்லாம் ரெடியா இருக்கோணும். பரிமாறுறதுக்கு பொலிவான ரீச்சர்மாறை விடுங்கோ. பிள்ளையள் வேண்டாம். சரிதானை”

மனையியல் ஆசிரியை இணக்கத்துடன் தலையாட்டிக் கொண்டார்,

பக்கத்தில் நின்ற மேலதிகாரி ஒருவர்,

“அதிபர்... தேசியகீதம் என்னமாதிரி. தமிழிலை பாடக்கூடாது. சிங்களத்தில்தான் பாடவேணும். தமிழிலை பாடிக்கீடி பெரியவரை குழப்பிப் போடாதையுங்கோ. அவரைப் பற்றித் தெரியும்தானை... முந்தியொருக்கால் கந்தபுரத்து பள்ளிக்கூடத்திலை என்ன நடந்ததென்று...”

“ஓம் சேர்... சிங்களத்திலை பாடின கசற் எடுத்து வைச்சிருக்கிறம். அதிலை பிரச்சினை வராது.”

அதிபரின் ஏற்பாட்டில் திருப்திப்பட்டுக் கொண்டார் மேலதிகாரி.

திடீரென மாணவர் பக்கமிருந்து சிறு சலசலப்பு எழுந்தது. கண்டிப்புடன் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டவர்கள் மரநிழல்களை நாடிக் கலையத் தொடங்கினர். நடப்பவற்றை கல வரத்துடன் வேடிக்கை பார்ப்பதில் முனைப் புக்காட்டினர்.

வரிசையில் நின்ற மாணவி ஒருத்தியை சிரேஸ்ட மாணவிகள் மூவர் தூக்கிக் கொண்டு வகுப்பறையை நோக்கி நடந்தனர்.

இடையே, இன்னொரு மாணவனையும் கைத்தாங்கலாகப் பிடித்தபடி இரு ஆசிரி யர்கள் போய்த் கொண்டிருந்தார்கள்.

நீண்ட நேரம் வெயிலில் நின்றதால் மயக்கம் வந்ததாக கூட்டத்தில் சிலர் பேசிக் கொண்டார்கள்.

“காலமை சாப்பிடாமல் வந்ததுகளாம். எப்பிடிச் சொன்னாலும் கேளாதுகள் சேர். இதுகளை வைச்சுக்கொண்டுதான் நான் எப் பிடி பள்ளிக்கூடம் நடத்துகிறது. அடைவு மட்டத்தை உயத்திக் காட்டுறது. நீங்கள் பாக்கிறியள்தானை சேர்...?”

அதிபர் கோட்டக்கல்வி அதிகாரியைப் பார்த்து சலித்துக்கொண்டார்.

“சேர்... உதுகள் உந்தப் பண்ணைப் பக்கத்திலிருந்து வாறதுகள். அதுகள் ஒரு மாதிரி வேறை ஆக்கள். தெரியும் தானை. திருத்தேலாது சேர். எங்கட மதிய உணவை நம்பித்தான் வாறதுகள். காலமை சாப்பிடா மல் வந்து பழகிவிட்டுதுகள்...”

மதிய உணவுக்குப் பொறுப்பான ஆசிரியை அதிபரை ஆமோதித்துக் கூறினாள்.

பாடசாலைக்கு அருகில் இருக்கும் அந்த ஆசிரியை அதிபரின் போஷிப்பில் சலுகை களை வரமாகப் பெறுபவர். அதிபருக்கு என்றும் விசுவாசமானவர். அதனை எல்லா விடயங்களிலும் நிரூபிப்பதில் முந்திக் கொண்டு நிற்பவர்.

மாணவர்களிடையே மீண்டும் அமைதி யின்மை தென்பட,

“எல்லாரையும் ஒழுங்கு வரிசையா நிப்பாட்டி வையுங்கோ...”

ஆசிரியர்களைப் பார்த்து அதிபர் கடிந்து கொண்டார்.

அவ்வேளை பட்டுச்சாரி சரசரக்க ஓடி வந்த மனையியல் ஆசிரியை,

“சேர்... மினரல் வோட்டர் வாங் கேல்லை. மறந்தெல்லே போனம். மயூரன் சேரட்டை பொறுப்புக்குடுத்தனாங்கள். அவ ரும் கவனிக்கேல்லைப் போலை. பிள்ளை யளை விட்டு வாங்குவம் சேர்...”

அதிபரும் தவறை உணர்ந்து நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டார்.

“என்ன... இந்தச் சின்ன விசயமெல்லாம் உமக்குச் சொல்லித்தர வேணுமோ? வாறவர் ஆரெண்டதை மறந்திட்டீர் போலை. ஆமி யிலை இருந்த மனிசன். எல்லாத்திலையும் ஒழுங்கு பாக்கிறவர். ஏதும் பிழைபாடு நடந்தால் என்னிலை குறை சொல் லக்கூடாது.”

அருகில் நின்ற கோட்டக்கல்வி அதிகாரி அதிபர் மேல் சீறிப்பாய்ந்தார்.

அதிபரும் சிரித்துச் சமாளித்துவிட்டு காசை எடுத்து மனையியல் ஆசிரியை யிடம் நீட்டினார்.

கைபேசியில் அடிக்கடி அல்போன்ஸ் சுடன் தொடர்பு கொள்வதில் கோட்டக் கல்வி அதிகாரி குறியாக இருந்தார்.

நேரம் மதியத்தை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது.

மேலதிகாரிகள் மரநிழல்களில் தஞ்சம டைந்திருந்தனர். வெயிலை உச்சியில் தாங் கிக் கொண்டு பெருமரங்கள் கீழே நிழலைப் பரப்பியிருந்தன. வீசிய மென் காற்றில் இலுப்பைப்பூக்களின் வாசனை நிரம்பியிருந்தது.

மாணவர்களிடையே மீண்டும் சலசலப்பு தெரிந்தது. நீண்டநேரமாக வெயிலில் கால் கடுக்க நின்று காத்திருந்த அசதி களைப்பு அவர்களுக்கு. சேர்ந்துபோய் அலுத்துக் கொண்டனர்.

கட்டுப்பாட்டை இழக்கும் சூழலின் தன்மை கோட்டக்கல்வி அதிகாரியையும் பொறுமையிழக்கத் தூண்டிற்று. கைபேசியில் அல்போன்ஸ்சிற்கு அழைப்பை ஏற்படுத்தி னார்.

அவனது கைபேசி துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. சலித்துப்போனவராக சிறிது நேரத்

தில் திரும்பவும் முயற்சித்தார். தொடர்பு கிடைத்தது.

“பெரியவர் முக்கியமான சந்திப்பு ஒண்டலை நிச்சிதார். முடித்துக்கொண்டு முதல் உங்கைதான் வரப்போறம்.”

அல்போன்ஸ்சிடமிருந்து பதில் வந்தது.

அங்கு கூடியிருந்தவர்களிடம் மீண்டும் பரபரப்பு. தங்களை தயார்ப்படுத்துவதில் கரிசனை காட்டினர்.

இச்செய்தி பரவ வாசலில் விருந்தினரை வரவேற்க ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தவர்கள் தயார் நிலையில் நின்றனர். கோட்டக்கல்வி அதிகாரி கையில் சந்தன மாலையுடன் நின்றார். மற்ற அதிகாரிகளின் கைகளிலும் கனத்தபடி மாலைகள் இருந்தன.

பான்ட் வாத்தியக்குழு தயார் நிலையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தது.

வரவேற்பு நடனக்குழு தங்களை வண்ண மாய் அலங்கரித்துக்கொண்டு, அதிகாரிகளுக்கு முன் இடமெடுத்து நின்றது.

இருமருங்கிலும் வரிசை கட்டி நின்ற மாணவர்களின் கைகளில் பூத்தட்டுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன.

ஒழுங்கமைப்புக்குப் பொறுப்பான ஆசிரியர் தமது பணியில் தீவிரம் காட்டியபடி இருந்தனர்.

அதிபர் எல்லாவற்றையும் கவனித்தபடி புன்முறுவலுடன் பெருமிதம் காட்டி நின்றார். எல்லாம் நிறைவு கண்டுவிட்ட திருப்தி அவருக்கு.

அடிக்கடி தனது கழுத்துப்பட்டியை சரி செய்தபடி சூழலைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியில் மிதந்து போயிருந்தார்

பேராளுமைக்குரியவரை வரவேற்கின்ற தடல் புடல்கள் களை கட்டிப் போயிருந்த வேளையில்...

சடுதியாக, கோட்டக்கல்வி அதிகாரியின் கைபேசிக்கு அழைப்பொன்று வந்தது.

அவசரமாக தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டார்.

அது வேறு யாரிடமிருந்தல்ல.

இணைப்பாளர் அல்போன்ஸ்சின் அழைப்பு.

“இண்டைக்கு உங்கடை புறோக்கிராம் கான்சல் பண்ணிக்கிடக்கு. திடெரெண்டு அறிவித்தல் வந்திட்டுது. கிளிநொச்சியிலை அபிவிருத்திக் குழுக்கூட்டமாம். அமைச்சர் மாறும் அங்கை வருகினம். பெரியவர் அங்கைதான் கட்டாயம் போகவேணுமாம். உதை இன்னொரு நாளைக்குப் பாப்பம்.”

கோட்டக்கல்வி அதிகாரியின் முகபாவனை யில் ஏமாற்றம் தெரிந்தது. உவப்பற்ற செய்தியை ஜீரணிக்க முடியாத அவஸ்தை அவரிடம் வெளிப்பட்டது. அந்தத் தகவலை அருகில் நின்றவர்களும் நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டனர்.

“சரி... சரி... நான் அதிபருக்குச் சொல்விறன். நீர் என்றை விசயத்தை மறந்திடாதீர். பெரியவரோடை கதைச்சு என்றை அலுவலைச் செய்துதாரும். நான் இஞ்சை இவையளைச் சமாளிக்கிறன்.”

பேச்சை அளவுடன் நிறுத்திக்கொண்டு, அதிபரை அழைத்து தகவலை தெரியப்படுத்தினார்.

சன்னமாக இழைந்து வந்த அவரது குரல் அதிபர் மனதில் சம்மட்டியால் அடிப்பது போலிருந்தது.

செய்தி சிறிது சிறிதாக எல்லோருக்கும் கசியத் தொடங்கியது. அங்கு கூடியிருந்தவர்களையும் பற்றிக்கொண்டது.

எல்லோரது முகங்களிலும் ஏமாற்றம், அதிர்ச்சி.

மாலையும் கையுமாக நின்ற மேலதிகாரிகள் வேகமாகப் போய் தங்களது வாகனங்களில் ஏறிக்கொண்டனர்.

தாங்கள் எண்ணிவந்த காரியத்தைச் சாதிக்க முடியாமல் போன மனவெப்பிசாரம் அவர்களுக்கு.

“இண்டைக்கு ஆசிரியவள நிலையத் திலை விசேட கல்வி ஆசிரியர் செமினார் ஒண்டு நடக்குது. அங்கை ஒருக்கா தலை காட்ட வேணும். நாளைக்கு ஒருக்கா ஒவ்விசிலை வந்து சந்தியும் பாப்பம்.”

அதிபரிடம் கூறிவிட்டு, பதிலுக்குக் காத்திருக்காது சருகுக்குள் மறையும் அரவம் போல ஓடி மறைந்தார் கோட்டக்கல்வி அதிகாரி.

வெய்யிலில் காக்கவைக்கப்பட்டு பசிக்களையில் சோர்ந்துபோன மாணவர்கள் விட்டு விடுதலையாகி கலைந்துசென்றனர்.

அவர்களின் சத்தம் கூச்சலாய் பிரவகித்து பாடசாலையை அதிர வைத்தது.

நடந்தவற்றை உடனடியாக ஒப்புக் கொள்ள முடியாத அவஸ்தையில், அதிபர் யாரைப் பார்த்தாலும் வெறுப்புற்றவராய் அலுவலகம் நோக்கி நடந்தார்.

“சேர்... சேர்... வாங்கின சோடாந்ஸ், சாப்பாடெல்லாம் அப்பிட்யே கிடக்கு. அதுகளை என்ன செய்வம். பிள்ளையளுக்கு...”

அரக்கப்பரக்க ஓடிவந்து மனையியல் ஆசிரியை அதிபரிடம் உருகிநின்றார்.

“என்னப்பா இதையெல்லாம் போய் அதிபரிடடைக் கேக்கிறீர். அவர் இருக்கிற குழப்பத்திலை. எல்லா ரீச்சேகக்கும் பார்சலா கட்டும். நாணும் உதவிக்கு வாறன்.”

அருகில் நின்ற அதிபருக்கு விசுவாசமான மதிய உணவுக்குப் பொறுப்பான ஆசிரியை பொறுப்புடன் திருவாய் மலர்ந்தார்.

அதிபரும் அதனை காதில் வாங்கிக் கொள்ளாதவர் போல அலுவலகத்துக்கு விரைந்தார்.

வெளியே, பிள்ளைகள் தண்ணீர் பைப் பைச் சூழ்ந்து கொண்டு தமக்குள் முட்டி மோதிக்கொண்டிருந்தனர்.

அதிபரின் அலுவலகத்துக்கு முன்னே, சுவரில் மாட்டப்பட்டு இடையிடையே வர்ணம் உதிர்ந்துபோய், எழுத்துக்கள் மங்கியபடி தெரியும்,

“பிள்ளைநேயப் பாடசாலை- யுனிசெவ் செயல் திட்டம்”

-என்ற பெயர்ப்பலகை தனது இருப்பின் அர்த்தத்தினை இழந்துபோய் கவனிப்பாரற்று மூலையில் கிடந்தது.



மனிதகுல முன்னேற்றம்?

“பூழிப்பந்தின் மேல்ப் பரப்பின் மீது நிலவியலின் பெரு நிலைமாற்றங்கள் உருவாக்கியதைப் போல, முதலாளித்துவத் தொழில் துறையும், வந்தகமும் ஒரு புதிய உலகத்திற்கான பொருளியல் நிலைமைகளை உருவாக்கி வருகின்றன. முதலாளித்துவ யுகத்தின் விளை பலன்களான உலகச்சந்தை மற்றும் நவீன உற்பத்தி சக்திகள், ஒருமகத்தான சமூகப் புரட்சியால் வென்றெடுக்கப்பட்டு, மக்களின் மிக முன்னேறிய பகுதியினரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வரப்படும் பொழுதுதான், வெட்டி வீழ்த்தப் பட்டவரன் மண்டை ஓடுகளில் அல்லாமல் வேறு எதிலும் அமுதம் அருந்த மறுக்கின்ற கோர அரக்கச் சிற்பத்தை ஒத்ததாக மனிதகுல முன்னேற்றம் காட்சி அழிக்காது”

- கால் மார்க்ஸ்



சிவ ஆரூரவின் யாவரும் கேளிர்

சிவா

யாவரும் கேளிர், சிவ. ஆரூரன், பூமகள் வெளியீட்டகம், 2017

இலங்கையில் இடதுசாரி இலக்கியம் ஓய்ந்து விட்டது என்று 1990களிலிருந்து மகிழ்ச்சி கொண்டாடுவோர் இருந்துள்ளனர். புனை கதை இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை, தமிழ்த் தேசியவாதம் ஒரு அரசியற் பேரலையாக எழுந்த பின்னணியில் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் விடுதலைப் புலிகளின் சில ஃபாசிசப் போக்குகளின் காரணமாகவும் பொதுப்படச் சர்வ தேசக்குழலில் இடதுசாரி இயக்கத்தின் பின்னடைவாலும், வெளிப்படையாக இடதுசாரி நிலைப்பாட்டினின்று புனைகதைகளை எழுதியோரின் தொகை சிறிதாகவே இருந்தது. அதைவிடவும், கணிசமான 'முற்போக்குப்' படைப்பாளிகள் குறுந்தேசியவாதத்துடன் சமரசமாயினர். இன்னொரு பிரிவினர் 'விடுதலைப் புலி' எதிர்ப்பு என்ற சாட்டில் அரசாங்கத்தின் எடுபிடிகள் போல இயங்க முற்பட்டனர். கடந்த மூன்று தசாப்தங்களும் நேர்மையான இடதுசாரிப் படைப்பாளிகளைப் புடம்போட்டன. இன்னொரு புறம் வாசிப்பின் நலிவும் நூல்விநியோக வசதிகள் போதாமையும் வணிக நோக்கற்ற படைப்புகளின் வரவுக்குத் தடையாயின. எனினும் ஒரு சில முற்போக்கு நோக்குடைய எழுத்தாளர்கள் விடாது எழுதி வந்தனர். கவிதையும் திறனாய்வும் புனைகதைகளை விட வலுவான களங்களாயிருந்தன.

இத்தகைய பின்புலத்தில் முற்போக்குச் சிந்தனை என்பது, நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடிகளின் நடுவே, உலகமயமாதலின் பன்முகத்தாக்கங்கள் ஒருபுறமாகவும் பேரினவாதமும் குறுந்தேசியமும் இன்னொரு புறமாகவும், சமூகங்களை அலைக்கழிக்கின்றன.

போரின் அவல முடிவு குறுந்தேசியவாதப் பிரிவினைவாதத்தை விழுத்திய போதிலும் அதனிடத்தில் ஒரு உருப்படியான மாற்றுச் சிந்தனையை நிலைநிறுவுவில்லை. எனவே எதிர்கால நோக்கோடு சமகால யதார்த்தத்தை இணைக்கும் ஒரு இலக்கியப் போக்கைக் கட்டியெழுப்பும் தேவையுள்ளது.

இத்தேவையின் அடிப்படையில் நோக்கின் "யாவரும் கேளிர்" முக்கியமான ஒரு வரவெனத் துணிந்து கூறலாம். சமூக ஈடுபாடுள்ள ஒரு படித்த இளைஞரையும் வயது முதிர்ந்த ஒரு மாக்கிய வெளினிய அரசியற் செயற்பாட்டாளரையும் அவர்களைச் சார்ந்தோரையும் வைத்துப் பின்னியுள்ள இந்த நாவலில் வரும் பாத்திரங்கள் இயல்பான மாந்தராக வருகின்றனர். நிகழ்வு களும் வலிந்து புனையாதவாறு அமைவதும் நாவலின் சிறப்பு. பிரதான பாத்திரங்களின் குணவியல்புகள் அப்பழுக்கற்றுத் தோன்று வது நாவலுக்கு முற்றிலும் அவயசியமல்ல. எனினும் உறுத்துமளவுக்கு அது மிகையான குறையல்ல.

போருக்கு பிந்திய வடபுலச் சூழலில் இளைய தலைமுறையினர் எதிர்கொள்ளும் சவால்களைப் பற்றிய நோக்கின் வழியில் அமைந்த இந்நாவலில் இரண்டு முக்கியமான பலவீனங்களைக் கூறுவேன். ஒன்று கதையின் ஓட்டத்துக்கு உறுதுணையாக இல்லாத சில நிகழ்வுகள் விரிவாகக் கூறப்படுகின்றன. கதையின் போக்கில் அவற்றுடன் உறவு விடுபடுகிறது. அந் நிகழ்வுகள் முக்கிய கதாபாத்திரங்களின் குணவியல்பை வலியுறுத்தும் நோக்கிற் கூறப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் அத்தியாவசியமாகத் தெரியவில்லை.

கீழை நாட்களில் மதும்

-பொப்புலோ நெருடா

அங்கே

ரங்கூனில் நான் உணர்ந்தேன்

பெருங்கடவுளைப் போலவே

கடவுள்களும் எளிய மனிதனின் பகைவர்கள் என்று.

வெள்ளைத் திமிங்கிலங்கள் போலஉட

சலவைக் கல்லில் விஸ்தரிக்கப்பட்ட

கடவுள்கள்.

தானியக் கதிர்கள்போலப் பொன்முலாம் பூசப்பட்ட

கடவுள்கள்.

பிறப்பின் குற்றத்தில் பிணைந்த பாம்புக் கடவுள்கள்.

கொடூரச் சிலுவையில் தொடங்கும் கிறிஸ்துவைப்போல

வெற்று நித்தியத்துவத்தின் மதுபான விருந்தை எண்ணிப்

புன்னகைக்கும்

அழகான, நிர்வாண புத்தர்கள்

அவர்கள் எல்லோரும் எல்லாமும் செய்ய வல்லவர்கள்.

அவர்களுடைய சொர்க்கத்தை நம் மீது திணிக்க

பக்தியைக் கொள்முதல் செய்ய அல்லது

நமது இரத்தத்தைக் கொதிக்க வைக்க

தங்கள் கோழைத்தனத்தை மறைத்து வைக்க

மனிதர்களால், உருவாக்கப்பட்ட கொடூரக் கடவுள்கள்.

அங்கேயும் இவை இவ்வளவே!

பூமி எங்கும் சொர்க்கத்தின் தூர்நாற்றம்

சொர்க்கத்தின் வியாபாரச் சரக்குகளின் தூர்நாற்றம்.



மற்றப் பலவீனம் தமிழ்ச் சொற்களின் தெரிவு பற்றியது. நூலாசிரியர் தனது தமிழ்ப் பற்றுக் காரணமாக வழக்கொழிந்த சொற்களையும் அயல்மொழிச் சொற்களுக்குத் 'தனித் தமிழ்' மாற்றீடுகளும் கதையின் போக்கில் வழங்குகிறார். உரையாடல்களில் அத் தகைய திணிப்பு கூறும்படியாக இல்லா விடினும், ஒரு மொழியின் வளர்ச்சிப் போக் கில் ஏற்படும் மாற்றங்களைத் தவிர்ப்பது கடினம் என்பதோடு, பேச்சுவழக்கிலிருந்து இழக்கும் சொற்களை மீட்பது ஒரு தனி மனிதருக்கு இயலுவதில்லை என்பது என் மதிப்பீடு.

கதையின் போக்கில் சபாபதி எனும் பிரதான பாத்திரத்தினுடே பல பயனுள்ள சமூகச் சிந்தனைகளும் மாக்கிச லெனினிச உலகநோக்கும் இலாவகமாகக் கூறப்படுகின்றன. அவை இன்றைய சூழலிற் பயனுள்ளவை.

நூலின் அமைப்பில் எழுத்துக்களின் அளவு சற்றுச் சிறிதாயும் வரிகளிடையுள்ள இடைவெளி ஒப்பிடுகையில் மிகையாகவும் உள்ளமை வாசிப்புக்குச் சற்று இடையூறானது.

ஆசிரியரின் மாக்கிய லெனியச் சிந்தனைத் தெளிவு மெச்சத்தக்கது. அவரிடமிருந்து மேலும் ஆக்கங்கள் வருவதும் பரவலாக வாசிக்கப்படுவதும் விரும்பத்தக்கன.



காசிதூக் கப்பலொன்று கரை சேருகின்றது

க. சிவகரன்

கிணிங்... கிணிங்... கிணிங்...

கடிதம் வந்திருக்கின்றது. ஓடிவா என்று உன்னை அழைக்கின்றது. நேற்றுக் கடந்து போன பழைய உலகில் இருந்து இன்றைய புதிய உலகிற்கு சுழன்று சுற்றி வந்து வாசலிலே நிற்கின்றது.

கிணிங்,,, கிணிங்... கிணிங்,,,

எல்லாம் மாறிவிட்ட இந்த நாட்களில் தபாற்காரன் மணியொலி மட்டும் கனவு போல மீண்டும் மீண்டும் ஒரே ஓசையிற் தானே ஒலிக்கின்றது.

உன்னுடைய வீட்டு வாசலில் இந்த ஓசை அடிக்கடி கேட்கும். தபாற் காரனுக்கும் பழகிப்போன முகவரி. சில வேளை உனக்குக்கடிதம் இல்லாவிட்டாலும் அவன் கால் ஊன்றி தாமதித்து விட்டுப் போவ துண்டு. இந்தச்சிறிய ஊரில் அடிக்கடி கடிதம் வருவோர் பட்டியலில் உனக்கும் இடமுண்டு.

உனக்குத் தபாற்காரனைப் பார்க்கக் கூட பொறாமையாய் இருக்கும். இல்லை வெட்கமாய் இருக்கும். அவன் என்ன என்னைப் போல வேலையில்லாதவனா? என்று.

வேலை தேடித்தேடித் தோற்றுப் போனாலும் தொடர்ந்து வேதாளம் பிடிக்கும் உன் விக்கிரமதித்த முயற்சியை நீ விட்ட

பாடில்லை. ஒவ்வொரு முறையும் எப்படியும் உன்னை வேதாளம் ஏமாற்றி விட்டுத் தானே போகின்றது.

இந்த உலகின் பஞ்ச பூதங்களின் எந்தப் பூத ஆலயத்தில் என்றாலும் என்ன சேவகம் என்றாலும் நீ செய்வதற்கு தயாராகவுள்ளாய், கொடிபிடிக்கவோ! ஆலவட்டம் தூக்கவோ! சாமரை வீச வோ! தூபதீபம் காட்டவோ! வரவேற்பு உபசரணை செய்யவோ! களஞ்சியத்தைக் காக்கவோ! எப்படியோ, ஒரு வேலை கிடைத்தால் போதும் என்பதே உனது எண்ணம்.

வளி, நீர், நிலம், தீ என்று வரும் எல்லாப் பூத திணைக்களங்களும் உன் விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்து உன்னைப் புறந்தள்ளி விட்டனவே!

வேலையில்லை என்பது உனக்கு ஒரு சங்கடம்தான். ஆனால் அதன் தொடர்ச்சியாகப் பலசங்கடங்கள் உன்னைச் சூழ்ந்திருந்து வாட்டுகின்றன.

பள்ளிக்கூடத்தில் நீ முதலாம் பிள்ளையாய் வந்த பொழுது “அற்றஸ்சே” இல்லாமல் இருந்த அசிக்கா இப்ப “ஸ்கூட்டியிலை” போறா. “பாங்கிலை” வேலை! இது எப்படி என எண்ணும் பொழுது,

படிச்சுப் படிச்சு எழுதி எழுதி போட்டிப் பரிட்சைகளில் தட்டுப்பட்டுத் தட்டுப்பட்டுப்

போய் விடுபட்டு, விடு பட்டுப் போன காலம், வயது ஏறி இப்பொழுது போட்டி போட முடியாதே எனும் பொழுது,

வர்த்தமானியைப் புரட்டிப்புரட்டியே நீ, உன்னை ஒரு பட்டதாரி என்பதை உனக்கு மறுபடியும் மறுபடியும் நினைவூட்டும் பொழுது,

வேலையில்லாப் பட்டதாரி சங்கத்தில் உனக்கு கால அடிப்படையில் முன் பெயர் வரிசையில் இடம் கிடைக்கும் பொழுது,

பக்கத்து வீட்டுப்பிள்ளை தொண்டராகி பின் ஆசிரியராகி, இப்பொழுது அதிபராகி விட்ட பின்பும் நீ உனது விண்ணப்பத்தை உறுதிப்படுத்த சில வேளை அவளிடமும் கை நீட்டும் பொழுது,

கன்றுக்கு விடாமல் கறந்து கறந்து விற்ற அம்மாவின் பாற்காசுகளை கைச்செலவிற்கு என்று அடிக்கடி கறக்கின்ற பொழுது,

அப்பா, இப்பொழுதெல்லாம் உன்னைப் பார்க்காமலேயே மண்வெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு போகின்ற பொழுது,

அக்காவைப் போல படிக்கவேணும் அக்காவைப்போல படிக்க வேணும் என்ற உன்னைவிட வயது குறைந்த உன் அயல் வீட்டுப் பிள்ளை, உன்னைக்காட்டி தன் நேசரிக்குழந்தைக்குக் சோறூட்டும் பொழுது,

இது ஒரு நக்கலா! அல்லது உனக்கு அவள் தரும் ஞான மரியாதையா என்று உனக்கு அது புரியாத பொழுது,

கல்யாணச் சந்தையிலே காலம் கடந்து விட்டபொழுதும் உன் சம்பளத்தையாவது கட்ட வரும் ஒருவனுக்காய்க் கூட காத்திருக்க வேண்டி இருக்கும் பொழுது,

இத்தனை சங்கடங்களும் உன்னைச் சுற்றிச் சுற்றி கூடவே உன் சின்னச்சின்னக் கனவுகளையும் கலைக்கின்றன.

கீழ்மட்ட உழைப்புக் குடும்பப் பின்னணியில் இருந்து விடுபட்டு மற்றவரை எப்பொழுதும் மட்டம் தட்டி மகிழும் சமூகப்பொறுப்பற்ற மத்தியதரக் கூட்டத்தில் ஒருத்தியாக, உன்வாழ்வு மாற முடியாத உன் கனவு கலையும் பொழுது,

“ஸ்மாட் போன்” “ஸ்கூட்டி” “பூட்சிட்டி” என்று இன்றைய நவ யுகத்தில் கால் பதிக்க உனக்கென்று ஒரு “பேசீட்” இல்லாத பொழுது,

நீ வைத்திருக்கும் கலைப்பட்ட ஓடந்தான் உன் கனவுகளைக் கலைக்கின்றது என்பது உனக்குத்தெரிகின்றது. காற்றையும் புயலையும் இடியையும் மழை யையும் தாங்கிக்கொண்டு உந்தக் கலைப்பட்ட ஓடம் கரையேறமாட்டா தென வானிலைச் செய்தி போல அடிக்கடி நீ கேட்கும் அறிவிப்புகள் உன் கனவுகளைக் கலைக்கின்றன.

கிணிங்... கிணிங்... கிணிங்...

அவன் மணியடிக்கின்றான். ஓடு, ஓடு நீ ஓடும்பொழுது உன்னழகைப் பாட பாரதி தாசன் இல்லையே.

கடிகாரம் ஓடுமுன் ஓடு... நீ ஓடும் பொழுது உன் அழகு எல்லாம் எங்கே தொலைந்த தென்று நீயே தேட வேண்டியுள்ளதே? குஞ்சியழகு விட்டாய்! கொடுந்தானைக் கோட்டழகு விட்டாய்! மஞ்சள் அழகு விட்டாய்! கல்வியழகே அழகென்று, காலமெல்லாம் படித்தாய்! உன்படிப்பு உனக்கு கற்றுத்தந்த தவைகள் ஏட்டுச்சுரக் காய்கள் என்பது உன்னுடைய குற்றமா?

எல்லாரும் உன்குற்றம் என்று தானே சொல்கின்றனர்,

மூச்சு வாங்கி நிற்கின்றாய்,

உன்னைவிட வயது குறைந்த தபாற்பையன் கடுப்பாக முகத்தை வைத்தபடி தேடுகின்றான். ஆவலுடன் நீ காத்து நிற்க இவனோ, ஆயிரம் ஏடு புரட்டுகின்றான்.

நீ தேடாத தேடலா இவன் உனக்குத் தேடிக்காட்டுகின்றான்,

அகர வரிசையில், ஆசிரியர் வரிசையில், எப்படிச் சுலபமாகத் தேடி எடுப்பது என்பது நூல் நிலையத்திலேயே சீவியம் செய்த உனக்கு தெரியும் என்பது இவனுக்கு எங்கே புரியப்போகின்றது. உன்னுடைய எல்லாத் தேடலையும் இவன் முன்னே விட்டுவிட்டு வெறுங் கையுடன் நிற்கும் உன்னைப் பார்க்க விருப்பமின்றித் தேடுகின்றான். உனக்குப் பயமாக இருக்கின்றது.

இவன் சிலவேளை இன்றுபோய் நாளை

வா என்று கூறிவிடுவானோ என்று. இல்லை, எடுத்துவிட்டான். தருகின்றான்.

வேண்டுகின்றாய்.

விரி- படி, ஓ... உனக்கு வேலை கிடைத்துவிட்டது.

ஏன் நீ துள்ளிக்குதிக்கவில்லை? ஏன் கொண்டோடிப்போய் பூசை அறையில் வைத்து விழுந்து கும்பிடவில்லை? முன்பு பல்கலைக்கழக அனுமதி வந்தவுடன் ஓடிப்போய் அப்படித்தானே செய்தாய். அதன்பின் உன் அம்மாவைக் கட்டிப்பிடித்து முத்தமிட்டாயே அப்பா உன்னை ஆச்சரியமாய்ப் பார்த்துவிட்டு மண்வெட்டியிலை கரண்டியால் டங், டங், டங் என்று தட்டிக்கொண்டு போனாரே. இப்ப மட்டும் மெல்ல நடக்கின்றாய். மிக மெல்ல நடக்கின்றாய்.

யாருடைய சிபாரிசும் இல்லாமல் எந்தப் படியும் ஏறி இறங்காமல் உன்னுடைய பட்டம், ஒழுக்கம், நற்பண்பு, வயது என்பனவே உனக்குத் தகுதியாக உனக்குரிய வேலை கிடைத்துவிட்டது.

நீ எழுதிப்படித்ததற்கும் வேலைக்கும் தொடர்பில்லை என்று யார் கூறினார்கள் உன்னுடைய படிப்பிற்கு உனக்குரிய பண்பிற்கு சமூகம் உனக்குப் பரிசாக ஒரு வேலை தந்திருக்கின்றது. இப்பொழுது உன்னுடைய கனவுகள் கலைகின்றன. கூடவே சங்கடங்களும் தான்.

உந்தத் தபாற்காரனை உன்னை வேண்டா வெறுப்பாக பார்த்ததும், பார்க்காமலும்,

கடிதம் தரும் அவனுக்காய் நீ காத்திருக்க வேண்டி இனிமேல் இருக்காது.

உன்னை விலகும் பொழுது “கோன்” செய்து தம்பட்டம் அடிக்கும் அசிக் காவை இனி அடிக்கடி சந்திக்க மாட்டாய்,

எந்தப் பூத கணங்களையும் இனி நீ வேண்ட வேண்டியது இல்லை, உன் சூத்திர பூசைகள், தந்திரங்கள் முன் கண்மூடி இருந்த அவை அப்படியே இருக்கட்டும் என விட்டுவிடுவாய்.

உனக்கு வயது போய்விட்டது என்பதே இப்பொழுது தகுதியாய் வந்து விட்டதே! இனியென்ன கவலை.

நீ இந்த வேலைக்குப் போகப் போகின்றாய்.

அம்மா, அப்பா பக்கத்துவீட்டு அதிபர் இவர்களிடமிருந்து வெறுமையான பார்வை உனக்கு விடையாகக் கிடைக்கும் என்பது உனக்குத் தெரிகின்றது.

புதிய வேலையைப் பொறுப்பேற்கப் போகின்றாய். முடிவு எடுத்தபின் அந்த முகவரியை பார்ப்பதற்கு பணிக்கப்பட்ட வளாய் பார்க்கின்றாய். உன் அம்மாவையும், அப்பா வையும், பின் உன்னையும் தாங்கும் திறன் கொண்ட அந்த முகவரி. இந்த முதியோர் இல்ல முகாமையாளர் ஆகி விட்டாய். சுமமா சொல்லக் கூடாது உன் கனவு மூட்டைகளின் பாரச் சுமையின்றி எந்தப் புயலும் காற்றும் இன்றி உன் காகிதக் கப்பல் உன்னைக் கரை சேர்த்து விட்டதே!



அஞ்சலி

மக்கள் மகிழ்நெறிக் கலைஞர்

பிரான்சிஸ் ஜெனம்

அவர்களுக்கு

தாயகம் தனது

அஞ்சலியை செலுத்துகின்றது.

மேன்றாரம் உலகப்போர்



வளிமைக்கவி- றொயின்
பன்னாலைக்கட்டுவன்

இன்னும் சிலகாலம்தான்
காத்திருக்க வேண்டும்
யீண்டுமொரு உலகப்போருக்கு
தயாராகுங்கள் யாவரும்.

நிலத்திற்கான போரல்ல
நிதிக்கான போரல்ல
நீதிக்கான போருமல்ல
நம்முயிர் நிலைப்பதற்காக நீருக்கான போர்.

காடுகள் காணாமல் போயிருக்கும்
கிணறுகளெல்லாம் உவராசியிருக்கும்
உலக நாடுகள் யாவும் நன்னீர்
நிலைகளுக்காய் ஆயுதமேந்தும்.

பசுமை நிலமெல்லாம்
பாலை வனமாகும்
பயிர் செய்ய நீரின்றியே
சனம் பட்டினியால் சாகும்.

குடங்களுடன் கூட்டங்கள்
அலைமோதியே அடிபட்டுச் சாகும்
முதலாளி வர்க்கம் கிணற்றைச் சுற்றி
இரும்புக் காலலிடும்.

ஒருதுளி நீர்
ஒரு இலட்சத்திற்கு
விற்பனையாகும்
சீதனமாக நீர் கேட்பார்கள்.

ஆழத்தோண்டினாலும் ஆங்காங்கு
மட்டுமே அயிர்தமாய்க் கிடைக்கும்
அதனால் நீர்க் கொள்ளையர்கள்
அதிகம் உருவாகுவார்கள்.

ஆளுக்கொரு போத்தல்
நீரென்ற திட்டம் வரும்
அப்போதே பணம்போல்
பாதுகாப்பார்கள் நீரையும்.

ஆய்வு கூடங்களில்
அவசர அவசரமாய்
ஆராய்ச்சிகள் நடக்கும்
செயற்கை நீர் தயாரிப்பதற்காக.

நீர் நிலைகளெல்லாம்
வற்றியே கிடக்கும்
நீர் வாங்குவதற்காய்
வங்கியில் கடன்பெற வேண்டும்.

இறுதியாக ஒருமுறை நீரை
சுவைத்துப் பருகுகள் இதுதான்
நீரென உங்கள் சந்ததிக்கு காட்ட
புகைப்படம் எடுத்து வையுங்கள்.

நீரின்றி இறப்போர் தொகை
நாளுக்கு நாள் ஆயிரங்களைத் தாண்டும்
நீரின்றி அழியப்போவது மனித இனம்
மட்டுமல்ல இவ்வுலகும் தான்

எஸ்.கருணாகரன்



பிணங்களோடு வாழ்

“பிணங்களோடு வாழ்” என்று உங்களுக்குக் கட்டளையிடப்படுகிறது. இதற்கு நீங்கள் சம்மதிப்பீர்களா? அரிச்சந்திர மகாராஜா, சுடுகாட்டில் பணிசெய்தார் என்பதற்காக, நீங்களும் அப்படிச் செய்யத் தயாரா? சிவபெருமான் சுடலைப் பொடிய்யப் பூசுகிறார். ஆகவே, நீங்கள் அப்படிச் சுடலைச் சாம்பரைப் பூசுவீர்களா? இப்படியெல்லாம் ஏன் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது என்றால், புத்தூர் மேற்கு கலைமதி சனசமூக நிலையத்துக்கு அண்மையில் இருக்கும் மக்களை, “பிணங்களோடு கூடி வாழுங்கள். பிணங்கள் எரிக்கப்படும் புகையைச் சுவாசித்து இன்புறுங்கள். மயானமும் உங்களுடைய வீடும் ஒன்றாக இருப்பதில் என்ன பிரச்சினை? எரியும் பிணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே நீங்கள் தூங்கலாம். சாப்பிடலாம். பயணத்துக்குப் புறப்படலாம். வழிபடலாம். புணரலாம். குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டலாம், பிள்ளைகளுக்குப்

பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். விருந்தாளிகளை வரவேற்கலாம்...” என்றெல்லாம் நீங்கள் சொல்வதால்தான், அல்லது அப்படிச் சிலர் சொல்வதை நீங்கள் எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டு, அமைதியாக இருப்பதால்,

நீங்கள் சொல்கிறபடி அவர்கள் வாழத்தயார். ஆனால், அவர்கள் கேட்பதைப்போல் நீங்கள் செயற்படத்தயாரா? இதற்குப் பதில் சொல்லுங்கள். அதற்குப் பிறகு, ஏனைய விடயங்களைப் பற்றிப் பேசுவோம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அங்கங்கே நடந்து கொண்டிருக்கின்ற மயானப் பிரச்சினைகள், இப்போது மக்கள் போராட்டங்களாக மாறியிருக்கின்றன. உரும்பிராய் வடக்கு, மல்லாகம் தெற்கு, புன்னாலைக்கட்டுவன் வடக்கு, திடற்புலம், உரும்பிராய் செல்வபுரம், கோண்டாவில், புத்தூர் மேற்கு கிந்துசிட்டி, திருநெல்வேலி பாற்பண்ணை போன்ற இடங்களில் “மக்கள்

குடியிருப்புகளுக்கு அண்மையாக இருக்கும் மயானங்களை அப்புறப்படுத்தி, வேறு இடங்களில் அவற்றை அமையுங்கள்” என மக்கள் கோரிக்கை விடுத்து வருகின்றனர்.

மக்களுடைய கோரிக்கைகள் மறுக்கப்பட்டதையடுத்து, அவர்கள் யாழ்ப்பாண நகரத்திலும் தங்கள் பகுதிகளிலும் சாத்வீக அடிப்படையிலான போராட்டங்களை முன்னெடுத்திருக்கிறார்கள். நிர்வாக ரீதியாகவும் உரிய தரப்புகளை அணுகிப் பேசியிருக்கின்றனர். வடமாகாண முதலமைச்சர் தொடக்கம் அரசியல் தலைவர்கள் வரையிலும், தங்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். எங்குமே உரிய பதில்கள் வழங்கப்படவில்லை. பதிலாக நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளையே சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதன் விளைவாக, புத்தூர் மேற்கு கிந்துசிட்டி மயான விவகாரத்தில் முன்னணிச் செயற்பாட்டாளர்களான பத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள், நீதிமன்றத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் சிறையில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது மக்கள் போராட்டத்தை அடக்கும் விதமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட சட்ட அதிகாரத்தின் வெளிப்பாடு என்றே புரிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. முன்னணிச் செயற்பாட்டினரைச் சிறைப்படுத்தித் தனிமைப்படுத்துவதன் மூலமாக மக்கள் எழுச்சியையும் உணர்ச்சியையும் அடக்கிவிடலாம் என்ற பழைய அணுகுமுறை. ஆனாலும் அங்கே அந்தப் பகுதி மக்கள் தொடர்ச்சியாகப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இந்தக் கட்டுரை எழுதும்போது 14 நாட்களைப் போராட்டம் கடந்து விட்டது. மக்கள் சலித்துவிடவோ பின்வாங்கவோ இல்லை. முழுக்கிராமமுமே, போராட்டத்தில் இணைந்திருக்கிறது.

மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளின் முன்னே நின்று பதிலளிக்க முடியாத நிலையில், நீதிமன்றத்தின் மூலமாக- சட்டம் என்ற அதிகாரக் கட்டமைப்பின் வழியாக - இந்தப் பிரச்சினையைக் கையாண்டு விடலாம் எனப் பலரும் கருதிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால், சட்டமும் நீதியும் நீதிமன்றமும் தலைவர்களும்

ஆட்சியும் அதிகாரமும் கட்சியும் மயானமும் விதிமுறைகளும் நியாயங்களும், மக்களுக்குரிய வையே தவிர, எந்த நிலையிலும் மக்களுக்கு எதிராக இயங்கமுடியாது. இவற்றுக்காக மக்கள் என்றுமில்லை. இதை அதிகாரத்தில் இருப்போர் புரிந்து கொண்டு செயற்பட்டால் இந்த மக்கள் துயரங்களைச் சந்திக்கவோ, இப்படி நீண்ட நாட்களாகப் போராட வேண்டியோ இருக்காது. குறித்த மயானங்கள், எந்தப் பிரச்சினையுமில்லாமல் வேறு இடங்களுக்கு இடமாற்றப்படும்.

“நீண்டகாலமாகவே இருந்த மயானங்களை வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டிய அவசியம் என்ன? அது எப்படிச் சாத்தியமாகும்?” என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். உண்மையில் மயானங்கள்தான் முதலில் அங்கே வந்தன. இதைப் போராட்டக்காரர்களே (மக்களே) சொல்கிறார்கள். அவர்கள் மறுத்துப் பேசவில்லை. உண்மையை மறைக்கவும் இல்லை. ஆனால், அதைக்கடந்து, மயானங்களுக்கு அண்மையாகவும் அவற்றைச் சுற்றியும், மக்கள் குடியிருப்புகள் ஏன் உருவாகின என்பதை, இந்தப் பிரச்சினையில் எதிர்முனையில் நின்று பேசுவோர் விளங்கிக் கொள்வது அவசியமானது. இதுவே இன்று இந்தப் பிரச்சினையை அணுகுவதற்குப் புரிந்து கொள்ளப்படவேண்டியதாகும். ஏனென்றால் இந்தப் பிரச்சினைக்கு, ஆழமான சமூக வரலாற்றுக் காரணங்கள் பின்னணியாக உண்டு. அந்தக் காரணங்களைச் சீர்செய்யாத வரையில், இந்தப் பிரச்சினைக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ்ச்சமூகம் தன்னுள்ளே கொண்டிருக்கும் ஏராளமான பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணமுடியாது.

“கிந்துசிட்டி மயானம், நீண்டகாலமாக அங்கே உள்ளதால், அதை மூடமுடியாது” எனக் கோப்பாய் பிரதேச சபை நிர்வாகம் கூறுவதும், அந்த அடிப்படையிலேயே அப்படிக்கூறியே மக்கள் குடியிருப்புகள் அமைந்திருக்கும் பகுதியில் உள்ள மயானத்தின் மதிர்சுவர்களை அது கட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. நேரிலே சென்று இந்த மயானம் உள்ள பகுதியையும் பிரதேச

சபையின் நடவடிக்கைகளையும் பார்க்கின்றவர்கள், நிச்சயமாகப் பிரதேச சபையின் கீழ்த்தரமான செயலையிட்டுக் கோபமடைவார்கள். அந்த அளவுக்கு, நாகரிகக் குறைவாகக் காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. மக்களுடைய வீடுகளின் வேலியோடு, மயானத்தின் மதிற்சுவர்கள் கட்டப்படுகின்றன. இதைப் பார்க்கும் போது, இந்தச் செயலில் உள்ள அடாத்துத் தனமும் அதிகாரத் திமிரும் நிறைந்திருப்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். பிரதேச சபையின் சட்டரீதியான விவாதத்தின்படி, இந்த மயானம் நீண்ட காலமாக அங்கே இருந்த ஒன்றுதான். மயானத்தைப் பயன்படுத்தி வரும் ஆதிக்கச் சாதியினரும் “இந்த மயானம் ஏற்கனவே இருந்த ஒன்று. இப்போது அதைச் சுற்றிக் குடியிருந்துவிட்டு, மயானத்தை அப்புறப்படுத்துங்கள் என்று எப்படிக்கேட்கமுடியும்?” என்று கேட்கின்றனர்.. “மயானம் முதலில் வந்ததா, மக்கள் குடியிருப்புகள் முந்தி வந்தனவா”, “மயானம் வேண்டுமா, மக்கள் வேண்டுமா?” என்ற பட்டிமன்றக் கேள்விகளையும் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதெல்லாம், பிரச்சினையை அதன் சமூக வரலாற்றுப் பின்னணியில் விளங்கிக் கொள்ள மறுக்கும் ஆதிக்க மனோபாவத்தின் வெளிப்பாடேயாகும்.

மயானங்களைச் சுற்றி மக்கள் குடியிருப்புகள் உருவாகியிருக்கின்றன என்றால், அந்த மக்கள் வேறு இடங்களில் தங்கள் குடியிருப்புகளை அமைப்பதற்கான தெரிவுகளைச் செய்ய முடியாதிருக்கும் சமூக நிலையின் விளைவேயாகும். சாதிரீதியாக ஒடுக்கப்பட்டிருக்கும் மக்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் தாம் விரும்பிய இடங்களில் தமக்கான காணியை வாங்க முடியாது. இதுவே சமூக நடைமுறை. தேசவழமைச்சட்டம் வேறு, இதற்கு உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்த மக்கள், தங்களுக்கான காணியை, தாம் விரும்பும் எல்லா இடங்களிலும் வாங்கிவிட முடியாதிருக்கும்போது, வேறு என்னதான் செய்யமுடியும்? நாட்டைவிட்டு வெளியேறி, வேறு எங்காவது போகவேண்டும். அல்லது பிறமாவட்டங்களுக்குப் பெயரவேண்

டும். இது சாத்தியமில்லாத ஒன்று. நியாயமற்றதும் கூட. அத்துடன், இது அந்த மக்கள்தாம் விரும்பிய இடங்களில் வாழ்வதை மறுக்கும் செயலாகும். எனவே வேறு இடங்களில் காணிகளை வாங்க முடியாதிருக்கும் மக்கள், மயானங்கள் அமைந்திருக்கும் ஒதுக்குப் புறப் பிரதேசங்களில் தங்கள் குடியிருப்புகளை விஸ்தரிக்கின்றனர். ஒதுக்குப் புற நிலம் வளமற்றதாக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு வேறு தெரிவுகளில்லை. இது, இரண்டு வகைகளில் இந்த மக்களுக்குப் பாதிப்புகளை உண்டாக்குகிறது. ஒன்று, இவர்களுடைய இந்தக் குடியிருப்பை அங்கீகரித்து, இவர்களுக்கான வீதி, பொதுக் கூட்டங்கள், பிறவசதிகளைச் செய்வதற்குச் சட்டரீதியான வாய்ப்புகள் குறைகிறது. இரண்டாவது, ஏற்கனவே இருந்த மயானச் சூழல், மக்கள் குடியிருப்புகளுக்கு மத்தியில் வந்து விடுகிறது. இதெல்லாம் இவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. தாம் மயானத்தை நெருங்கிச் செல்கிறோம் என்று தெரிந்துகொண்டே செல்கிறார்கள். ஆனால், இந்த மயானங்களுக்குப் பதிலாக, அயலில் வேறு மயானம் விஸ்தரணமான சூழலில் இருப்பதால், அங்கே இதை மாற்றலாம் என்று எண்ணுகிறார்கள். இந்த எண்ணம் தவறானதல்ல. காலமாற்றம், சமூக வளர்ச்சி போன்றவற்றுக்கு ஏற்றவாறு, சட்டங்களும் விதிமுறைகளும் மாற்றமடைந்திருக்கவேண்டும். அப்படி மாற்றமடைந்திருந்தால், சாதி ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் பிரதேச ரீதியாகவும் அடையாளப்படுத்தப் பட்டு, வரையறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் மயானங்கள் பொது வாக்கப்பட்டு, அனைவருக்கும் உரியதாக்கப்படும். அப்படிச் செய்யும் போது, இந்த மாதிரி மக்கள் குடியிருப்புகளாக மாறியிருக்கும் மயானங்களை மூடி, பொது மயானங்களோடு அவற்றை இணைத்துவிடலாம். பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும்.

கிந்துசிட்டி மயானத்தை மூடி, அருகே, ஒரு கிலோமீற்றர் தொலைவில் இருக்கும் மயானத்துடன் அதை இணைத்துவிடுவதில், பெரிய பிரச்சினை ஒன்றுமே இல்லை. ஆனால் இதை

மறுத்துரைப்போர், தங்களுடைய பரம்பரை அடையாளத்தையே முன்னிறுத்து கின்றனர். தங்களுடைய முன்னோர் எரியூட்டப் பட்ட இடத்திலேயே தங்கள் சந்ததியும் எரியூட்டப் பட வேண்டும். இது எங்கள் மரபுரிமை என் கிறார்கள். இன்றைய வாழ்க்கையில், பரம் பரைகளை ஒரு மையத்தில் கட்டி வைத்திருக்க முடியாது. உலகமெங்கும் சிதறிப் பரந்திருக்கும் ஈழத்தமிழர்கள், ஒரு கொடியின் கீழும் ஒரு மயானத்திலும் தங்களை மையப்படுத்திப் பேச வது, நகை முரணன்றி வேறென்ன? ஆகவே, காலமாற்றத்தையும் சமூக வளர்ச்சியையும் கருத்திற்கொண்டு, அருகிலிருக்கும் மயானத் துடன் இந்த மயானத்தையும் இணைப்பதே, பொருத்தமான செயலாகும்.

கிந்துசிட்டி மயானச் சூழலில் குடியிருக்கும் மக்கள், வறியவர்கள், கூலித் தொழிலாளர்கள், கல்வியிலும் சமூக அமைப்பிலும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளவர்கள். வெளிப்படையாகவே சொன்னால், சாதி ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்ட - பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், இவர்கள், ஆதிக்கத் தரப்பினரால், கடந்த கால வரலாற்றில் நடத் தப்பட்ட விதம் மோசமானது. சிறிய உதாரண மொன்று: மயானங்களும் மக்கள் குடியிருபு களும் ஆதிக்கத்தரப்பினர் என்ற உயர் குழாத்தினரால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருக்கும் விதமாகும். இந்த மக்கள் குடியிருக்கும் கலைமதி சனசமூக நிலையச் சுற்றாடலே, சரியான முறையில் அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை: சீரான தெருக்களில்லை. நல்ல பாடசாலை இல்லை. பொதுநோக்கு மண்டபம், தண்ணீர் விநியோக வசதிகள் என எதுவுமே இல்லை. இப்படித்தான் யாழ்ப்பாணத்தின் பெரும்பாலான கிராமங்களும் உள்ளன. சமூக ரீதியாக அடையாளம் காணப்பட்டே, அபிவிருத்தி வேலைகள் நடத்தப்படுகின்றன.

இந்த மாதிரியான மனப்பாங்கின் விளைவாகவே, “நல்ல நிலங்களும் நல்ல நீர்க்கிணறுகளும் எங்களுக்கு; ஒதுக்குப்புறங்களும் மயானப்பகுதிகளும் உங்களுக்கு” என்ற அடிப்படையில், மயானங்களும் மக்கள் குடியிருப்

புகளும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன. இதன் விளைவுகளே, இன்று பிரச்சினைகளாக உரு மாறியிருக்கின்றன. இந்தப் பாதகமான ஒழுங்கமைப்பை, யாழ்ப்பாணத்தின் ஆதிக்கச் சமூகமும் அது நிர்வகித்த நிர்வாகப் பிரிவுகளுமே செய்திருந்தன. காலாகாலமாக, இந்த நடைமுறை ஒழுங்கிலேயே எல்லாம் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. அப்போது குடிப்பெருக்கம் குறைந்திருந்த காரணத்தினாலும் சமூக வளர்ச்சி குன்றியிருந்தமையினாலும், மயானங்களைக் குறித்த பிரச்சினைகள் பெரிதாக மேலெழவில்லை. அப்படி மேலெழுந்தாலும். அவை இரகசியமாக அடக்கப்பட்டன. இப்பொழுது நிலைமை அப்படியல்ல.

மக்கள் குடியிருப்புகள் விரிவடைந்து, மயானங்களை அண்மித்த நிலப்பகுதி வரையில் வளர்ந்துள்ளன. வீடுகளுக்கு அண்மையாக மயானங்கள் இருப்பதால், அங்கே பிணங்களை எரியூட்டும்போது, அந்தப் புகைநாற்றம், அயலில் இருப்போருக்குப் பாதிப்பை உண்டாக்குகிறது. எரியூட்டப்பட்ட பிணங்களின் சிதைவுகளை, நாய்கள் இழுத்து வந்து வீடுகளுக்குள்ளும் வளவுகளுக்குள்ளும் போடுகின்றன. “பிணங்கள் எரிந்து கொண்டிருக்கும் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டே, குழந்தைக்கு எப்படிப் பாலூட்ட முடியும்?” என்று கேட்கிறாள் இளம் தாயொருத்தி. “பிணம் எரியும் மணத்தோடு, எப்படிச் சாப்பிட முடியும்?” என்கிறாள், ஒரு சிறுமி. இப்படி ஆயிரம் கேள்விகள்.

உண்மையில், சமூக வளர்ச்சிக்கும் கால மாற்றத்துக்கும் உரியவாறு அதிகாரத் தரப்பின் அணுகுமுறையிலும் சிந்தனையிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கவேண்டும். மயானங்களை நோக்கிக் குடியிருப்புகள் வந்தது தவறு என்று வாதிட்டுக்கொண்டிருப்பதை விட, இதற்கான தீர்வைக் காண்பதே இன்றைய தேவையானது. சட்டங்களும் விதிகளும், மாறாத அளவுக்கு இறுகிய பாறைகள் அல்ல. இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக, அரசமைப்பைத் திருத்தம் செய்யும் காலத்திலிருக்கிறோம். கற்றுக் கொண்ட பாடங்களின் அடிப்படையில் செயற்பட வேண்



அனிதா

த. ஜெயசீலன்

உன் அறிவின் ஆழம்,
உன் முயற்சி, உன் தகமை,
உன்னுடைய ஆற்றல், உனது அடைவு மட்டம்,
உச்சம்தான்....!
ஆனாலும் மூட்டை தினம் சுமந்தும்,
“பிச்சை புகிலும் கற்கை நன்றே ” என்ற
ஏட்டுச் சுரைக்காய்
கறிக்கு உதவாத
ஆட்சியில்....
தரப்படுத்தி வாய்ப்பைப் பறித்தெடுக்கும்
கூட்டில்...சிறகொடிந்து குமுறினாய்!
அரசநீதி
பிழைக்கும்...மறுநீதி பிழைக்கா தென நம்பி
இளைய கண்ணகியாய்
ஏழமையெனும் ஒற்றை
சிலம்போடு வந்து சீறினாய் நீதிக்கேட்டு!
அதுவுமுனை ஏய்க்க
'அரியலூர் அனிதா' ...நீ
விதியின் கயிற்றில்
சரண புகுந்தாய்...மனமொடிந்து!
கோழையா நீ ?
மன மயிர்நீப்பின் உயிர்வாழா
மனனாய் !

அடிமை மண்பாங்கில் “போடுவதைப்
போடென்று” ஏற்காத
புரட்சிப்பெண் நீயென்றாய்!
ஏழை சொல் அம்பலத்தில் ஏறாது என்பதற்கும்,
ஏழமைக் கனவு நனவாகா தென்பதற்கும்,
சான்றா நீ... ?
'ஸ்டெதஸ்கோப்' மட்ட வேண்டிய கழுத்தில்
தூக்கு கயிறுதொங்கத் தூண்டியதார்....?
மக்களாட்சி
ஓங்குதென்ற நாட்டின் 'உண்மை', 'உயர்வு'
என்ன....?
பதிலானாய் !
கோடானு கோடிபேரின்
'மனநீதி' விழிக்கவைத்துப்
போனாய் !
என்னுறவை இழந்ததுபோல் புலம்புகிறேன் !

(புள்ளி 2 தேர்வில் 1200க்கு 1176 புள்ளியும் 196.5
சராசரியும் பெற்று மருத்துவ பட்டிப்பை பெற நீட்
தேர்வால் பாதிக்கப்பட்டு மனமுடைந்து தற்கொலை
செய்த அரியலூர் அனிதா என்ற ஏழமை மனணவிக்கான
இரங்கல்)

படிவர்களாக இருக்கிறோம். இது எல்லாவற்றிலும், நல்லிணக்கத்தைக் காண வேண்டிய சூழல். ஏனவே, இந்தப் பிரச்சினைக்கும் காலம் மற்றும் சமூக வளர்ச்சி என்பவற்றைக் கணக்கில் கொண்டு, பொருத்த மான, புதிய அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். யதார்த்த நிலைமைகளுக்கூடாக, உண்மைகளைக் கண்டறிய முற்பட வேண்டும்.

இறந்தவர்களை எரியூட்டுவதற்கு, ஒழுங்கான ஓர் இடம் தேவை என்பது, அவசியமான ஒன்றுதான். ஆனால், உயிரோடு இருப்பவர்களைக் குறித்துச் சிந்திப்பதும், அவர்களுடைய பாதுகாப்பான எதிர்காலமும், அதையும் விட முக்கியமானது. மக்கள் அத்தனை பேரையும்

வேறு இடங்களுக்கு நகர்த்துவதென்பத் மிகச் சிரமமுமான காரியமாகும். பதிலாக, மயானத்தை இடம்மாற்றுவதே சலபமானது. மயானம் இயங்கிய நிலத்தை, பொதுப்பூங்கா வாகவோ வேறு பொது மையமாகவோ ஆக்கி விடலாம். அது, மக்களுக்கும் பயன்படும்.

எனவே, இதற்கான தீர்வைக் காண்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். இதற்கு, மக்களின் குடியிருப்புகளுக்கு அண்மையாக உள்ள அல்லது மக்களின் குடியிருப்புகளுக்கு மத்தியில் இருக்கின்ற மயானங்களை அகற்றுமாறு கேட்கும் குரல்களுக்கு, மாகாணசபையும் தமிழ்ச் சமூகமுமே பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டும்.



மக்கள் தாம் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்காக தெருவுக்கு வந்து போராடும் உணர்வு இன்று இயல்பாக வளர்ந்து வருகிறது. இது அறுபது ஆண்டு காலத்துக்கு மேலான இனமைய 'பிரதிநிதித்துவ' ஜனநாயகத்தின் தோல்வியின் வெளிப்பாடாக மக்களிடம் எழுந்துள்ள உணர்வாகும். இவ்வெகுஜனப் போராட்டங்களை 'பங்கு பற்றும்' ஜனநாயக வழி முறையின் ஆரம்ப வெளிப்பாடாகக் கொள்ளலாம். இது இதுவரை இனமைய அரசியல் திட்டமிட்டே ஒதுக்கி வைத்த அல்லது கண்டு கொள்ளாத பல மக்கள் பிரச்சினைகளையும் தெருவுக்கு கொண்டு வந்துள்ளது. இவற்றில் ஒன்றாக மக்கள் வாழ்விடங்களுக்கு மத்தியில் உள்ள மயானங்களை அகற்றக் கோரும் போராட்டத்தையும் ஒன்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

சமூக விழிப்புணர்வு

மயானங்களுக்கு அருகே நீண்ட காலம் வாழ்நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டுள்ள மக்களிடம் அம் மயானங்களால் ஏற்படும் சூழல் பாதிப்புப் பற்றிய விழிப்புணர்வு இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் பாதிக்கப்படும் அம் மக்களின் கோரிக்கைகளில் உள்ள நியாயத்தை அது போராட்டமாக மாறும் வரை பெரும்பாலான மக்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஊடகங்கள் கூட ஆரம்பத்தில் அதுபற்றி தவறான பிம்பத்தையே வெளிப்படுத்தின.

முதலாளித்துவ ஜனநாயக ஆட்சிமுறையில் சமூகத்தின் வெவ்வேறு தளங்களில் பாதிக்கப்

படும் மக்கள் எண்ணிக்கையில் குறைந்திருந்தால் அவர்களின் பிரச்சினைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. மயானப் பிரச்சனை போன்ற உழைக்கும் மக்களின் வாழ்விடச் சூழல் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை தீர்வின்றித் தொடர்வதற்கும் இவ்வெண்ணிக்கை குறைபாடும் ஒரு காரணமாக உள்ளது. அவ்வாறு இருந்தபோதும் பேரழிவுக்குப் பின்னரும் அவற்றிலிருந்து படிப்பினை பெற்று அரசுடன் அல்ல. இன, மத, சாதி, பால், வர்க்க வேறுபாடுகள் இன்றி பல்வேறு ஒடுக்குதல்களுக்கு உட்படும் அனைத்து இலங்கை மக்களுடனும் ஒன்றிணைவதன் மூலம் பேரினவாதத்தின் எண்ணிக்கை பலத்தை இல்லாமல் செய்யும் அரசியலை நாம் தேர்ந்து கொள்ளவில்லை. இதன் மூலமே ஒரு மக்கள் ஜனநாயக ஆட்சி முறையை இங்கு தோற்றுவிக்க முடியும். ஆனால் மக்கள் பலத்தின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளாமல், பட்டறிவின் பின்னரும் உலக ஏகாதிபத்திய வல்லரசு நாடுகளிடம் கையேந்தி மக்களையும் ஏமாற்றி, நாட்டையும் அடகு வைத்துப் பிழைப்பு நடத்தும் அரசியலையே இவர்கள் தொடர்கின்றனர். தெற்கிலும் இதுவே தொடர்கிறது. அரசு வருமானங்களுடன், லஞ்ச ஊழல்கள் மூலமும் பைகளை நிரப்பிக்கொள்ள வாய்ப்புக்களும் இருப்பதால் மக்களின் நல் வாழ்வுக்கான கொள்கைகள் வெற்றுக் கோஷங்களுடன் நின்றுவிடுகின்றன. கதிரைகளுக்கும் பதவிகளுக்குமான போட்டிகளே இன்று அரசியலாக உள்ளது. இவர்களது கண்களில் மக்கள்

தமது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளுக்காக நடத்தும் இது போன்ற வெகுஜனப் போராட்டங்கள் படாமல் இருப்பதில் வியப் பேதும் இல்லை. வடக்கில் இருந்து தெற்கு வரை இதுவே அரசியலாக உள்ளது.

மக்கள் குடியிருப்புக்கள் மத்தியிலுள்ள மயானங்கள் அகற்றப் படவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து, அவற்றின் அருகே தொடர்ந்து வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ள மக்கள் நடத்தும் வெகுஜனப் போராட்டம் நியாயமானதாகும். குழந்தைகள், சிறுவர்கள், மாணவர்கள், கற்பிணித் தாய்மார், முதியவர்கள் என குடும்ப உறுப்பினர்கள் யாவரும் பிணப்புக்கையை சுவாசிக்கும் சூழலில் இருந்து விடுவிக்கப்பட வேண்டும். அதனால் ஏற்படும் நோய்களுக்கு உட்படுவதும், மயானங்களுக்கே உரிய சுகாதாரமற்ற சூழல் பாதிப்புகளுக்கு உட்படுவதும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இன்று பல்வேறு இலத்திரனியல் ஊடகங்களுக்கு ஊடாகவும் பேய், பிசாசுகள், அமானுட சக்திகள் பற்றிய மூடநம்பிக்கைகள் மக்களிடம் திணிக்கப்பட்டுவரும் நிலையில் மயானங்களின் அருகே வாழ்பவர்கள் குறிப்பாக சிறுவர்கள், மாணவர்கள் உள்நலப் பாதிப்புக்குகளுக்கு உள்ளாகும் நிலை உள்ளதும் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

ஆனால் அறிவுபூர்வமாக, மனிதநேய அடிப்படையில் இதனை அணுகி பாதிக்கப்படும் அந்த மக்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிக்காமல் அவர்கள்மீது குற்றஞ்சாட்டும் வகையில் 'மக்கள் குடியிருப்புக்களா மயானங்களா முதலில் வந்தவை?' என மாகாணசபையில் மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த பதவியில் உள்ளவர்களே பத்திரிகைகளில் அறிக்கை விடும்

நிலையில்தான் எமது அரசியல் சமூக விழிப்பு நிலை உள்ளது. மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்களா இல்லையா என்பதை விடுத்து எது முதலில் வந்தது என்ற கேள்வியிலேயே அடுத்த மனிதர்கள் மீதான அக்கறை, மனிதாபிமானம் விடுபட்டு நிற்கிறது. இலங்கையிலுள்ள அனைத்து தேசிய இனங்களின் உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை விடுத்து யார் முந்தி வந்தவர்கள் என்பதுதான் இலங்கையின் ஆறு தசாப்தத்துக்கு மேலான அரசியலாகவும் உள்ளது. இலங்கையின் எண்ணிக்கையில் பெரும்பாலான சாதாரண உழைக்கும் மக்களை ஏமாற்றி, பேதங்களை ஏற்படுத்தி பிரித்து வைப்பதில் இத்தகைய கேள்விகளின் பங்கு பெரிதாகும். இதுவே பேரினவாத, குறுந்தேசிய வாத அரசியல் உணர்வுகளுக்கும் அடிப்படை ஆகிறது. 'ஆண்ட பரம்பரை மீண்டும் ஆளநினைக்கும்' இவர்களது அரசியலில் இவர்களால் ஆளப்படும் மக்களின் தேவைகள், நலன்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருவது, பாராமுகமாக விடப்படுவது வியப்பான ஒன்றல்ல. மக்களின் நலன்களை மையப்படுத்தாத போலி ஜனநாயக அரசியல் மாகாண சபையில் லஞ்ச ஊழலாகவும், பதவி இழுபறிகளாகவும் இன்று வெளிப்பட்டு அம்பலமாகி நிற்கிறது.

மக்கள் குடியிருப்பா மயானமா முதலில் வந்தது? என்ற கேள்வியை எழுப்பும் இவர்களைப் போன்ற அரச நிறுவனங்களில் பொறுப்புள்ள பதவிகளை வகித்தவர்கள்தான் இன்று பிரச்சனையாக உள்ள குடியேற்றத்திட்டங்களை மயானங்கள் மத்தியில் அமைத்துக் கொடுத்தனர் என்பதை இவர்கள் மறந்து விடுகின்றனர். இதற்குச் சான்றாக தற்பொழுது



மயானத்தை அகற்றக்கோரி போராட்டம் நடைபெறும் புத்தூர் சிந்துசிட்டி மயானம், திடற்புலம் மயானம், திரு நெல்வேலி பார்பண்ணை மயானம் என்பவை இத்தகைய குடியேற்றத் திட்டங்களின் அருகே உள்ளவை என்பதை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

நகரங்களை நவீன மயப்படுத்துவதற்காக பெருந் தொகைப் பணத்தை செலவிடும் அரசும், அரச நிறுவனங்களும் கிராமிய கட்டமைப்புகளை சீராக்குவது பற்றி கவலை கொள்வதில்லை. மக்கள் பெருக்கம் அதிகரித்துவரும் கிராமங்களிலேயே இதுபோன்ற மயானப் பிரச்சினைகளும், உவர் நீரையும், மலத்தொற்று நீரையும் பருகும் நிலையும் மக்களுக்கு ஏற்பட்டு வருகிறது. இதுபோன்று நிலத்தையும், நீரையும், காற்றையும், சுற்றுப்புறச் சூழலையும் பாதுகாக்க வேண்டிய அரச நிறுவனங்கள் அதிகார வர்க்கத்தினரின் நலன்களுக்கு உதவும் பழமைக்கும், வழமைக்கும் பக்கப் பாட்டுப் பாடுவதுடன் நின்று விடுகின்றன. இதனால் மக்களின் நிகழ்காலம், எதிர்கால நலன்களை மையப்படுத்தி முன்னோக்கிச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டிய கிராமியக் கட்டமைப்பின் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் மிகக் குறைந்தளவிலேயே முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக எழுந்த ஒன்றாகவே மயானப் பிரச்சினை பார்க்கப்படவேண்டும்.

சமூக பொருளாதார சுரண்டல், ஏற்றத் தாழ்வுகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள இம் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் பெரு நகரங்கள் உருவாகும் போது அதன் உருவாக்கத்துக்காக உழைக்கும் மக்களின் வாழ்விடமாக அதன் ஒதுக்குப்புறங்களில் சேரிகள் உருவாகின்றன. அதுபோன்றே 'எமது பாரம்பரிய' கிராமங்களின் உருவாக்கத் திலும் நில உடமையாளரின் நலன்களுக்காக உழைப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட உழைக்கும் மக்கள் ஆண்டாண்டு காலமாக ஒதுக்குப் புறமான நிலங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். கோவில்களுக்கு அதுவும் இந்தியாவில் உள்ள சிதம்பரத்துக்குக் கூட பெருந்தொகையாக காணிகளை எழுதிவைத்த நில உடமையாளர்கள் தமக்காக உழைத்து மடிந்த மக்களை நீண்ட காலமாக நிலமற்ற மக்களாகவே வைத்திருந்தனர். அவர்களது குடும்பங்கள் பெருகும் போது அவர்களின் வாழ்விட நிலத்துக்கான தேவையில் இருந்து

எழுந்ததே மக்கள் குடியிருப்புக்கள் மத்தியில் உள்ள மயானங்களாகும். வடபகுதியின் பெரும் பாலான மயானங்களின் அருகே குடியமர இச் சமூக அமைப்பால் நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டவர்கள் உழைக்கும் மக்களே. ஒரு இனத்தின் இருப்புக்கான பாரம்பரிய வாழ்விடத்தை உறுதிப்படுத்து வதையே நீண்ட கால அரசி யலாகக் கொண்ட தமிழ் தேசிய அரசி யல்வாதிகளுக்கு அவர்களது அதி காரத்தின் கீழ் தமது இருப்புக்கான நிலத்தில் தமது வாழ்விடச் சூழலைப் பாதுகாக்க உழைக்கும் மக்கள் நடத்தும் இப்போராட்டம் கண்களில் படவில்லை. உழைக்கும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மீனவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச் சினைகளும், துன்பங்களும் இனமைய அரசியல் கோஷங்களால் குரலிழக்கச் செய்யப் படுகின்றன.

பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு

இதுபோன்றே தமிழர் பண்பாட்டின் ஒரு கூறான சாதிய தீண்டாமைக் கொடுமைகள் அன்று கூர்மை அடைந்திருந்தபோதும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் துயரங்களை எவரும் கண்டுகொள்ளவில்லை. அவர்கள் 1966ல் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கத்தின் தலைமையில் போராடியே தமது உரிமைகளில் ஒருபகுதியை நிலை நாட்டினர். அதுமட்டுமல்ல தமிழர்களின் வரலாற்றில் தமிழர் பண்பாட்டின் அழுக்குகளை, தூசுகளை ஓரளவாவது தட்டித் துடைத்து ஒரு புதியபண்பாட்டு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்திய பெரும் பணியையும் அவர்கள் செய்தனர். இன்றும் மக்களின் ஆரோக்கியமான வாழ்விடப் பிரச்சினைக்கு எதிராக பாரம்பரியம், பழமை, வழமை போன்ற கருத்துக்கள் பெரும் தமிழ் அரசியல் தலைவர்களாலேயே அறிக்கையிடப் பட்டுள்ளன. வாக்கு எண்ணிக்கையை வைத்து வர்க்க அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தும் இலங்கையின் தமிழ்- சிங்கள, பேரின வாத- குறுந்தேசிய வாத இருபக்க அரசியல்களுக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தருப்பது இதே மத அடிப்படையில் அமைந்த மாற்றங்களை விரும்பாத, மக்களின் நலன்களை கருத்தில் கொள்ளாத பழமையும், வழமையும், பாரம்பரியமும் என்பது வியப்புக்குரிய ஒன்றல்ல. இலங்கையின் பெரும் எண்ணிக்கையான உழைக்கும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மீனவர்கள் எதிர்நோக்கும் சமூக

பொருளாதார வாழ்வியல் பிச்சினைகள் தீர்வின்றித் தொடர்வதற்கும் மக்களின் பரந்த அறிவையும், ஒற்றுமை உணர்வையும் எல்லைப்படுத்தும், மக்களின் நலன்களுக்கு எதிரான இப்பண்பாட்டு மேலாதிக்கமும் வலுவான காரணியாக அமைகிறது. இவர்களால் நடத்தப்படும் ஊடகங்கள் உருவாக்கும் வெகு ஜன அபிப்பிராயங்களும் கூட இதன் எல்லைகளைத் தாண்டுவதில்லை.

ஆனால் இத்தகைய எல்லைப்படுத்தல்களையும் மீறி மக்கள் சமூக, சூழலிய, பண்பாட்டு விழிப்புணர்வு பெறுவதற்கு இத்தகைய வெகுஜனப் போராட்டங்கள் உதவுகின்றன. ஆண்டாண்டு காலமாக ஒடுக்குதல்களுக்கு உட்பட்டு துயருற்று வாழும் இச்சூழல் தம்மைப்போன்ற உழைக்கும் மக்களுக்கு இறைவன் விதித்த விதி என்றோ, தம்மால் மாற்றி அமைக்க முடியாத தமது தலை எழுத்தென்றோ எண்ணி அடங்கி ஒடுங்கிவிடும் நிலை என்றும் தொடர்ப்போவ தில்லை. அதிகார வர்க்கத்தினரால் தம்மீது திணிக்கப்பட்டு வரும் துயர் நிறைந்த வாழ்வை மாற்றி அமைக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் புதிய அறிவியல் பண்பாட்டு விழிப்புடன் சிந்திக்கவும் செயற்படவும் துணியும் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை இத்தகைய, வெகுஜனப் போராட்டங்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

சூழலிய விழிப்புணர்வு

மக்கள் குடியிருப்புக்கு மத்தியிலுள்ள புத்தூர் மேற்கு சிந்துசிட்டி மயானம் அகற்றப்பட வேண்டும்' என்ற கோரிக் கையை முன்வைத்து கலைமதிக்கிராம மக்கள் ஆரம்பித்த போராட்டம் தனியே மயானச் சூழல் பற்றியது மட்டும் அல்ல. சூழலிய விழிப்புணர்வையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் நிலமற்ற மக்கள் நிறைந்திருந்த அந்தக் கிராமத்தில், நிலப் பிரச்சினையை தாமே தீர்த்ததுடன், பாதையற்றிருந்த அக்கிராமத்துக்கு அதனை ஊடறுத்துச் செல்லும் பாதையையும் அவர்களே அமைத்துக் கொண்டார்கள். மாக்கியக் கருத்துக்களின் அடிப்படையான வழிகாட்டலும், கிராம மக்களின் உறுதியான ஐக்கியமும் இவற்றுக்கு அடிப்படை பலமாக அமைந்தது. மேலும் மக்களின் சமூகமயப் பட்ட

அந்தக் கிராமத்தின், நிலப் பிரச்சினையை தாமே தீர்த்ததுடன், பாதையற்றிருந்த அக்கிராமத்துக்கு அதனை ஊடறுத்துச் செல்லும் பாதையையும் அவர்களே அமைத்துக் கொண்டார்கள். மாக்கியக் கருத்துக்களின் அடிப்படையான வழிகாட்டலும், கிராம மக்களின் உறுதியான ஐக்கியமும் இவற்றுக்கு அடிப்படை பலமாக அமைந்தது. மேலும் மக்களின் சமூகமயப்பட்ட நடவடிக் கைகளுக்கு அவசியமான கலைமதி சனசமூக நிலையம், கைலாசபதி நூலகம், கலைமதி சிறுவர் முன்பள்ளி, கலைமதி மக்கள் மண்டபம், கரபந்தாட்ட மைதானம், உதைபந்தாட்ட மைதானம் என ஒரு நவீன கிராமியக் கட்டமைப்புக்கு வேண்டிய அடித்தளங்களை தாமதமே அவர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

நடவடிக் கைகளுக்கு அவசியமான கலைமதி சனசமூக நிலையம், கைலாசபதி நூலகம், கலைமதி சிறுவர் முன்பள்ளி, கலைமதி மக்கள் மண்டபம், கரபந்தாட்ட மைதானம், உதைபந்தாட்ட மைதானம் என ஒரு நவீன கிராமியக் கட்டமைப்புக்கு வேண்டிய அடித்தளங்களை தாமதமே அவர்கள் உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

அத்துடன் இக்கிராமத்து இளைஞர்களும் மக்களும் தமது கிராம எல்லைக்குள் மட்டும் தமது செயற்பாடுகளைச் சுருக்கிக் கொள்ளாமல் ஒடுக்குதலுக்கு உட்படும் அனைத்து மக்களின் போராட்டங்களிலும் தமது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளனர். சமூக நீதிக்கான வெகுஜன அமைப்புடன் இணைந்து இன ஒடுக்கலுக்கு எதிரான கேப் பாப்புலவு மக்களின் போராட்டம் முதல் சுன்னாகம் நீரில் கழிவொயில் கலந்தமைக்கு எதிரான போராட்டம், திருகோணமலை சம்பூர் அனல் மின் நிலையம் அமைப்பதற்கு எதிரான போராட்டம், கூடங் குளம் அணு உலைக்கு எதிரான போராட்டம் என மக்கள் மத்தியில் சூழலிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் பல போராட்டங்களிலும் அவர்கள் பங்கு கொண்டிருந்தனர். மக்கள் குடியிருப்புக்கள் மத்தி

யிலுள்ள மயானப் பிரச்சினையிலும் சாதிய ஒடுக்குதலுக்கு எதிரான சமூக, பண்பாட்டு விழிப்புணர்வுடன், சூழலிய விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்தும் நேரக்குடனேயே இப்போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

மக்களின் வாழ்விடச் சூழலை மாசுபடுத்தும் நடவடிக்கைகள் மீதான இப்போராட்டம், ஏனைய சூழலியத் தாக்கங்களுக்கு எதிரான மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கும் ஒரு போராட்டமாகவும் அமைகிறது. இன்றைய நவதாராளவாதப் பொருளாதாரமும், நுகர்வுக் கலாசாரமும் மக்களின் உயிர் வாழ்வுக்கு மிகவும் அவசியமான காற்றையும், நீரையும், மண்ணையும் மாசுபடுத்துவதுடன் உண்ணும் உணவையும், பருகும் நீரையும் நஞ்சாக்கி விடும் நிலை எங்கும் காணப்படுகிறது. அத்துடன் புவி வெப்ப மடைதல், காலநிலை மாற்றம் என்பவற்றால் இம்மண்ணில் மனிதர்கள் உட்பட உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கான இயற்கைச் சூழல் மிக வேகமாகப் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் எமது எதிர்கால சந்ததிகளுக்கான புவியின் வாழ்விடமே கேள்விக்குள்ளாகும் நிலை உருவாகியுள்ளது. எனவே மக்கள் மத்தியில் சூழலிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதுடன் அவர்களை முன்னறிவுடன் செயற்பட வைப்பதன் மூலமே இவற்றின் பாதிப்புக்களில் இருந்து மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழலை மக்களே பாதுகாத்துக் கொள்ளும் நிலையை உருவாக்க முடியும்.

இத்தகைய விடயங்களையும் கருத்திற் கொண்டே மக்கள் குடியிருப்புக்கள் மத்தியிலுள்ள மயானங்கள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டது. புத்தூர் மேற்கு கிந்துசிட்டி மயானத்தில் இறந்தவர்களின் உடல்களை எரிப்பதால் அதன் சுற்றாடலில் உள்ள மக்களுக்கு ஏற்படும் சூழல் பாதிப்புக்களை விளக்கி எரியூட்டுவதை நிறுத்துமாறு கோரி ஒரு துண்டுப் பிரசுரத்தை மக்கள் மத்தியில் அதனால் பாதிக்கப்படும் மக்கள் விநியோகித்தனர். அதன் நியாயத் தன்மையை உணர்ந்து கொண்டு பல உடல்கள் வேறு இடங்களில் எரிக்கப்பட்டன. அதற்குப் பின்னர் ஒரு இறந்தவரின் உடலை அங்கு தான் எரிக்கவேண்டும் சிலர் பிடிவாதமாக நின்ற போதே அதற்கு எதிராக கிராம மக்கள் அணிதிரண்டனர். அமைதியான வழி

முறையை அவர்கள் கடைப்பிடித்த போதும் இருக்கின்ற அமைப்பை அப்படியே பாதுகாக்கும் அரசின் காவல் துறையும், நீதிமன்றமும் தலையிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர் மக்கள் மீது ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆத்திரமூட்டும் நடவடிக்கைகள் அக்கிராமத்தின் பெண்களும், ஆண்களும் அதிக எண்ணிக்கையில் சிறை சென்று மீளவேண்டிய நிலையை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியது. இருந்தும் அறுபத்தொன்பது நாட்களுக்கு மேல் 'மாகாண சபையே! மக்கள் குடியிருப்புக்கள் மத்தியில் உள்ள மயானங்களை அகற்று' என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து நடத்திவரும் கவன யீர்ப்பு சத்தியாக்கிரகமும், பெரும் எண்ணிக்கையில் மக்கள் கலந்து கொண்ட வீதி ஆர்ப்பாட்டங்களும் தமது கொள்கையில் அவர்கள் கொண்டுள்ள உறுதிப்பாட்டை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. அது போன்றே சமூகப் பொறுப்புள்ள அறிஞர்கள், கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள், ஊடகவியலாளர்கள், அரசியல் சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் நேரில் வருகை தந்து கலந்து கொண்டமையும், முகநூல்களில் தமது ஒருமைப்பாட்டை தெரிவித்துள்ளமையும் இம் மக்களின் கோரிக்கைக்கு வலுச் சேர்ப்பதாக அமைகிறது.

இது ஒரு மயானத்தை அகற்றக் கோரும் போராட்டம் மட்டுமல்ல. முன்னால் உள்ள மனிதனின் நல்வாழ்வுக்கான சுதந்திரத்தை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலமும், அதற்கு ஆதரவு அளிப்பதன் மூலமும் தனது வாழ்வையும், மனித வாழ்வையும் மேம்படுத்தும் போராட்டமும் ஆகும். இப்போராட்டம் மக்கள் மத்தியில் சமூக, பண்பாட்டு, சூழலிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இவ்வுணர்வை பரவலாக்க முனைகிறது.

சன்னாகம் நீரில் கழிவு ஓயில் பெருமளவில் கலக்கும் முன்னரே அதன் பாதிப்பை உணர்ந்த சிலர் அதனை வெளிப்படுத்தி இருந்தனர். அதுபற்றிய விழிப்புணர்வு அதிகாரிகளிடமும், ஏனையவர்களிடமும் இல்லாதிருந்தமையே பெரும் நீர் மாசடைதலுக்கு கரணமாக அமைந்தது.

தென்பகுதியில் கொலன்னாவையில் மீத்தோட்ட முல்லையில் குப்பைமேடு உருவாக்கப்படுவதற்கு எதிராக மக்கள்

ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். அவர்களில் சிலரை காவல் துறையினர் கைது செய்தனர். நீதி மன்றத்தால் அவர்களுக்குச் சிறைத் தண்டனையும் வழங்கப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் தான் குப்பைமேடு சரிந்து சிறுவர்கள், குழந்தைகள், பெண்கள் உள்ளிட்ட முப்பதுக்கு மேற்பட்டோர் பலியாக்கப்பட்டனர். அங்கு மக்கள் விழிப்படைந்த போதும் சட்டமும் நீதியும் தூங்கிவிட்டது.

யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர் ஒருவர் டெங்கு நோயால் இறந்தமைக்காக பல்கலைக் கழக வளாகம் மூடப்படுகிறது. இதற்கு முன்பும் இவ்வாறு நடந்தது. தெற்கிலும் வடக்கிலும் இவ்வாறு டெங்கு நோயால் இறப்பவர் தொகை அதிகரித்துக் காணப்படுகிறது. அரசு நிர்வாக நடவடிக்கைகளில் போதாமை இருந்தாலும் இது பற்றிய மக்களின் விழிப்பின்மை தேவையற்ற இறப்புக்களை அதிகரிக்கிறது.

குப்பைகள் கழிவுகளை அகற்றும் முகாமைத்துவம் எவ்வாறு செயற்பட்டாலும், அது பற்றிய விழிப்புணர்வு மக்களிடம் இன்மையால் தமது வீட்டுக் குப்பைகளை பொது இடங்களிலோ, எவர்வீட்டு மதிலோ ரங்களிலோ சேர்த்துவிடும் சுயநலச் செயல்களே தொடர்கிறது.

இவை போன்றே மக்கள் விழிப்புணர்வு இன்மை மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு எதிராக உள்ளதுடன் மக்களின் இறப்புக்கும் காரணமாகிறது. எனவே எமது உறவினர் களின் உடல்களை மட்டுமல்ல, எமது இறப்பிலும் கூட மற்றவர்களுக்கு தீங்கற்ற வகையில்

இது ஒரு மயானத்தை அகற்றக் கோரும் போராட்டம் மட்டுமல்ல. முன்னால் உள்ள மனிதனின் நல்வாழ்வுக்கான சுதந்திரத்தை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலமும், அதற்கு ஆதரவு அளிப்பதன் மூலமும் தனது வாழ்வையும், மனித வாழ்வையும் மேம்படுத்தும் போராட்டமும் ஆகும். இப்போராட்டம் மக்கள் மத்தியில் சமூக, பண்பாட்டு, சூழலிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இவ்வுணர்வை பரவலாக்க முனைகிறது

எமது உடல்களை மற்றவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலை பாதிக்காத இடத்தில் ஆர்ப்பாட்டங்கள் இன்றி எரிப்பதை உறுதி செய்யும் உணர்வு வலுப்பெற வேண்டும். இதன் மூலம் மக்கள் குடியிருப்புகளுக்கு மத்தியில் உள்ள மயானங்களை அகற்றி, சுற்றுச் சூழலைப் பேணி மக்கள் உடல், மன வளத்துடன் வாழ உதவமுடியும்.

ஓக்ரோபர் புரட்சியின் நூற்றாண்டை முன்னெடுக்கும் நாட்களில் இதுபோன்ற சமூக, சூழலிய, பண்பாட்டு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் வெகுஜனப் போராட்டங்களில் உழைக்கும் மக்கள் அணிதிரள்வது பயனுள்ளதாகும். தேசிய இனப் பிரச்சனை உட்பட, மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு வலுவற்ற முதலாளித்துவ போலி ஜனநாயக அமைப்பை அம்பலமாக்கி, மக்கள் ஜனநாயக அமைப்பை உருவாக்க மக்கள் அணிதிரள்வதும், அரசியல் விழிப்புணர்வு பெறுவதும் மிக மிக அவசியமாகும்.



அஞ்சலி

கவிஞர் ஏ. இக்பால்

அவர்களின் மறைவிற்கு

தாயகம் தனது

அஞ்சலியைத் தெரிவிக்கின்றது

லூயிஸ் லாண்ட் : உலகம் கியூபாவில் ஸ்பூக்கிள்

கடந்த ஆண்டு சூறாவளி மேத்யூ கியூபாவை தாக்கிய பொழுது, நான்கு கியூபர்கள் இறந்து போனார்கள். அதே வகையிலான நான்காம் எண் சூறாவளி ஹைதியைக் கடந்த பொழுது அங்கு இறப்பு எண்ணிக்கை 1,000-த்தை தாண்டியது.

ஹைதியின் வெறுமையான உள்கட்டமைப்புக்கும், கியூபாவின் சூறாவளிக்கு எதிரான தயார்ப்படுத்தலுக்குமான பெரும் வேறுபாட்டை இது பிரதிபலிக்கிறது. பேரழிவு மேலாண்மையின் தரம் பல உயிர்களை காக்க முடியுமென்பது, வெள்ளியன்று இரமா சூறாவளி கியூபாவின் கரையை கடக்கும் பொழுது மீண்டும் உறுதியானது.



மேத்யூ புயலின் கோரத்தாண்டவம்

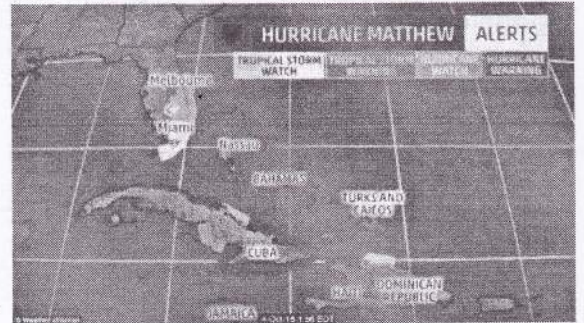
கியூபத் தீவு நெடுகிலும் 'மேத்யூ' புயலால் நாசமாக்கப்பட்ட வீடுகள், வணிக நிறுவனங்கள் மற்றும் சாலைகள் இன்னமும் புணரமைக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கும் சூழலில், உடமைகள் இழப்பே குறிப்பிடத் தக்க அளவில் இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும், மனிதர்கள் மற்றும் விலங்குகளின் இறப்பு விகிதம் கியூபாவின் சூறாவளி ஆயத்த நடவடிக்கைகளால் குறைவாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

அமெரிக்க பல்கலைக்கழகத்தின் அரசியல் மற்றும் அயலகக் கொள்கைகளின் பேராசிரியர் வில்லியம் லியோகிராண்டே கூறுகையில், "பொது சுகாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளைப் போலவே, மீட்பைக் காட்டிலும்

பொது சுகாதாரத்தின் பல்வேறு துறைகளைப் போலவே, மீட்பைக் காட்டிலும் தடுப்பு மற்றும் தற்காப்பு நடவடிக்கைகளுக்கே கியூபர்கள் முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார்கள்

தடுப்பு மற்றும் தற்காப்பு நடவடிக்கைகளுக்கே கியூபர்கள் முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார்கள். ஒருபுறம், உங்களுக்கு சமூக ஒற்றுமை உணர்வு இருக்க வேண்டும். அது பல ஆண்டுகாலமாக அந்த அரசாங்கமே ஊட்டிவளர்த்த விசயங்களில் ஒன்று. மற்றொன்று, மக்களுக்கு அணுக்கமான மட்டம் வரையில் தமது உறுப்புகளைப் பரப்பியுள்ள, சிறப்பாக முறைமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு ஒருமித்த அரசு இருக்கவேண்டும்" என்று கூறுகிறார்.

வெள்ளிக்கிழமை வீசிய சூறாவளிக்கு, அதனைப் பற்றிய தகவல்களை அது கடக்கும் பாதையிலுள்ள மக்களுக்குப் பரப்பும் நடவடிக்கையை உள்ளடக்கிய, தனது முதல் கட்ட நடவடிக்கையை செவ்வாயன்றே, கியூபா தொடங்கியது.



மேத்யூ சூறாவளி குறித்து க்யூபா வெளியிட்ட எச்சரிக்கை படம்

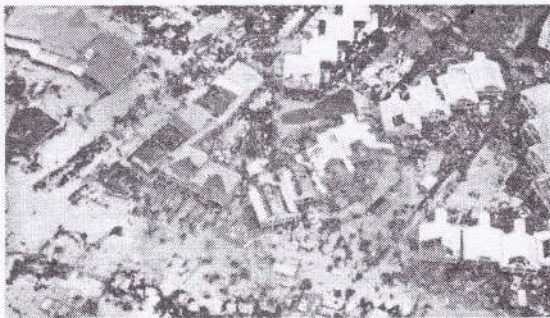
சூறாவளி முன்கணிப்பில், துல்லியத்திற்குப் புகழ்பெற்ற அதன் வானிலை ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தை, தொடர்ச்சிய மக்களை ஊக்குவிக்கிறது கியூப அரசாங்கம்.

தகவல்களே, சூறாவளிக்கு எதிரான கியூபாவின் தயார்நிலைக்கு முக்கிய காரணியாகும். குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பப் பள்ளியி

விருந்தே நடத்தப்படும் ஆபத்து காலங்களில் வெளியேறும் பயிற்சியானது, மேல்நிலைப் பள்ளி வரை தொடர்கிறது. “அம்மாணவர்கள் அருகிலுள்ள பலவீனமான மரங்கள் மற்றும் இதர ஆபத்துக்களையும் கண்காணிக்கின்ற றார்கள்” என நியூ யார்க் டைம்ஸ் பத்திரிக்கை கூறுகிறது.

கியூபர்கள் இந்த தகவல்களை எடுத்துக் கொண்டு, குறாவளியின் போது குடிமை பாதுகாப்பு அமைப்பின் நீட்டிப்பாக அதனை பிரயோகிக்கின்றனர். பள்ளி, மருத்துவமனை உள்ளிட்ட பொது நிறுவனங்களின் தலைவர்கள், ஆபத்துக் காலங்களில் அந்தந்தப் பகுதி மக்களின் அவசர வெளியேற்றுதல் மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு உதவிட பொறுப்பு பெடுத்து கொள்கின்றனர்.

“அதனால் குடிமைப் பாதுகாப்பு அமைப்பைத் திரட்ட தகவல் வரும்பொழுது, அதற்கான பொறுப்புள்ள நபர்கள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் அக்கம்பக்கமெங்கும் இருக்கின்றனர். அண்டை, அயலாரை நகர்வதற்கு தயார்ப்படுத்துவதற்கான பொறுப்பையும் அவர்கள் அறிவார்கள். அவர்கள் விரிவான வெளியேற்றும் மையங்களை அமைக்கின்றனர், பதினோரு மில்லியன் மக்கள் தொகை கொண்ட நாட்டில், அவர்களால் ஒரு மில்லியன் மக்கள் வரை வெளியேற்ற முடியும்”. என்று லியோ கிராண்டே கூறுகிறார்.



இர்மா புயலின் சேதங்கள்

இந்த அளவு தயார்ப்படுத்தல் மற்றும் இடப்பெயர்வை அமெரிக்காவுடன் ஒப்பிடுங்கள். குறாவளியில் மக்கள் பலியாவதில், கியூபர்களை விட அமெரிக்கர்கள் பதினைந்து மடங்கு அபாயம் அதிகம் (சர்வதேச கொள்கை மையத்தின் அறிக்கை

யின் படி) என்பது ஏனென்று வெளிப்படையாகத் தெரியும். கியூபாவின் தகவல் மற்றும் அமைப்புமுறை, திறன்மிக்க வெளியேற்றத்திற்குப் பங்களிக்கிறது. மேலும் வெளியேற்றும் நடவடிக்கையின் போது அரசாங்கம் மக்களுக்கு வெளியேற்று நிலையங்களில் தங்குவதற்கான வசதியளிப்பதுடன், அவர்களது பொருட்கள் மற்றும் வளர்ப்புப் பிராணிகளுக்கும் இடமளிக்கிறது.

அமெரிக்காவில், உடைமைகள் சேதாரம் மற்றும் கொள்ளை குறித்த பயமும், வெளியேற்றும் உத்தரவை அமலாக்குவதில் இருக்கும் தொய்வும்தான், கணிசமான அளவு மனித மற்றும் விலங்குகளின் உயிரிழப்பிற்குக் காரணமாகிறது.

“ஒரு வகையில் இது ஒரு உளவியல் சார்ந்த விசயம், ஆனால் மக்கள் இதன் விளைவாக தங்கள் வாழ்வை இழக்க விரும்பவில்லை”

ஆனால், இந்த மனநிலையும், குறாவளியின் அபாயங்கள் குறித்த பொதுக் கல்விக்கு குறைபாடும், ஒரு பெரும் புயலின் சமயத்தில் அமெரிக்க மக்களை அபாயத்திலேயே விட்டுச் செல்லும்.

மொத்தத்தில், அமெரிக்காவில் வெளியேற்றுதல் நடவடிக்கையானது சுயவிருப்பம் சார்ந்ததே. ஆனால் இந்த தன்னுரிமை, நாம் ஏற்கனவே இந்த ஆண்டு பார்த்தது போல் மிக அதிகமான மனித இழப்புகளுடன் சேர்ந்து வருகிறது.

பெரும் மக்கள் தொகைக்கான முறையான வெளியேற்றுதல் திட்டங்களில்லாவிடில், கடந்த மாதம் ஹூஸ்டன் அனுபவித்த நிகழ்வுகளையே, நீங்களும் சந்திப்பீர்கள். அந்நகரில், தானே முன்வந்தோ அல்லது கட்டாயத்தின் அடிப்படையிலோ வெளியேற்றும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படவில்லை. இதனால் பலரும் வெள்ள அபாயம் இருப்பினும், தங்க முடிவெடுத்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து, ஆயிரக்கணக்கானோர் மீட்கப்பட்டாலும், குறைந்தபட்சம் 70 பேர் புயலால் கொல்லப்பட்டனர்.

மூலக்கட்டுரை : What the U.S. Can Learn From Cuba About Preparing For Hurricanes

மொழிபெயர்ப்பு : சீனிவாசன்

நன்றி : வினவு

நீதிக்கான மக்கள் போராட்டம்

பிரசாந்தினி பிரதீபன்

உழைப்பவர்களே ஒன்று சேருங்கள்!
என்பது பற்றி
நாங்கள் விழிப்புக் கொள்ளாத வரையும்
தொடர்ந்து
ஏமாற்றப்பட்டு கொண்டிருப்போம்.
எமது குழந்தைகளுக்கும் வாழ்கைச்சக்கரம்
ஏமாற்றத்தையே சுற்றுக் கொடுக்கும்.

தோழர் வெனின் சொன்னார்;
உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்
அதைத் தான்
நாங்களும் செய்கின்றோம்
உலக ஆதிக்கத்தை தூக்கியெறிய
அதன் பகுதிப் போராட்டம் தான்
இந்த மயானப் போராட்டமும்....

பிணங்களோடு வாழ்
கட்டளை பிறப்பிக்கப்படுகின்றது.
அது பொய், பொய், நீதிப் புத்தகங்களால்
நடைமுறைப்படுத்தப் படுகின்றது.
எங்களுக்கு ஒரு நீதி இருக்கின்றது
அது
அநீதிக்கெதிராக போராடும் நீதி.

பல நூறு ஆண்டு பழைமை
நிறைந்த நாற்றம் பிடித்த
பண்பாட்டை தூக்கியெறிவோம்.

புதிய ஜனநாயகம் - புதிய வாழ்வு - புதிய பண்பாடு
எனும்
மனிதனை மனிதனாய் நேசிக்கக்கூடிய
பண்பாட்டுச் செங்கொடியை
உயரப் பறக்கவிடுவோம்.

புத்தூர்
மக்களை ஒடுக்குபவர்க்கு சிம்ம சொப்பனம்.
நாங்கள் உழைப்பாளிகள்
நெஞ்சுறுதி கொண்டவர்கள் என்பதை
இன்றைய நாள் வரையும்
காட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

புத்தூர்
தனக்குத் தேவையானவற்றை
பிச்சைப் பாத்திரமேந்தி பெற்றதில்லை
அது போராடியே பெற்றிருக்கிறது
போராட்டத்தின் மறுவடிவம்

புத்தூர்
அனைத்து அநீதிகளுக்கு எதிராகவும்
புத்தூரின் உழைப்பவர் கரங்கள்
உயர்ந்து நின்று குரல் எழுப்பியிருக்கிறது.

புத்தூரின்
உறுதியான உழைப்பாளியின் கரங்கள்
கூடங்குள அனல் மின் நிலயத்தை அகற்று
எனப் போராடியது.
“அனைத்து அரசியல் கைதிகளையும் விடுதலை
செய்”



எனப் போராடியது.

“காணாமல் ஆக்கப்பட்டவர்களுக்கு பதில் கூறு”

எனப் போராடியது.

வித்தியாவையும், சேயாவையும்

வன்புணர்ந்த காடையர்களுக்கு எதிராகவும்

போராடியது.

கிழக்கின்

சம்பூர் மண் மீட்புக்காகவும் போராடியது.

இன்றும், நாளையும், இனிவரும் காலங்களிலும்

பாதிக்கப்பட்ட அனைத்து மக்களுடனும்

சேர்ந்து போராடும்.

புத்தூர்

இனம், மதம், பிரதேசம், சாதியம்

எனும் குறுகிய வடிவத்தை

என்றுமே ஏற்றுக் கொண்டதில்லை.

மக்கள் குடியிருப்புக்களிலிருந்து

மயானங்களை அகற்று.

இது எங்களுடைய பிரச்சினை மட்டுமல்ல

ஒட்டுமொத்த சூழலியல் பிரச்சினை

இயற்கை அன்னையைப் பாதுகாக்க

நாங்கள் ஓரணியாய் வரிசையில் நிற்கின்றோம்.

இந்த வரிசை தான்

அறுபத்தி ஆறாம் ஆண்டுகளில்

“சாதியம் தகரட்டும் சமத்துவம் ஓங்கட்டும்”

எனும் நீதிப் பாதையை

புதிய பண்பாட்டுப் பாதையை

திறந்து வைத்தது.

அந்தப் பாதைதான்

மாலிட்டபுர கந்தனையே கண் திறக்கச்

செய்தது.

அந்தப் பாதை தான்

பல கடவுள்களையே கண் திறக்கச் செய்தது.

தமிழர்களையே கண் திறக்கச் செய்தது.

தமிழர்களையே ஒன்று சேர்த்த பாதை

அந்தப் பாதைக்கு

இனம், மதம், மொழி, பிரதேசம்

என்கின்ற எந்த வேறுபாடுகளும் கிடையாது.

அந்த பாதையை எதிர்த்து நின்ற

உலக ஆதிக்க ஹிட்லர் முசோலினி

போன்றவர்களே

மண் கல்வினர்.

ஆண்டாண்டு காலம் ஆண்டு அனுபவித்த

கொழுப்பைக் கொஞ்சம் அடக்கத் தான் வேணும்

எங்களுக்கும் பொறுமை உண்டு.

அதற்கும் ஓர் எல்லை உண்டு.

சுடவை அகற்ற வேண்டும்

அகற்றியே ஆக வேண்டும்

இது

எங்கள் புத்தூர்

எங்களுடைய தாயின் வயிற்றில்

பிணத்தை சுடுவதற்கு எவர் வந்தாலும்

அனுமதியோம்.

ஒன்று நாங்கள் சாக வேண்டும்

அல்லது

வெல்ல வேண்டும்

மாற்றுமழி வேறொன்றில்லை.

நாங்கள் சமாதானத்தை விரும்புகின்றோம்.

நீங்கள்

வன்முறையை விரும்புகின்றீர்கள்

உங்களுக்கு வாழ்க்கை மீதும்

மனிதத்தின் மீது அன்பும், கனிவும்

இல்லாததால்

மழி தவறுகிறீர்கள்.

இறுதியாக

புத்தூர் உங்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள

விரும்புகின்றது.

வன்முறையை எங்களுடைய கைகளில்

திணிப்பது நீங்கள் தான்.

அன்றைய நாளில்

எங்கள் செம்படையின், மக்கள் படையின்

செவ்வீரம் உங்களுக்குப் புரியும்

வரலாற்றில்

உழைப்பவர் ஒற்றுமையும் உறுதியும்

என்றுமே தோற்றதில்லை.

மிறுயீல் ஷோலக்கவ்

சாந்தன்

- தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையால் ஒக்ரோபர் புரட்சியின் நூற்றாண்டு நினைவாக 24.2.2017ல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த கருத்தரங்கில் ஆற்றப்பட்ட உரை-

“ஒரு சிலரின் நன்மைகளுக்காக ஒட்டுமொத்தமாக மனித சமுதாயம் பிளவுண்டு போவதை அனுமதிக்க முடியாது. உலக மக்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோரின் வாழ்வே ஒரே விதமான நம்பிக்கைகளிலும் விருப்புகளிலும் தேவைகளிலுமே தங்கியுள்ளது. அவர்களைப் பிரிக்கும் அம்சங்களிலும் பார்க்க அவர்களைப் பிணைக்கும் அம்சங்கள் அதிகமானவையாகவும் அதிக வலிமை மிக்கவையாகவும் உள்ளன என்பது உணரப்படவேண்டும்”

மிறுயீல் ஷோலக்கவ் 1965ல் ஆற்றிய நோபல் பரிசு ஏற்புரை

சோ வியத் இலக்கியங்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தவை புரட்சியின் புலரிக் காலத்தில் எழுந்த ருஷ்ய இலக்கியங்களே என்பது முக்கியமானதொன்று. எல்லோரும் அறிந்தது போல் அந்த சோவியத் ருஷ்ய இலக்கியத்தின் மூலவராக அமைந்தவர் மாக்ஸிம் கோர்க்கி. கோர்க்கியைத் தொடர்ந்து அல்லது அவருடைய சக பயணிகளாக அமைந்தவர்கள் பலர். செரஃபி மோவிச், ஷோலக்கவ், அலெக்சேய் தல்ஸ்தோய், ஃபதேயெவ், ஒஸ்த்ரோவ்ஸ்கி, கத்தா யெவ், சீமனவ் என்றும் இப்பரம்பரை. அதே போல முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டிய மாய கோவ்ஸ்கி போன்ற கவிஞர் கள் வரிசையும் இருந்தது.

இந்த வரிசையில் கோர்க்கிக்கு அடுத்த படியாக வைத்து எண்ணத்தக்கவர் ஷோலக்கவ். அவருடைய 'தோன்நதி அமைதியாக ஓடுகிறது', 'கன்னி நிலம்', 'அவர்கள் தாய் நாட்டிற்காகப் போரிட்டார்கள்' ஆகிய நாவல்களும் 'அவன் விதி' குறு

நாவல், 'குதிரைக்குட்டி' போன்ற சிறுகதைகளும் ருஷ்ய மற்றும் சோவியத் எல்லைகளைக் கடந்தும் உலகப்புகழ் பெற்றவை.

ஷோலக்கவ்வுடைய பலமாகக் குறிப்பிடப்படுவது என்னவெனில் அவருடைய படைப்புக்கள் அவருடைய காலத்தின்; வாழ்வைப் பிரதிபலித்தன, என்பதாகும். புரட்சியின் காலத்தில் இடம் பெற்ற சம்பவங்களைப் படம் பிடிப்பனவாகவும் திடம் மிகுந்த பாத்திரங்களை உயிரோட்டத்துடன் உலவவிட்டவையாகவும் அவர் படைப்புக்கள் அமைந்தன. அவருடைய ஆக்கங்கள் புரட்சிகர இயக்கத்தில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்தியவையாகவும் புரட்சி பற்றிய பிரக்ஞையை பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு ஊட்டியவையாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஒக்டோபர்ப் புரட்சி பற்றிப் பேசுகிற இலக்கியங்களில் தனி இடம் வகிப்பது 'தோன் நதி அமைதியாக ஓடுகிறது' என்கிற



நாவல். ஆசிரியரின் ஆய்வுகள், சொந்த அநுபவங்கள், இலட்சியப்பிடிப்பு, கலை ஆற்றல், எல்லாம் இணைந்த படைப்பான இந் நாவல் மிக நீண்டது. நாலு பாகங்களைக் கொண்டது இந்நாவலை எழுதத் தொடங்கியபோது அவருக்கு வயது இருபது. முதலாவது பாகத்தை 1925 இல் எழுதத் தொடங்கிய ஷோலக்கவ் அதன் நாலாவது பாகத்தை 1940ல் முழுமை செய்தார். இந் நாவல் விபரிக்கும் காலப்பகுதியும் நீண்டது தான். ஏறத்தாழப் பத்தாண்டுகளின் கதையை அது கூறுகிறது. 1928 ல் முதலாவது பாகம் பிரசுரமாயிற்று. ஸ்தாலின் ஆட்சிக்காலமாக அது இருந்தாலும் பிரதி எவ்வித தணிக் கைகளும் மாற்றங்களும்ன்றி வெளிவந்தது.

ஷோலக்கவ், தோன்றதி தீரத்தில் விவசாயக்குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்தவர். இந்த நாவல் அவருக்கு நன்கு பரிச்சயமான கொஸாக்கியர்கள் பற்றிய கதை. இந்த நாவலின் நாயகன் கிரிகோரி மெலிக்கவ் ஒரு தோன் நதிப்பிரதேசத்து கொஸாக். முதலாம் உலகப்போரில் பங்குபற்றிய ஒரு இளைஞன். பின்னர் புரட்சிக்கான போரிலும் எதிர்ப்புரட்சியாளர்களுள் அடக்குவதிலும் முன்னின்று போராடியவன். வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைத் தேடும் அவன் நீதி நியாயத்திற்காகப் போராடும் இயல்பும் கொண்டிருந்தவன். எனினும் அந்த அடிப்படைக் குணாதிசயங்களைப் பாதிக்காத அளவிலும் அவற்றோடு முரண்பட்டு விடாத வகையிலும் அவன் சாதாரண மனிதர்களுக்கு உரிய பலங்களும் பலவீனங்களும் கொண்டவனாகவே- தன் மண்ணில் காலூன்றி நின்ற ஒருவனாகவே- அமைகிறான் அவனுடைய உறவுகள், காதல், இவையும் கூட கதையின் மையக் கருத்துக்குப் பாதிப்பில்லாத வகையில் கதையோடு இணைந்து வருகின்றன. உயிரோட்டம் மிக்க ஒரு வாழ்வை, தம் விடியலுக்காக அந்த மக்கள் முன்னேறிச் சென்ற வரலாற்றை, இந்த நாவல் அழகாகக் கூறுகிறது. தம் விதியை தீரத்துடன் எதிர் கொண்ட புரட்சிக் காலத்து மக்களுக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக கிரிகோரி அமைகிறான்.

முதலிரு பாகங்களிலும் கொஸாக்குகளின் வாழ்வு ஒரு பின்னணியாகச் சொல்லப்படுகிறது. 2ம் பாகத்தில் உலக யுத்தம் வெடிக் கிறது. கிராமத்து ஆண்கள் அநேகமாக யாவருமே த்ஸாரின் படையில் போருக்குச் செல்கிறார்கள் 1916 மட்டில் புரட்சி பற்றி எங்கும் பேச்சாயிருக்கிறது. பாகம் 3 1918ல்

புரட்சிகர மனிதாபிமான சோசலிச யதார்த்த வாத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவர், சிறந்த நாட்டுப்பற்றாளர் என்றெல்லல்லவாம் திகழ்ந்த ஷோலக்கவ் புதிய தேச உதயத்தின் பின் ஏகாதிபத்தியத்தின் தீவிர எதிர்ப்பாளராகவும் சர்வதேசிய வாதிடாகவும் செயற்பட முன்வந்தமை இயல்பானதே. உலகமே சிலும் உள்ள முற்போக்காளர்களின் கூட்டிணைவு ஒட்டுமொத்தமான மனிதகுல விடிவிற்கு அவசியமானது என அவர் நம்பினார்.

வருகிறது. த்ஸார் ஆட்சிபோய் கெரென்ஸ்கி ஆட்சி வருகிறது. கொஸாக்குகளில் அநேகமானோர் போலஷெஷவிக்குகளையே ஆதரிக்கிறார்கள் ஆனால் அதிகாரிகள் மட்டத்திலிருந்தவர்கள் அவ் வேளையில் தனியான சுதந்திரமான கொஸாக் தேசத்தை நிறுவ முனையும் தங்கள் தளபதியான கோர்னிலோவை ஆதரிக்கிறார்கள். உள்நாட்டு யுத்தம் வெடித்ததும் படையினருக்குள் பிரிவு உண்டாகிறது. பெத் ரோகிராப்டில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய போல்ஷெஷவிக்குகளை ஆதரிக்கும் புரட்சிகரப் படையினருக்கும் எதிர்ப்புரட்சி அணியினருக்கும் இடையில் மோதல் வெடிக்கின்றது. கிரிகோரி இவ் வேளையில் அதிகாரி தரத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டிருந்தாலும் போல்ஷெஷவிக்குகளை ஆதரிக்கின்றான்.

4 ம் பாகத்தில் உள்நாட்டு யுத்தம் தொடர்வது விபரிக்கப்படுகிறது. பன்சுக் என்பவன் புரட்சிகரத்தைவரர்களில் ஒருவனாக செயற்படுகிறான். கிரிகோரியின் கிராமத்தில் அநேகர் எதிர்ப்புரட்சியாளர் பக்கம் சேர்கிறார்கள். கிரிகோரி இரண்டு புரட்சிகரப் படையணிகளை நடத்துகிறான். எனினும் எதிர்ப்புரட்சியாளர் கையோங்கவே அவன் தன் கிராமத்துக்குத் திரும்ப நேரிடுகிறது. எனினும் மீண்டும் புரட்சிப் படையணிகள் முன்னேறத் தொடங்கவே கிராமத்தவர்கள் எதிர்த்துப்போராட முனைவதுடன் கிரிகோரியை தம் அணியில் பல வந்தமாக இணைக்கிறார்கள். எதிர்ப்புரட்சியாளர்கள் இவ்வேளையில் வெல்லும் போது புரட்சி அணியாளர் எல்லோரையும் ஈவிர்க்கமின்றிக் கொல்கிறார்கள். புரட்சி அணியின் தலைவர்களில் ஒருவன் சாகும் வேளையில் புரட்சி வென்றே தீரும் என அறை கூவுகிறான்.

1917ல் பெத்ரோகிராடில் இடம்பெற்ற

கோர்னிலோவ் சதிப் புரட்சி பற்றிய நவீனத்தை எழுதத் தொடங்கிய ஷோலக்கவ் அதன் பின்னணியாக அமைந்த கொலாக் குகளின் பங்குப்பணிபற்றி விபரிப்பது அவசியம் என்றுணர்ந்தார். அதனை விபரிக்கப் புகுந்த போது அவர் எண்ணியிருந்த நவீனம் 'தோன்நதி'யாக உருவெடுத்தது. தோன்நதி தீரத்தில் பிறந்த யெர்மகோவ் என்ற நேர்மையும் வீரமும் கொண்ட கொலாக் முதலாம் உலகப் போர், புரட்சியின் எழுச்சி, அதைத் தொடர்ந்து வெண்காவலர் என்று குறிப்பிடப்பட்ட எதிர்ப்புரட்சியாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட போர், எல்லாவற்றிலும் பங்கு கொண்டவர். யெர்மகோவின் வாழ்வு கிரிகோரி மெலிக்கவ் என்கிற பாத்திரத்திற்கு முன் மாதிரியாக அமைந்தது.

கிரிகோரியின் பாத்திரம் இன்னொரு விதத்திலும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நாவலின் பின்னணியில் குழப்பத்துக்கு உள்ளாகும் கிரிகோரி தான் வெண்படையினரையோ செம்படையினரையோ நம்பத்தயாராக இல்லை என்றும் தன் குடும்பத்தையும் பிள்ளைகளையும் கவனிக்கவே விரும்புவ தாகவும் கூறுகிறான். அவனுக்கு ஏற்பட்ட துன்ப துயரங்கள் அவனை அவ்வாறு கூற வைத்திருந்தாலும் உண்மையில் சரிக்கும் பிழைக்கும் அல்லது நியாயத்துக்கும் அநியாயத்துக்கும் இடையில் நடக்கிற போரில் நடுவழி அல்லது இடைப்பட்ட நிலைப்பாடு என ஒன்று இருக்க முடியாது என்பதை ஷோலக்கவ் இதன் மூலம் ஆணித்தரமாக வலியுறுத்துகிறார். வர்க்கப்போராட்டத்தின் போதோ கொள்கை முரண்களின் போதோ அணி சேராமை என்பது அசாத்தியம் என்பதை கிரிகோரி என்கிற பாத்திரத்தின் மூலம் ஷோலக்கவ் தெளிவாக உணர்த்துகிறார். தீர்மானகரமான வேளைகளில் விலகி நிற்பதோ போராடப் பின்நிற்பதோ கூட அவ்வாறு செய்பவர்களின் தவிர்க்க முடியாத அழிவிலேயே முடியுமென ஆசிரியர் இப் படைப்பின் மூலம் மனதில் பதிய வைக்கிறார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் ரஷ்யாவில் இடம்பெற்ற பல நிகழ்வுகளை ஒரு சிறிய பிரதேசத்தின் வாழ்வின் மூலம் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாலும் 'தோன்நதி நாவல்' வெற்றி பெறுகிறது. உலக இலக்கியத்திலேயே இவ்வாறு பல்வேறு சரித்திர நிகழ்வுகளை ஒரு சிறிய பிரதேசத்து

வாழ்வின் மூலம் சித்திரித்த உலக இலக்கியத் தின் ஒரே படைப்பு இது என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

1921இல் உள்நாட்டுப்போர் முடிவுக்க வந்திருந்த வேளையில் வெண்படையினரும் வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பாளர்களும் முறியடிக்கப்பட்டு விட்டிருந்த போதும் தொடர்ச்சியாக ஏறக்குறைய ஒரு தசாப்தகாலம் போர்களில் ஈடுபட்டிருந்தமை நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் மிகப் பெருமளவில் பாதித்திருந்தது. உற்பத்தி சக்திகள் - முக்கியமாக பாட்டாளி வர்க்கத்தின் மிகப்பெரும் பகுதி-போரில் அழிக்கப்பட்டமை இதற்கொரு பிரதான காரணியாக அமைந்தது. போதாக்குறைக்கு எதிர்ப்புரட்சிப் பிரசாரங்களால் மனங்குழம்பியிருந்த குடியானவர்களுங் கூட முழு ஒத்துழைப்பைத் தரவில்லை இந்தக் காரணங்களால் நகர்ப்புறங்களில் மட்டுமன்றிக் கிராமப் புறங்களிலும் பெரும் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. இதற்கு முகங்கொடுப்பதற்காகக் கட்டாயக் கொள்முதல் போன்ற பல கடுமையான நடவடிக்கைகளை அவ் வேளையில் புதிய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இவை 'போர்க் கம்யூனிஸம்' என்று அழைக்கப்பட்டன. இப் பின்னணியில் அமைந்த 'தோன்நதி அமைதியாக ஓடுகிறது' நாவல் அந்நிலைமைகளை வாசகர் முன்நிறுத்தும் வல்லமை வாய்ந்தது.

ஷோலக்கோவ் தெளிவானதும் தீவிரமானதுமான கொம்யூனிஸ நிலைப்பாட்டை எடுத்திருந்தவர் எனினும் கலைத்துவம் வாய்ந்த ஒரு படைப்பாளி என்கிற முறையில் தம் கதாபாத்திரங்கள் அனைவரதும் - வெண்படைசார்பான கொலாக்குகள் உட்பட - வாழ்வையும் சித்திரித்தது மட்டுமன்றிக் கிரிகோரியினதும் ஏனைய பாத்திரங்களினதும் குடும்ப உறவுகள், காதல் உறவுகள், போன்றவற்றையும் மிக இயல்பாக தீட்டியதன் மூலம் நாவலை உண்மையும் உயிரோட்டமும் மிக்கதாகப் படைத்திருந்தார். எப்படியிருப்பினும் அந்த சமூக யதார்த்த விபரணங்களின் ஊடாகவும் அவற்றை மீறியதாகவும் அவருடைய சோசலிசஷயதார்த்த நிலைப்பாடு மேலோங்கி நிற்பதை நாவல் உணர்த்தி நிற்கிறது. தலைமுறை இடைவெளிகள், செம்படை- வெண்படை மோதல்கள், குடும்ப விழுமியங்கள், சமூகக் கடமைகள், வாழ்வு சாவு, என்று எல்லா மூரண்களுக்கும்

கும் இடையில் சிக்கி அலைப்பும் ஒரு பாத்திரமாக கிரிகோரி படைக்கப்பட்டுள்ளான். நாவலின் முடிவு இன்னும் தீவிரத்தன்மை வாய்ந்ததாக அமையவில்லை என்ற விமர்சனம் அவ்வேளையில் வைக்கப்பட்டாலும் ஸ்தாலினின் ஆதரவு ஷோலக் கோவுக்கு இருந்தது.

ஷோலக்கோவுடைய அடுத்த முக்கியமான நாவலான 'கன்னிநிலம்' இரண்டு பாகங்களைக் கொண்டது. எழுதி முழுமையாக்க இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் பிடித்தது. 1930களின் தொடக்கத்தில் எழுதத் தொடங்கப்பட்ட இந்நாவல் சோவியத் யூனியனின் இன்னுமொரு முக்கியமானதும் சர்ச்சைக் குரியதாக இருந்ததுமான சரித்திர நிகழ்வொன்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தது. அது கூட்டுப் பண்ணைத்திட்டம். 1928ல் இருந்து தீவிரமாக நடைமுறைக்கிடப்பட்ட இத்திட்டத்தின் கீழ் தனியார் நிலங்களும் உழைப்பும் ஒன்றுபடுத்தப் பட்டன.

இந்த நாவலிலும் ஷோலக்கோவுடைய அதே கிராமம் தான் களமாக அமைகிறது. தலைமுறை தலைமுறையாக பின்பற்றப் பட்டு வந்த நடைமுறைகளோடு வாழ்ந்து வரும் அந்த மக்களிடையே மாற்றங்களைக் கொண்டு வர வேண்டி கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் பிரதிநிதியான டேவிடோவ் அங்கு வருகிறான். கிராமத்து விவசாயத்தில் புரட்சிகளை உண்டாக்கவல்ல கட்சியின் இத்திட்டம் குடியானவர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் மேம்பட்ட ஒரு வாழ்க்கையை உருவாக்கும் என்கிற நம்பிக்கையைத் தருகிறது. என்றாலும் கூடவே தீவிரமான எதிர்ப்புகளும் மறைவில் உருவாகின்றன. இவற்றை மையமாகக் கொண்டு அமைகிற இந்நாவலில் ஷோலக்கோவ் தெளிவாகவே ஸ்தாலினின் திட்டத்தை ஆதரிக்கிறார். எனினும் அதிலிருந்த சில குறைபாடுகளையும் அவர் கூட்ட முனைந்ததால் முதல் பாகம் வெளியானதைத் தொடர்ந்து அதிருப்தியாளர்களின் விமர்சனங்களுக்கு அவர் முகங்கொடுக்க வேண்டிவந்தது. எனினும் இந்நத தடவையும் அவரின் ஆதரவுக்கு வந்தவர் ஸ்தாலின் தான்.

'கன்னி நிலம்' நாவல் எழுபத்தைந்து மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டு மூன்று கோடி பிரதிகள் விற்கப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது. முதலாம் பாகம் வெளியாகி இரண்டாம் பாகத்தை

ஒரு மாற்றத்தை எதிர் நோக்கும் மக்களின் மனநிலையை ஷோலக்கோவ் தெளிவாகக் காட்டுகிறார்.

ஷோலக்கோவின் பலமாகவும் தனித்துவமாகவும் அமைவது அவர் கலைத்துவத்துக்காக சோஷலிஸ யதார்த்தவாதத்தையோ தம் இலட்சியத்துக்காக கலைத்துவத்தையோ இழந்து விடாது இரண்டையும் ஒருசேரப் பேணியமைதான்.

அவர் எழுதிக் கொண்டிருந்த வேளையில் இடம் பெற்ற இரண்டாம் உலக யுத்தம் காரணமாக அம்முயற்சி தடைப்பட்டு இரண்டாம் பாகம் 1960 மட்டிலேயே வெளியாயிற்று.

கன்னி நிலம் ஒரு உண்மையான சோஷலிஸ யதார்த்தவாத எழுத்தாளராக ஷோலக்கோவை நிரூபிக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டனர். கூட்டுப் பண்ணைத் திட்டத்தின் மீதான நம்பிக்கை மற்றும் அரசியல் ரீதியான அதனுடைய பொருத்தப்பாடு என்பவற்றைத் தமது நாவல் ஊடாக அவர் வெளிப்படுத்தினார். நாவலின் நாயகரான டேவிடோவ் சோவியத் இலட்சியங்களைத் திடமாக முன்னெடுப்பனவாக ஆசிரியரால் விபரிக்கப்படுகிறான். தான் விடநேர்ந்த தவறுகள் மற்றும் அவனது காதல் போன்றவற்றினின்றும் மீண்டு தன் இலட்சியத்தை முன்னெடுக்கும் ஒரு பாத்திரமாக அவன் உயிரோட்டத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளான். ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு மாற்றத்தை எதிர் நோக்கும் மக்களின் மனநிலையை ஷோலக்கோவ் தெளிவாகக் காட்டுகிறார். ஷோலக்கோவின் பலமாகவும் தனித்துவமாகவும் அமைவது அவர் கலைத்துவத்துக்காக சோஷலிஸ யதார்த்தவாதத்தையோ தம் இலட்சியத்துக்காக கலைத்துவத்தையோ இழந்து விடாது இரண்டையும் ஒருசேரப் பேணியமைதான். உண்மையில் அம்முயற்சி மூலம் சோஷலிஸ யதார்த்த வாதத்தின் அடிப்படைகளை எவ்விதத்திலும் மீறிவிடாமல்; பதிலாக அத்தத்துவத்தின் எல்லைகளை விரிவுபடுத்திய வராக அவர் போற்றப்படுகிறார். இதனை

'தோன் நதி' மற்றும் 'கன்னி நிலம்' ஆகிய நாவல் களைப் படிக்கும் போது ஒரு வாசகர் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

சோஷலிஸ யதார்த்தம் என்பது சோஷலிஸத்தை நோக்கிய படிப்படியான கௌரவமான முறைகளைக் கொண்டு பாட்டாளி மக்களின் ஒரு சமுதாயத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வது என்கிற இலட்சியத்தில் இவ்விரு நாவல்களும் மிகப்பெரும் வெற்றி பெற்றன.

ஒரு விதத்தில் 'தோன் நதி'யின் தொடர்ச்சியாகவே 'கன்னிநிலம்' அமைகிறது. என்பது தான் உண்மை. முதலாம் உலகப்போர், புரட்சியின் எழுச்சி, எதிர்ப்புரட்சிப் போராட்டங்கள், இவைபற்றிய காலத்தை தோன்நதி கூறியதென்றால் சோவியத் அதிகாரம் நிலை பெற்ற பின்பு முன்னெடுக்கப்பட்ட கூட்டுப் பண்ணைத் திட்டம் பற்றிய பின்னணியில் 'கன்னி நிலம்' அமைந்தது.

இன்னும் கவனிக்கப் படவேண்டியது என்ன வென்றால் தொடர்ந்து வந்த இரண்டாம் உலகப்போர் பற்றி எழுந்த படைப்புக்களாகவே ஷோலக்கோவின் 'அவர்கள் தாய் நாட்டிற்காகப் போரிட்டார்கள்' நாவலும் 'அவன் விதி' குறுநாவலும் 'குதிரைக்குட்டி' போன்ற சிறுகதைகளும் அமைந்தன.

இப்படிப் பார்க்கையில் ரஷ்ய, சோவியத் சரித்திரக் காலங்களை மட்டுமன்றி உலக சரித்திரத்திலும் கணிசமான ஒரு காலப்பகுதியையும் மிக முக்கிய நிகழ்வுகளையும் பிரதிபலித்தனவாக ஷோலக்கோவின் படைப்புக்கள் அமைந்தன என்பது முக்கியமானது.

அவரது இலட்சியம், சோஷலிச யதார்த்தவாத நிலைப்பாடு, இவற்றோடு தாம் எழுதிய விடயங்கள் பற்றிய அவரது சொந்த அறிவும் அருபவங்களும் உணர்வும் அவற்றோடு கூடவே அவருக்கு இயல்பாகவே அமைந்திருந்த கலை ஆற்றலும் ஷோலக்கோவை ஒரு தனித்துவம் மிக்க சோவியத் எழுத்தாளராக உலகெங்கும் அறிந்து கொள்ள உதவின. இத்தன்மைகளால் அன்றைய உலகில் நிலவியிருந்த அரசியல் முகாம்கள் பற்றிய கருத்து நிலைகளையும் தாண்டி 1965இல் அவருக்கு நோபல் பரிசு கிடைப்பது சாத்தியமாயிற்று.

தல்ஸ்தோய்க்கு அல்லது மாக்கிம் கோர்க்கிக்கு கொடுக்கப்படாது போன நோபல்பரிசு

ஷோலக்கோவுக்கு வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1933இல் நோபல் பரிசை வென்ற முதலாவது ரஷ்யராக இவான்புனின் இருந்தார். என்றாலும் அப்பரிசை வென்ற முதலாவது மற்றும் ஒரே ஒரு சோவியத் எழுத்தாளராக ஷோலக்கோவ் அமைந்தார். பிற்காலத்தில் சல்சனிச்சின் இப்பரிசைப் பெற்ற போதிலும் அவரை முற்று முழுதான சோவியத் எழுத்தாளர் என்று அவ்வேளையில் சொல்லிவிட முடியாதிருந்தது. பாஸ்தர் நாக்கும் இவ்வாறே. தல்ஸ்தோய் இப்பரிசிற்குப் பல தடவைகள் நியமிக்கப்பட்ட பொழுதிலும் அவருக்கு அது வழங்கப்படாமை ஏன் என்பது ஒரு போதும் தெரியாமலே போயிற்று.

கோர்க்கியின் பெயர் நியமிக்கப்பட்ட போதும் அது வழங்கப்படாமைக்கு அரசியல் சித்தாந்தங்களே காரணமாய் அமைந்தன என்பது வெளிப்படை 1917இன் கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சிக்காலம் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே நோபல் பரிசுக் கமிட்டி அதற்கு எதிரான ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுத்து வந்திருந்தது. இப்பின்னணிகளில் பார்க்கையில் 1965 இல் கம்யூனிஸ்ட் சித்தாந்தத்தை விரித்திருந்தவரான, அதை தம் படைப்புக்களில் அழுத்திக் கூறிய வரான, ஷோலக்கோவுக்கு இப்பரிசு கிடைத்தமை உலகில் ஒரு அதிசயமாகவே கருதப்பட்டது.

சரித்திரத்தையும் மக்கள் விடிவுக்கான போராட்டத்தையும் தம்படைப்புக்கள் மூலம் பதிவு செய்வதை ஷோலக்கோவ் தனது இலட்சியக் கடமையாகவே கொண்டிருந்தார். 'தோன்நதி' நாவலின் கடைசிப்பாகம் வெளியாக முன்னரே 'கன்னிநிலம்' நாவலின் முதல் பாகம் வெளிவந்து விட்டதை அதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

1940களின் தொடக்கத்தில் ஹிட்லரின் நாஸிசு போர் வெறியின் விளைவாக இரண்டாம் உலகப்போர் வெடித்தது. அவனது நாடு பிடிக்கும் ஆசை சோவியத் யூனியனை நோக்கித் திரும்பிய போது சோவியத் மக்கள் கொடுத்த பதிலடி போரின் முடிவாக மட்டுமன்றி ஹிட்லரின் முடிவாகவும் அமைந்ததுடன் முழு உலகையுமே நாஸிப்பிடியிலிருந்தும் காப்பாற்றிற்று. 'மகத்தான தேசபக்த யுத்தம்' என சோவியத் மக்களால் வர்ணிக்கப்பட்ட இப்போரின் போது ஷோலக்கவ் சோவியத் இராணுவத்தில் ஒரு பத்திரிகை

யாளராகப் பணி புரிந்தார். இந்த அநுபவங்களின் விளைவாய் அவரது பகழ் பெற்ற படைப்புக்களான 'அவன்விதி' குறுநாவல் மற்றும் 'அவர்கள் தாய்நாட்டிற்காகப் போரிட்டார்கள்' நாவல் (1942 -1969) என்பன உருவாகின.

சோவியத் மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட இரண்டாம் உலகப்போரில் ஈடுபட்டு குடும்பத்தையே இழக்க நேர்கிற ஒருவன் போர் முடிவில் புதிய பற்றுக் கோடொன்றிணையும், வாழ்விற்குப் புதிய அர்த்தமொன்றிணையும் கண்டுகொள்கிற கதை 'அவன்விதி'.

போர்க்களத்தில் தன்குதிரை மீதும் அதன் குட்டி மீதும் ஒரு படைவீரன் கொள்ளும் பரிவும் அதற்கான காரணமும் சித்தரிக்கப் படுகிற குதிரைக்குட்டி கதையில் ஷோலக் கவ்வின் கலை ஆற்றல் உச்சம் பெறுகிறது. சோவியத் ரஷ்யப் படைப்பாளிகளில் உயர்கலை நேர்த்தி கொண்டவர் ஷோலக் கவ் என்றால் மிகையில்லை

தோன்நதியை எழுதி முடித்ததுமே ஷோலக்கோவ் தமது 'அவர்கள் தாய் நாட்டிற்காகப் போரிட்டார்கள்' நாவலை எழுதத் தொடங்கியிருந்தார். தேசபக்த யுத்தத்தின் போது தோன்நதி தீர்த்து ஸ்தெப்பிகளில் வீரத்துடன் போரிட்டு ஸ்தாலின் கிராட் நகரின் வெற்றிக்கு அடிகோலிக் கொண்டிருந்த வீரர்களின் போர் வாழ்வை ஷோலக்கோவால் உயிர்த்துடிப்புடன் விபரிக்க முடிந்தமைக்கு அவருடைய முந்திய. போர் அநுபவங்களும் இப்போரில் ஒரு இராணுவ செய்தியாளராக அவர் பணியாற்றியதும் காரணங்களாகின. ஷோலக்கோவ் படைப்புக்களில் தென்படும் தொடர்ச்சி அவரது அநுபவங்களின் தொடர்ச்சியும் சரித்திரத்தின் தொடர்ச்சியும் ஆகும்.

'அவன் விதி' குறுநாவல் சொல்லும் பொருள் தீமையை நன்மை வென்றது என்று வெறுமனே சொல்வதிலும் பார்க்க பாஸிஸத்தை உழைக்கும் வர்க்கம் வென்றது எனச் சொல்வதே சரியானது. 1957 இல் எழுதப்பட்டது இந்த நாவல். இரண்டாம் உலகப்போர் ஷோலக்கோவை தனிப்பட்ட முறையிலும் பாதித்திருக்கிறது என அறிய முடிகிறது. ஜேர்மன் குண்டுகளால் அவர் தாயார் கொல்லப்பட்டதுடன் அவருடைய வீடும் அழிக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் 'கன்னிநிலம்' நாவலின்

மனிதகுலத்தை அழிக்க முனையும் எதிரிகளுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டியது எந்தவொரு நியாயமான கலைஞனதும் கடமை என அவர் வலியுறுத்தினார்.

மக்களின் மனதில் எதிர்காலம் பற்றிய திடமான நம்பிக்கையை உருவாக்குவதும் அந்த எதிர்காலத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்கான வல்லமை அவர்களிடமே உள்ளது என்பதைப் புரியவைப்பதும் ஒரு எழுத்தாளனுடைய கடமை என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

இரண்டாம் பாகத்தின் கையெழுத்துப் பிரதியும் அழிந்துபோக அதை ஷோலக் கோவ் மீண்டும் எழுத நேரிட்டிருக்கிறது. இப்போர் அநுபவங்கள் மூலமாக அவர் 'வெறுப்பின் விஞ்ஞானம்' என்னும் ஒரு நூலையும் எழுதியதாகத் தெரிகிறது.

ஷோலக்கோவின் படைப்புக்களுடே தென்படும் தொடர்ச்சியும் அது பற்றிய கண்ணோட்டமும் வரலாறு குறித்த மாக்ஸிய அணுகுமுறை எனக்குறிப்பிடப்படுகின்றன. அந்த அணுகுமுறை இன்றி ஒரு படைப்பாளியால் அச்சம்பவங்கள் யாவற்றையும் கலைத்துவத்துடன் மீளமைத்திருக்க முடியாது. உலகசரித்திரத்தில் புது அத்தியாயம் ஒன்றை எழுதிய சோசலிஸ்புரட்சியின் வரவைக் கூறிய 'தோன்நதி' நாவல் தல்ஸ் தோயின் 'போரும் சமாதானமும்' நாவலுடன் ஒப்பிடப்படக் கூடியது என மாக்க்சிம் கோர்க்கி குறிப்பிட்டார்.

ஷோலக்கவ்வினுடைய பாத்திரங்கள் யாவரும் அது 'தோன்நதி'யில் வரும் கிரிகோரி மெலிகவ்விருந்து 'கன்னி நில'த்தில் வரும் டேவிடோவ் வரை எல்லோருமே வாழ்வின் கடினமான போராட்டங்களுக்கு முகங்கொடுத்து வெற்றி அடைபவர்களாகவே அமைகிறார்கள். சரித்திரத்தில் நெருக்கடிமிக்க ஒரு நிலையிலிருந்து இளைய சோவியத்தேசத்தின் வாழ்வினை இந்நாவல் விபரித்தது. புரட்சிக்கு முந்திய பழைய கட்டமைப்புக்களின் சிதைவு, கோடிக்கணக்கான மக்களின் நம்பிக்கையுடனும் முன்னால் தெரிந்த பயணம் என்பவை பற்றி ஷோலக்கோவ் உயிரோட்டத்துடன் எழுதினார்.

புரட்சியைத் தொடர்ந்து உடனடியாக வந்த காலகட்டத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளுக்கு சாதாரண மக்கள் எவ்வாறு முகங்கொடுத்து, எதிர்காலத்தை நோக்கித் தளராது முன்னேறி னார்கள் என்பதை ஷோலக்கவ்வைப் போல் வேறு எவரும் எழுதவில்லை எனவும் விமர்சகர்கள் ஒரு மனதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். புரட்சியின் போதும் குறிப்பாக புரட்சிக்கு பிற்பட்ட காலத்திலும் இடம் பெற்ற அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வை அவ்வளவு துல்லியமாக படம் பிடித்தமைக்கு அவருடைய தெளிவான அரசியல் பிரஞ்சை முழுமுதற் காரணமாக அமைந்தது. அத்துடன் அவரும் அந்தக் குறிப்பிட்ட கொலாக் மக்களின் அதே தோன்றிப் பிரதேசத்து வாசி என்பதும் இன்னொரு முக்கிய காரணமாக அமைகிறது. கொலாக்குகளின் வாழ்வைப் பற்றி ஏற்கனவே நிக்கொலாய் கோகொலின் 'கொலாக்குகள்' என்ற நாவலும் தல்ஸ்தோய்யின் 'தராஸ் புல்பா' நாவலும் சிறப்பானவையாகக் கருதப் பட்டாலும் ஷோலக்கோவின் படைப்புக்கள் அவை கையாண்ட அணுகுமுறையாலும் சோசலிச யதார்த்த சித்தரிப்பாலும் அவற்றிலும் மிக உயர்ந்து நிற்கின்றன.

'தோன்றி அமைதியாக ஓடுகிறது', 'கன்னி நிலம்', 'அவர்கள் தாய் நாட்டிற்காக போரிட்டார்கள்' ஆகிய மூன்று நாவல்களையும், 'ஒரு மனிதனின் விதி', 'குதிரைக்குட்டி' போன்ற புகழ்பெற்ற சில சிறுகதைகளையும் மட்டுமே ஷோலக்கவ் எழுதியிருந்த போதிலும் அவர் சோவியத் இலக்கியத்திற்கு மட்டுமன்றி உலக இலக்கியத்திற்கும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவராகவே கருதப்படுகிறார்:

'அவர்கள் தாய் நாட்டிற்காகப் போரிட்டார்கள்' ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கூட வெளியானதாக அறியப்பட்டாலும் அப்பிரதிகள் இப்போதும் சரி அப்போதும் சரி கிடைப்பதற்கு அரியனவாகவே அமைந்தன. எனினும் இந்த நாவல் ஒரு வெற்றிகரமான திரைப்படமாக வந்து உலகின் கவனத்தை ஈர்த்ததாக அறிய முடிகிறது. எப்படியிருந்த போதிலும் அவருடைய 'குதிரைக்குட்டி' மற்றும் 'ஒரு மனிதனின் விதி' ஆகியவை தமிழ் வாசகர்கள் மத்தியிலும் பரவலாக அறியப்பட்டவை.

புரட்சிகர மனிதாபிமான சோசலிச யதார்த்த வாதத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவர், சிறந்த நாட்டுப்பற்றாளர் என்றெல்லெல்லாம்

திகழ்ந்த ஷோலக்கவ் புதிய தேச உதயத்தின் பின் ஏகாதிபத்தியத்தின் தீவிர எதிர்ப்பாளராகவும் சர்வதேசிய வாதியாகவும் செயற்பட முன்வந்தமை இயல்பானதே. உலகடங்கிலும் உள்ள முற்போக்காளர்களின் கூட்டிணைவு ஒட்டுமொத்தமான மனிதகுல விடிவிற்கு அவசியமானது என அவர் நம்பினார். 1965ல் அவர் நிகழ்த்திய நோபல் பரிசு ஏற்புரை இதனைப் பிரதிபலித்தது. "ஒரு சிலரின் நன்மைகளுக்காக ஒட்டுமொத்தமாக மனித சமுதாயம் பிளவுண்டு போவதை அனுமதிக்க முடியாது உலக மக்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோரின் வாழ்வே ஒரே விதமான நம்பிக்கைகளிலும் விருப்புகளிலும் தேவைகளிலுமே தங்கியுள்ளது. அவர்களைப் பிரிக்கும் அம்சங்களிலும் பார்க்க அவர்களைப் பிணைக்கும் அம்சங்கள் அதிகமானவையாகவும் அதிக வலிமை மிக்கவையாகவும் உள்ளன என்பது உணரப்படவேண்டும்" என்றார் அவர்.

தோன்றி நாவலில் மூன்று போர்களின் கொடுவிளைவுகளைக் கூறிய ஷோலக்கவ், போருக்கு எதிரான ஒரு சோசலிசக் கட்டமைப்பின் சார்பில் குரல் கொடுப்பவராய் அமைந்தமை வியப்பானதன்று மனிதகுலத்தை அழிக்க முனையும் எதிரிகளுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டியது எந்தவொரு நியாயமான கலைஞனதும் கடமை என அவர் வலியுறுத்தினார்.

மக்களின் மனதில் எதிர்காலம் பற்றிய திடமான நம்பிக்கையை உருவாக்குவதும் அந்த எதிர்காலத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்கான வல்லமை அவர்களிடமே உள்ளது என்பதைப் புரியவைப்பதும் ஒரு எழுத்தாளனுடைய கடமை என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

இருபதாவது கட்சிக் காங்கிரஸில் ஷோலக்கவ் ஆற்றிய உரை பெருந்தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஸ்தாலினிய எதிர்ப்புப் போராட்டம் அப்போது இன்னொரு கட்டத்தை அடைந்திருந்தது. எழுத்தாளர் சங்க உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையையோ எழுதப்பட்ட புத்தகங்களின் எண்ணிக்கையையோ சோவியத் இலக்கியத்தின் சாதனைகளாக எடுத்துக் கொள்வது சரி அல்ல. நல்ல படைப்புக்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தமைக்குக் காரணம் எழுத்தாளர்கள் மக்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்டுக் கிடந்தமையே ஆகும் என்று அவர் அங்கு குறிப்பிட்டார்.

தமிழிலக்கியத்தில் குறிப்பாக ஈழத்து இலக்கியத்தில் சோஷலிச யதார்த்தவாதம் செல்வாக்கு செலுத்தியமைக்கு அரசியல் பிரக்ஞைகளுக்கு அப்பால் எமது எழுத்தாளர்கள் மீது சோவியத் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களின் பாதிப்பும் ஒரு முக்கிய காரணமாகக் குறிப்பிடப்படுவதில் தவறேதும் இருக்க முடியாது. அப்படிப் பார்க்கையில் மாக்கிம் கோர்க்கி மீறையில் ஷோலக்கவ், நிக்கோலய் ஒஸ்திரோவ்ஸ்கி போன்றோரின் படைப்புக்கள் முக்கியமானவையாக மனதில் எழுகின்றன. சோஷலிச யதார்த்தவாதத்தின் எடுத்துக்காட்டாக சோவியத் தத்துவாசிரியர்களால் எடுத்துக் கூறப்பட்டவர்களுள் முன்னிலை வகிப்போரும் இவர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உண்மையில் இந்த மூவரும் இவர்களை ஒத்த செரஃபிமோவிச், பதேயெவ், அலெக்சேய் தல்ஸ்தோய் போன்றோரும் 1934 இல் சோவியத் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் சோஷலிச யதார்த்தவாதமானது உத்தியோக பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பே தமது உணர்வுகளாலும் சிந்தனைகளாலும் அனுபவங்களாலும் இந்தக் நிலைப்பாட்டினை எடுத்திருந்தார்கள் என்பது முக்கியமானது. இதன் காரணமாக இந்த குறிப்பிட்ட எழுத்தாளர்கள் முன்னணி எழுத்தாளர்களாக மட்டுமன்றி முன்னோடி எழுத்தாளர்களாகவும் விளங்கினர்.

இவர்களின் இந்த நிலைப்பாடானது வெறுமனே திடீரென உருவாகியது. என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால் ஒரு தொடர்ந்த இலக்கிய மற்றும் சிந்தனை வளர்ச்சிப் போக்கின் பெறுபேறாகவும் அதன் பரிணாமமாகவும் வெளிக்கிளம்பியது. உண்மையில் புஷ்கின் லெவ் தல்ஸ்தோய், துர்கேனவ், தஸ்தயேவ்ஸ்கி, சேக்கவ், போன்றோரின் மனிதாபிமான மானுட மகத்துவம் நாடிய எழுத்துக்களின் தொடர்ச்சியாகவே இவை அமைந்தன. அத்தோடு காலத்தின் தேவையாக அப்போது கைகூடியிருந்த புரட்சிகர சிந்தனைகளினதும் செயற்பாடுகளினதும் எழுச்சி இவர்களின் எழுத்துக்களுக்கு உயிரோட்டத்தையும் இலட்சிய வீறையும் அளித்தது.

இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய விசயம் என்னவெனில் இந்தப் படைப்புக்கள் எவையுமே சோஷலிச தத்துவத்தை நேரடியாகப் பிரசாரம் செய்தவை அல்ல. ஆனால் அவை கையாண்ட கருப்பொருட்களும் அவை சித்தரிக்கப்பட்ட விதமும் அச்சித்தரிப்பின் ஊடாகச் சுட்டப்பட்ட வழியும் சோஷலிச தத்துவத்தின் பாலானவை, அதில் வேரூன்றியிருந்தவை, என்பது மிகமுக்கியமானது.

'தோன்றி' நாவலையும் ஷோலக்கோவையும் குறிப்பிடாமல் சோவியத் இலக்கியம் பற்றிப் பேசிவிட முடியாது.

★

பண்பாட்டுப் புரட்சி

"அதிகார வர்க்கத்தை ஒழிப்பதற்கான மிக உத்தரவாதமான நிலாரசி தொழிலாளர் - உழவரது பண்பாட்டு அளவை உயர்த்துவதுதான். அரசு யந்திரத்தில் உள்ள அதிகார வர்க்கத்தை ஒருவரால் சபிக்கவும், கண்டிக்கவும் முடியும். நமது நடைமுறைப் பணியில் அதிகார வர்க்கத்தை ஒருவரால் அம்பலப்படுத்தவும், கேலிக்குள்ளாக்கவும் முடியும். ஆனால் அரசு இயந்திரத்தின் மீது கட்டுப்பாடு செய்வதற்கான சாத்தியப்பாடு, விருப்பம், ஆற்றல் ஆகியவற்றை உருவாக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டு அளவை பாட்டாளி மக்கள் திரள் அடைந்தாலன்றி அதிகாரவர்க்கம் தொடர்ந்து நிலவும். எனவே பாட்டாளி வர்க்கம், உழைக்கும் உழவர் வர்க்கம் மக்கள் திரளின் பண்பாட்டு வளர்ச்சி, படிப்பறிவு வளர்ச்சி மட்டுமல்ல - படிப்பறிவு என்பது பண்பாடு அனைத்துக்குமான அடிப்படையாக இருந்த போதிலும் - முதன்மையாக, நாட்டின் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்கும் ஆற்றலை வளர்ப்பது அரசு யந்திரத்தையும் மற்றக் கருவிகள் அனைத்தையும் மேம்படுத்துவதற்கான நெய்புகோலாகும். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி பற்றிய வெளிநின் முழுக்கத்துக்குரிய பொருளும், முக்கியத்துவமும் இதுதான்.

- ஸ்டாலின்



சாதி ஆதிக்க சமூகங்களில் ஆதிக்க சாதியினர், பிறப்பினூடாக சிறப்புச் சலுகைகளை கோருகின்றனர். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் அண்மையில் நடந்த சாதி மோதல்கள், மரணம் கூட சாதியிலிருந்து தப்பிக் கொள்ள அனுமதிக்காது என்பதை வெளிக்கொண்டுவந்துள்ளன.

மேலும், இறந்தவரை எரிக்கும் இடங்கள் கூட, சாதி ஒடுக்கு முறைக்கான இடமாகியுள்ளதையும் இது காட்டியுள்ளது.

கடந்த வருட இறுதியிலிருந்து, ஒடுக்கப்பட்ட சாதி கிராமங்களினுள் அமைந்த உயர் சாதியினரின் சுடலைகளுக்கு எதிரான கிளர்வுகள் அதிகரித்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன. யுத்தக் காலத்தில், தசாப்தங்களாக என்று கூற முடியாவிடினும், பல வருடங்களாக, இவ்வாறான சுடலைகள் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

இந்தச் சுடலைகளில் சடலங்களை எரிக்க தொடங்கிய முயற்சிகள், 13 மே 2017 அன்று, யாழ்ப்பாணம் பஸ் நிலையம் முன்பாக பல நூறு பேர் பங்கு கொண்ட ஆர்ப்பாட்டத்துக்கு வழிவகுத்தன.

ஐலையின் முதல் இரண்டு வார காலத்தின் போது நிலைமை மேலும் மோசமடைந்துள்ளது. புன்னாலைக்கட்டுவன் வடக்கு

திடற்புலம் கிராமத்தில், உயர் சாதியினர் தமது உரிமையை வலியுறுத்து வதற்காக, அவசரமாக ஓர் உடலை அங்கு எரித்தனர்.

தமது கிராமத்திலிருந்த சுடலையைப் புனரமைப்பு செய்ததை எதிர்த்த கிராமத்தவர்களைக் கைது செய்ததைத் தொடர்ந்து, புத்தூரில் உள்ள கலைமதி கிராமத்தில், தொடர்ச்சியானதொரு சத்தியாக்ரமம் நடந்து வருகின்றது.

யுத்தத்தின் பின்னரான மீளறுதிப்படுத்தல்

அநேகமாக தெற்காசியா போன்றே, யாழ்ப்பாண சமூகத்திலும் சாதியானது, ஆதிக்கம் மிக்க சமூகக் கட்டமைப்பாக இருந்தது. மேலும், தனித்துவமான இனத்துவப் பரம்பலும் யாழ்ப்பாணத்தின் சிறு காணி உறவுகளும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வேளாள சாதியினரின் பெரும்பான்மையும், மிகத் தீவிரமான, பலமான சாதிக் கட்டமைப்பின் இயல்பைக் கொண்டிருந்தது.

1960கள் மற்றும் 1970களின் முற்பகுதிகளில், சாதி ஆதிக்கம் மிகுந்த மாவிட்டபுரம் கோவில் உட்பட்ட கோவில்களினுள் அனுமதிக்கப்படாத ஒடுக்கப்பட்ட சாதி மக்களின் ஆலயப் பிரவேசத்துக்காக சக்தி மிக்க இயக்கம் காணப்பட்டது.

இத்தோடு, ஒடுக்கப்பட்ட சாதி மக்கள் அவமதிக்கப்பட்ட பொது இடங்களில் - குறிப்பாக தேநீர்க் கடைகளில் - சமமாக நடத்தப்படுதல் என்பதைக் கோரி, உறுதியான போராட்டங்கள் நடந்தன.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினால் நடத்தப்பட்டதும், பல செயற்பாட்டாளர்களின் உயிர்களைக் காவு கொண்டதுமான இந்தப் போராட்டங்கள், சாதியை ஒழிக்கவில்லை, ஆயினும் இந்தப் போராட்டங்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் தீண்டாமைக்குப் பெரும் அடியாக அமைந்தன.

தமிழ்த் தேசியத்தின் அணிதிரளலால் மற்றும் யுத்தத்தினால் பின்தள்ளப்பட்டிருந்த சாதிப் போராட்டங்கள், சாதி பற்றிய பகிரங்கமாகப் பேசுவதை நிறுத்தி விட்டிருந்தது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு, இராணுவத்தைத் தோற்கடித்தல் என்ற தனது ஒரே இலக்கினால், வெளிப்படையான சாதி அரசியலை ஒடுக்கியது.

மேலும் முற்போக்குச் சிந்தனையுடனிருந்த தமிழ் செயற்பாட்டாளர்களை அது ஒழித்து விட்டதும், ஒடுக்கப்பட்ட சாதி சமுதாயங்களின் அணிதிரளும் ஆற்றலைக் குலைத்து விட்டது.

இவ்வாறு 1960களில் ஊக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்ட சாதி ஒழிப்பு இயக்கம், 1980இல் நடுப்பகுதியளவில், முற்றாகச் செயலிழந்து விட்டது.

யுத்தம் முடிந்த பின்னரான காலத்தில், மீள் குடியேற்றம் மற்றும் தமது கிராமங்களில் வாழ மீண்டும் வந்தமை என்பவற்றுடன், சாதி, இரகசியமாக யாழ்ப்பாணத்தில் மீளறு திப்படுத்தி வருகின்றது. சாதி, பகிரங்கமாக பேசப்படாத போதும், சாதியடிப்படையிலான விலக்கல், கோவில்கள் மற்றும் சமுதாய அமைப்புகளின் இயல்பாகவுள்ளது.

அநேகமாக, காணி இல்லாத நாட்கூலி வேலையில் தங்கியுள்ள வேலையாட்களாக உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட சாதிச் சமுதாயங்களின் பொருளாதார நிலையும், சமூக விலக்கி வைத்தலின் இயங்கியலை மேலும் மோசமாக்குகின்றது.

ஒடுக்கப்பட்ட சாதிக் கிராம குறிச்சிகளுக்கு, கடைசியாகவே வீதிகள், மின் விநியோகம், நீர் வழங்கல் என்பன கிடைக்கின்றன. உள்ளூர் அலுவலர்களின் மனோநிலையில், சாதியடிப்படையிலான விலக்கி வைத்தல் ஊறிக் கிடப்பதே இதன் காரணமாகும்.

மேலும், ஆகவும் கூடியளவில் ஏழைகளாகவுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட சாதிப் பிள்ளைகள், கிராமப் பாடசாலைகளிலே படிக்க, வசதியுள்ள கிராமத்தவர்கள், தமது பிள்ளைகளை நகரப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்புகின்றனர்.

இதனால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பல கிராமப் பாடசாலைகளில், ஒடுக்கப்பட்ட சாதிப் பிள்ளைகள் மட்டுமே படிக்கின்றனர். இதனால், இந்தப் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் தள்ளி



வைக்கப்படுதல் மற்றும் வறுமை என்ற சுற்றோட்டத்தில் சிக்கியுள்ளது.

சுடலைப்போர்

கடந்த வருடத்தில், இவ்வாறு வெளியில் தெரியாது இருந்த சாதி ரீதியான புறந்தள்ளல், ஒடுக்கப்பட்ட சாதி மக்களின் கிராமத்தின் மத்தியில் அமைந்த உயர் சாதிச் சுடலைகளை மையமாக வைத்து, சாதிச் சண்டைகளுடாக வெளித்தெரியத் தொடங்கியுள் ளது.

ஒக்டோபர் 2016இல், புன்னாலைக்கட்டு வனில் உள்ள திடற்புலம் கிராமத்தில், புன்னாலைக்கட்டுவன் வடக்கு வேளாள சாதியினர், பல தசாப்தங்களின் பின்னர், ஒரு சுடலை மீது தமது கட்டுப்பாட்டை மீளக் கொண்டுவர முயன்றனர்.

காணி உரிமையுடைய மேல் சாதிக் கிராமத் தவர்களிடம் கூலி வேலை செய்து சீவிக்கும் பலர் வாழும் திடற்புலம் மக்கள், இந்தச் சுடலையை மீண்டும் பயன்பாட்டுக்கு கொண்டு வருவதற்கு மறுப்பு தெரிவித்தனர்.

இந்தச் சுடலைக் காணியினுள், திடற்புலம் மக்கள் சிலர் அத்துமீறி வீடமைத்து, பல காலமாக வாழ்ந்தும் வருகின்றனர். வேளாளத் தலைவர்கள், சுடலைக்குள் வாள் ஏந்திய கும்பலைத் தங்க வைத்துக்கொண்டு, சுடலையைச் சுற்றி மதில் கட்ட முயன்றனர்.

இது, வன்முறை மோதலாகியது. கிராமிய நிலையமும் திடற்புலம் வாசிகசாலையும், கழிவு எண்ணெய் ஊற்றி அசிங்கப்படுத்தப் பட்டன. இந்த மக்கள், உள்ளூர் அலுவலர்களின் பக்கச்சார்பு பற்றி குறைப்பட்ட போதும், பொலிலார் தமது முறைப் பாடுகளில் அக்கறை காட்டவில்லை என, கிராமத்தவர்கள் கூறுகின்றனர்.

இதன்போது நடந்த காரசாரமான வாக்குவாதத்தின் போது, ஒடுக்கப்பட்ட சாதிக் கிராமத்தவர்களுக்கு, உயர் சாதிச் சண்டியர்கள், 1982இல் திடற்புலத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு இளைஞர்கள் கொலை செய்யப் பட்டதை நினைவூட்டிப் பேசியுள்ளனர்.

மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் நடந்த நிகழ்வுகள் தோற்றியுள்ள பயம், சாதி ஒடுக்கு முறை மற்றும் அது சார்ந்த வன்முறையின் ஆழத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றது. இது, வருங்கால சந்ததியினரின் மனத்திலும் பீதியை விளைவிக்கக் கூடியது.

மார்ச் 2017 தொடங்கி, புத்தூரில் இது போன்ற ஒரு சுடலை, பெரிய மோதலுக் கான இடமாயிற்று. ஒப்பீட்டளவில் பெரிய ஊரான, இடதுசாரிகள் பலமாகவுள்ள கலை மதி கிராமிய மக்கள், துணிந்து நிற் கின்றனர்.

உயர்சாதியினரும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும்

கலைமதிக் கிராமத்தில் அருகில் உள்ள சுடலையில் சடலத்தை எரிக்க முற்பட்ட போது உண்டான மோதல், பொலிஸ் நடவடிக்கைக்கு காரணமாயிற்று. தற்போது சுடலையின் சுவரை உடைத்த குற்றச்சாட்டின் பேரில் கைது செய்யப்பட்ட 28 கிராமத் தவர்கள், ஒரு வாரத்துக்கு மேலாகத் தடுப் பில் உள்ளனர்.

இந்தக் கிராமத்தவர்கள், அண்மையில் மக் கள் வசிப்பிடத்தினுள் சுடலைகள் இருக்கும் பிரச்சினை தொடர்பாக விழிப்புணர்வு ஏற் படுத்துவதற்காக, சில நாட்களாகத் தொடர்ச் சியான சத்தியாக்கிரகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த மக்கள் இந்தப் பிரச்சினையை வட மாகாண சபை தீர்த்து வைக்க வேண்டும் எனவும் கோருகின்றனர்.

இவ்வாறான சுடலைகளுக்கு எதிராக தாழ்த் தப்பட்ட மக்களின் பிரதான மனத்தாங்கல் களுக்கு, பல காரணங்கள் உள்ளன. சுற்றுச் சூழல் மாசடைதல், ஆரோக்கியக் கேடு, சமூக ரீதியான அருவருப்பு, தமது வீட்டுக்கு அண்மையில் உடலை எரிப்பதில் தமக்கு உண்டாகும் கௌரவக் குறைப்பு என்பனவை அவையாகும்.

சரியாக பராமரிக்கப்படாத இந்தச் சுடலை களில், விலங்குகள், மனித உடற்பாகங் களைக் கொண்டு திரிவதாக, பாதிக்கப்பட்ட கிராமத்தவர்கள் கூறுகின்றனர்.

மேலும் தமது வீடுகளுக்கு அண்மையில் உடலை எரிக்கும்போது, உளவியல் அழுத் தம் ஏற்படுத்துவதாகவும், குறிப்பாக சிறு வர்கள் அதிகம் பாதிக்கப்படுவதாகவும், அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

மக்களின் வீடுகளிலிருந்து தூரத்தே அமைந்த சுடலைகள் இருப்பதாகவும், அவற்றை ஊருக்குள் அமைந்த சுடலைகளுக்குப் பதி லாகப் பயன்படுத்த முடியும் எனவும் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

அரசியல் துலங்கல்

உள்ளூர் அலுவலர்கள், சாதி ரீதியான பாகுபாடு காட்டுபவர்களாகவே உள்ளனர். வடமாகாண சபையின் கீழ் வரும் பிரதேச சபை, இந்தப் பிரச்சினையையிட்டு எதுவும் செய்யவில்லை. உண்மையில், டெங்கு பரவுதல் கடும் பிரச்சினையாக இருக்கும் வேளையில், பராமரிப்பு இல்லாத பல சுடலைகள், சுற்றுச் சூழலை மாசுபடுத்தி வருகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்தில் பல சுடலைகளை அகற்றியும் மீள்பார்வைக்கு உட்படுத்தியும், மக்கள் வாழ்விடங்களுக்கு அப்பால் இவற்றை அமைக்க முடியும். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள நிலப்பற்றாக் குறையும், சுடலைகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டிய காரணமாகும்.

இவ்வாறான சுடலைக் காணிகளை விளை யாட்டுத்திடலாகவும் வீடமைப்புக்கான இடமாகவும் பயன்படுத்த முடியும்.

ஆனால், இவ்வாறான கோரிக்கைகள் யாவும் புறக்கணிக்கப்பட்டே வருகின்றன. இதற்குப் பதிலாக, நீதிமன்றங்களில் வழக் குகள் உள்ளன. நீதிமன்றங்கள், சுடலை மதிலை உயர்த்தும்படியும் மின் மூலம் சுடலங்களை எரிக்கும் படியே, தீர்ப்பு வழங்குகின்றன.

மின்மூலம் எரித்தல் என்பது, நடை முறையில் கிராமங்களில் சாத்தியமாகாது. சாதியை மையமாகக் கொண்ட ஆழமான சமூகப் பிரச்சினை காணப்படுவதால், இதற்கு அரசியல் ரீதியான துலங்கல் அவசியமாகிறது. இது, வடமாகாண சபை யின் பொறுப்பாகும்.

இந்தப் புதிய சாதி மோதல்களைக் கையாள, உள்ளூராட்சி மற்றும் மாகாண அரசாங்கம் தவறிவிட்டு, சட்ட வழிகளையும் பொலிஸ் நடவடிக்கைகளையும் கொண்டு பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முற்பட்டால், அது யுத்தத்துக்குப் பின்னரான யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் ஜனநாயகப்படுத்தல் முறைமையைக் கெடுப்பதாகவே அமையும்.

பேரினவாத சக்திகள்

சாதி தொடர்பான கருத்து வெளிப்பாடுகளைத் தவிர்க்க முடியாதபடி, பேரினவாத சக்திகளே தமது வசப்படுத்தியுள்ளன. பின் தங்கிய நிலையில் உள்ள மேல் சாதி தமிழ்

மேட்டுக் குடியினர், சாதி ஒடுக்குமுறை ஊடாக, தமது சமூக வலுவைப் பலப்படுத்த விழைகின்றனர்.

அதே சமயம், இங்குள்ள சாதிப் பிரச்சினையைப் பயன்படுத்தி, தமிழ் சமூகத்தைத் தாக்கும் திட்டத்துக்குப் பயன்படுத்துவதுடன், அதிகாரப் பகிர்வு யோசனைகளை மட்டம் தட்டவும், சிங்கள, பௌத்த தேசிய வாதிகள் முயல்கின்றனர். இந்தப் போக்கை, பத்திரிகைகளில் வரும் கட்டுரைகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

ஒரு சமுதாயத்தினுள்ளே ஒடுக்கு முறை காணப்படுமிடத்து, வேறு சமுதாயத்தின் ஆதரவு வரவேற்கப்பட வேண்டும்.

உதாரணமாக, தேர்தல், அரசியல், சமூக வாழ்வு, திருமணம் என்பவற்றை, சாதி அமைப்பு எவ்வாறு சிங்கள, தமிழ்ச் சமுதாயங்களில் தாக்குகின்றது என்பதை யிட்டு, ஒரு கலந்துரையாடலை சிங்கள முற்போக்காளர்கள் தொடங்கினால், இது தமிழ்ச் சமூகத்தில் காணப்படும் சாதி ஒடுக்குமுறையின் கடுமையை ஆராய, கருத்துகளையும் புதிய வழிகளையும் காட்ட முடியும்.

இன மற்றும் வர்க்க அடிப்படைக்கு உட்பட வெவ்வேறு ஒடுக்குமுறை வடிவங்களில், அரச அதிகாரம் மற்றும் வர்க்க அதிகாரம் என்பவற்றின் பல பயன்களைக் கேள்விக்கு உட்படுத்தாது, தமிழ்ச் சமூகத்தில் சாதியமைப்பைக் கையாள விரும்பும் செயற்பாட்டாளர்கள், தமது பெரும்பான்மை சார்ந்த பெருமை மற்றும் மேட்டுக் குடியினரின் நலன்கள் என்பவற்றைக் காட்டிக் கொடுத்து விடுகின்றனர்.

சாதி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகப் போராடும் மக்களுக்கு, ஆதரவு தேவை. ஆனால், இவ்வாறான போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு வழங்கும் ஆதரவாளர்கள், சாதி சக்தியோடு இணைந்து வரும் அரச அதிகாரம், வர்க்க அதிகாரம் என்பவற்றையும் எதிர்க்க வேண்டும்.

தற்போது யாழ்ப்பாணத்தில் இடம்பெறும் சுடலை மோதல்களும் அதற்காக பலரின் துலங்கல்களும், இனிவரும் காலங்களில் சாதி ஒடுக்குமுறையின் ஆழமான இயங்கியல் எவ்வாறு இருக்குமென்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டுவனவாக உள்ளன. ★

எங்கள் அணி நடை



விளதிரிர் மாயகோவ்ஸ்கி (1917)
ஆங்கிலம் வழி தமிழில்: சாந்தன்

புரட்சியாளர் கால் மிதிப்பில் சதுக்கங்கள் அதிர்க!
இறுமாந்து நடக்கின்ற வீரர் தலை உயர்க!
இரண்டாம் ஊழி வெள்ளமிது, இவ்வுலகினையே கழுவும்,
இந்த வேளை வந்து விடும் என்ற அச்சத்தில்.
வண்டித் தொடர் வருடங்கள் வரும் மெதுவாக,
சோம்பல் மிகு எருதுகளாம் நாட்களின் பின்னாள்!
ஆனால், வேகத்தின் வழிதான் எமது நெறி,
எங்கள் இதயம் போர் முரசம்!
நல்ல கால வரவு சொல்வோர் நம்மீலும் வேறுண்டா?
குண்டுகளாம் குளவிகளும் குத்திடுமா எம்மை?
பாடல்களே போர்க்கருவி, வலிமையிலும் வலிமை
எங்கள் நலம் எங்கள் குரல், எம் பாடல் கேளீர்!
புற்தரையே, பூமியினைப் பசுமையாக மூடு!
எங்கள் நடைப் பாதையிலே பட்டு விரிப்பாகு!
வானவில்லே, வண்ணந் தந்து சேண இணைப்பாகு
நேரமெனும் வேகமிகு எம் புரவிகளுக்காக!
வானகமும் விண்மீனின் அழகுதரத் தயங்குமெனில்;
போகட்டும் போ, அது போயிடினும், எம்பாடல் ஒலிக்கும்!
பெருங்கவப்பை உடுக் குழுவே, எமக்காகக் குரவெழுப்பு,
உயிரோடு அச் சுவர்க்கம் எம்மண்ணில் காண!
இம் மகிழ்வினைப் பாடு, மதுவினை மாந்து!
குடித்து முடி கோப்பைகளில், சிறு குப்பிகளில்லல்.
இருதயமே உன் துடிப்பொலியைக் கூட்டு!
எங்கள் நெஞ்சு, நடைத்தாளங்களின் வெண்கலமாய் ஒலிக்கும்.

ரஷ்யப் புரட்சியின் நூற்றாண்டு- புரட்சியின் வழித்தடம்

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

இவ்வாண்டு விளாடிமீர் லெனின் தலைமை தாங்கி வெற்றிகரமாக வழிநடத்திய ரஷ்யப் புரட்சியின் நூற்றாண்டாகும். கார்ல் மார்க்ஸும் பிரட்ரிக் ஏங்கல்ஸும் முன்மொழிந்த 'கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை' உலகின் ஒடுக்கப்பட்ட உழைக்கும் மக்களின் விடுதலைப் பாதையைக் காட்டியது. அதை வரட்டுத் தத்துவம் என இகழ்ந்த நிலையில், அத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் புரட்சியொன்றை வெற்றிகரமாக நிகழ்த்தி அதை நிலைபெறச் செய்த பெருமை லெனினையும் அவரது தோழர்களையும் சாரும்.

கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை, வெற்றுச் சொற்கோவைகளாலான பிரகடனம் அல்ல, அது உலகத் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் விடுத்த போராட்ட அறைகூவலாகும் என ரஷ்யப் புரட்சி

உலகுக்கு அறிவித்தது. அப் புரட்சியால் அந்த மகத்தான வரலாற்று அறைகூவல் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் எதிரொலித்தது. அதுவே முதலாளிய உலகின் மீது தத்துவார்த்த நிலையிலும் பாட்டாளி வர்க்கப் போராட்ட நிலையிலும் தொடுத்த முதலாவது தாக்குதலாகவும் அமைந்தது. அதிலிருந்து கிளம்பிய பொறிகள் ஒவ்வொரு நாட்களிலும் விழுந்தன. தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் ஏனைய ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும் விழிப்பூட்டிப் போராட்டப் பாதையிற் செலுத்தியதும் அதுவே.

நூறு ஆண்டுகள் கடந்தும் ரஷ்யப் புரட்சி உருவாக்கிய நம்பிக்கையும் போராட்ட உணர்வும் புரட்சிகர வாழ்வும் இன்றும் செந்தீயெனக் கொழுந்துவிட்டெரிகிறது. உலக அரங்கின் நிகழ்வுகளில் ரஷ்யப் புரட்சியின்



தாக்கம் பெரிது. இருபதாம் நூற்றாண்டைப் புரட்சிகளின் நூற்றாண்டாக மாற்றிய பெருமை ரஷ்யப் புரட்சியினது. கொலனியா திக்க முதலாளியம் வெல்ல முடியாத சக்தியாக தோன்றிய காலத்தில், ரஷ்யப் புரட்சி அக் கருத்தை நொருக்கியது. மேலும், அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் இந்தியா முதல் எகிப்து வரை பல்வேறு நாடுகளில் வரலாற்றில் முதல்முறை யாகக் கொலனிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் பெருமளவில் எழுந்தன. அடுத்த சில ஆண்டுகளில் சீனப் புரட்சியின் முதற் கட்டப் போராட்டங்கள் ஷங்காயிலும், பிற இடங்களிலும் துவங்கின. இவ்வகையிற் புரட்சிகளின் நூற்றாண்டாக இருபதாம் நூற்றாண்டு துவங்கியது. அதன் முதற் தீப் பொறி ரஷ்யப் புரட்சி.

போல்ஷவிக் புரட்சி எனும் ரஷ்யப் புரட்சி, சோசலிச அரசியலின் ஐரோப்பியத் தன்மையை உலகளாவிய சர்வதேசப்பண்பானதாக மாற்றியமை முக்கியமானது. இம் மாற்றம் அடிப்படையில் ஐந்து பண்புகளைக் கொண்டது. முதலாவது, விவசாயத்தை மையமாகக் கொண்ட ரஷ்ய சமூகத்தில் நிகழ்ந்த புரட்சி என்ற வகையில் புரட்சித் தத்துவத்தில் ஒரு பெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தமை. விவசாயி-தொழிலாளி கூட்டணியைப் பாட்டாளி வர்க்க அரசியலின் முன்னிபந்தனையாக்கியது. அவ்வகையில் விவசாயி வர்க்கத்தை ஒரு புரட்சிகரமான வர்க்கமாக மாற்றவும் ரஷ்யப் புரட்சியின் பின்பு நடந்த புரட்சிகள் பிரதானமாக விவசாய சமூகங்களில் நடக்கவும் வழிவகுத்தது.

இரண்டாவது, லெனினும் அவரது தோழர்களும் உருவாக்கிய போல்ஷவிக் கோட்பாடு, ஐரோப்பாவின் முதலாளியச் சிந்தனைகள் அனைத்திற்கும் மாற்றாக விளங்கியதோடு தேசியமும் கொலனியாதிக்கமும் பற்றிய கேள்விகளின் நியாயத்தை ஏற்றது. அவ்வகையில் முழு ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் லத்தின் அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவின் விளிம்புகளிலும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களை ஆதரித்தது. பின்னர் நடந்த சோசலிசப் புரட்சிகளுக்கும், தேசிய விடுதலைக்கும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக்கும் நெருங்கிய உறவு இருந்தது. இந்தியா முதல் தென்னாபிரிக்கா வரை நடந்த தேசிய இயக்கங்களில் கம்யூனிஸ்ட் அரசியலின் தாக்கம் முக்கியமானது.

மூன்றாவது, கம்யூனிஸ்ட் அகிலம். இருபது ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கும் மேலாக சோசலிசப் புரட்சித் தத்துவத்தையும், நடைமுறையையும் புரட்சியாளர்கள் கற்கும் இடமாகவும், உலகின் பல பகுதிகளைச் சேர்ந்த போராளிகள் ஒருவர் மற்றவரிடமிருந்து மொழி, இனம், மதம் ஆகிய குறுக்கீடுகளின்றி நேரிடையாகக் கற்கும் இடமாகவும் இருந்தது.

நான்காவது, புரட்சியை உயர்த்திப் பிடிக்கும் சோசலிசத்தின் தத்துவமும், நடைமுறையும் உற்பத்தியில் நேரடியாக ஈடுபடும் வர்க்கங்களோடு நில்லாமை. வேறுவகையிற் சொன்னால் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் என்போரோடு மட்டுமன்றி ஒடுக்குமுறைக்காளாகும் பல்வேறு சமூகப் பிரிவுகட்கும் அது தேவைப்பட்டது.

ஐந்தாவது, இவையனைத்தும் ஒன்றுதிரண்டு உலக முழுமைக்குமான பண்பாடாக உருமாற்றம் கண்டதோடு புரட்சியில் பண்பாட்டின் வகிபாகம் குறிக்கப்பட்டமை. புரட்சியின் முக்கிய செலுத்துவிசையாக இலக்கியமும் பண்பாடும் திகழலாம் என ரஷ்யப் புரட்சி நிரூபித்தது. பண்பாட்டு அமைப்புகள் நாட்டு எல்லைகளைத் தாண்டி வெகுஜன அமைப்புகள், நாடகக் குழுக்கள், எழுத்தாளர் அமைப்புகள், பாசிச எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் சோசலிச சர்வதேசியம் இனப்பாகுபாடு பேணும் முதலாளிய சர்வதேசியத்திற்கு நேர்மாறாகத் தீவிரத்தன்மையோடு அனைத்து மக்களின் ஒற்றுமையை உயர்த்திப் பிடித்தது.

ரஷ்யப் புரட்சி நடந்து ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பின், வரலாற்றில் அதன் தாக்கத்தை நோக்கின், கொலனியாதிக்க எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் அதன் பல்வகையான தாக்கம், குறித்துச் சொல்லத்தக்கது. ஒரு கொலனியாதிக்க சாம்ராஜ்ய மையமாக விளங்கிய ஸாரின் ரஷ்யாவில், நடந்த புரட்சி கொலனிய எதிர்ப்புப் போராளிகள் மத்தியில் எழுச்சியை உருவாக்கியது. அச் சூழலிலேயே தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கட்கு போல்ஷவிக் குக்கள் கொள்கைசார்ந்த ஆதரவு தெரிவித்தனர். அத்துடன், சுதந்திரப் போராட்டத்தில் விவசாயிகளையும், தொழிலாளிகளையும் பரந்த அளவில் திரட்டமுடியும் என்ற உண்மையைச் செயலிற் காட்டியதன் மூலம் விடுதலைப் புரட்சி என்பது சமூகத்தின் மேல்தட்டினர் நடத்துவதல்ல, மாறாக அடித்தட்டு மக்களைத்

திரட்டி நிகழ்த்துவது என நிறுவப்பட்டது. இது, கொலனிய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களுக்கு ரஷ்யப் புரட்சி கற்பித்த முக்கிய பாடமாகும்.

சுயநிர்ணய உரிமை எனும் கோட்பாடு, முதன்முதலில் ரஷ்யப் புரட்சித் தொடர்பில் லெனின் முன்வைத்தது என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. அது, ரஷ்யாவில் ஸார் ஆட்சிக்கீழ் ஒடுக்கப்பட்ட அனைத்துத் தேசங்ளினையிலும் சுயதெரிவின் அடிப்படையில் ஒற்றுமையைப் பேணி, அதன்மூலம் அவை சோஷலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியம் ஒன்றினுட் சமமமான பங்காளிகளாகத் தொடர்ந்திருக்கு மாறு, நன்கு சிந்தித்து வகுத்த ஒரு மூலோ பாயமாகும். தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை வலியுறுத்திய நோக்கம், பிரிந்து செல்லும் உரிமை பிரிவினையை ஊக்குவிப்பதற்கு மாறாக, எக் கட்டாயமுமின்றிச், சுயவிருப்பின் அடிப்படையில் ஒற்றுமையை இயலுமாக்கும் என்பதாகும். இவ்வகையில், தத்துவார்த்த அடிப்படையில் சுயநிர்ணய உரிமையை முன்மொழிந்து புரட்சிக்குப் பிந்திய ரஷ்ய அரசியலமைப்பில் அதை உள்ளடக்கிச் செயற்படுத்தியதனூடு அதற்கான தளத்தை வழங்கியது ரஷ்யப் புரட்சியே.

இதனடிப்படையில் ரஷ்யப் பேரரசை மாற்றுதற்கான புரட்சிகரப் போராட்டம் ஒன்றின் போக்கில், தேசிய ஒடுக்குதலையும் தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையையும் கையாளுமாறு, தேசம் என்ற பதத்துக்குச் சீரான வரைவிலக்கணம் முன்வைக்கப்பட்டது. 'தேசம் என்ற பதத்துக்கு ஸ்ற்றாலின் முன் வைத்த நேர்த்தியான, முழுமையான வரைவிலக்கணம், இன்றும், சமகாலத் தேசம் என்பதற்குப் பொருத்தமான ஒரு விவரணமாகும்: "தேசம் என்பது, பெதுவான மொழி, பிரதேசம், பொருளியல் வாழ்வு, பொதுவான பண்பாடொன்றாகப் பரிணமிக்கும் உளவியற் தன்மை என்பனவற்றின் அடிப்படையில், வரலாற்றின் வடிவுபெற்ற ஒரு உறுதிப் பாடான மக்கள் சமூகமாகும்". ஒரு தேசத்தைச் சாத்தியமாக்குவது எது என்ற கூர்ந்த கவனிப்பினதும் ஆழ்ந்த விளக்கத்தினதும் அடிப்படையில் அமைந்த ஸ்ற்றாலின் வரைவிலக்கணம் தேசத்தின் அத்தியாவசியப் பண்புகள் எனக் கூறுவன, ஒரு தேசத்தின் இருப்பை இயலுமாக்கத் தேவையானவையென இன்னமும் பரவலாக ஏற்கப்படுகின்

சோவியத் பண்பாடு ஒன்றுதிரண்டு உலக முழுமைக்குமான பண்பாடாக உருமாற்றம் கண்டதோடு புரட்சியில் பண்பாட்டின் வசிபாகம் குறிக்கப்பட்டமை. புரட்சியின் முக்கிய செலுத்துவிசையாக இலக்கியமும் பண்பாடும் திகழலாம் என ரஷ்யப் புரட்சி நிரூபித்தது. பண்பாட்டு அமைப்புகள் நாட்டு எல்லைகளைத் தாண்டி வெகுஜன அமைப்புகள், நாடகக் குழுக்கள், எழுத்தாளர் அமைப்புகள், பாசீச எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் சோசலிச சர்வதேசியம் இண்பாகுபாடு பேணும் முதலாளிய சர்வதேசியத்திற்கு நேர்மாறாகத் தீவிரத்தன்மை யோடு அனைத்து மக்களின் ஒற்றுமையை உயர்த்திப் பிடித்தது.

றன. மதம்- தென்னாசியாவின் சாதி- போன்ற காரணிகள் சமூகக் குழுமங்களின் அடையாளங்களை வரையறுத்துள்ளதுடன் தேசிய இயக்கங்களிலும் தேசிய அடையாளத் தின் உருவாக்கத்திலும் பங்காற்றிய போதும், அவை தேசத்தை வரையறுக்குங் காரணிகளல்ல என நினைவிலிருத்துவது தகும்.

முதலாளியம் ஏகாதிபத்தியமானமை முதலாளிய விருத்திப் போக்கிற் விலக்கற்கரியது. ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் முன்பே லெனின் அதை முதலாளியத்தின் அதியுயர் நிலை என்றார். ரஷ்யப் புரட்சி தொட்டு முதலாளிய ஆட்சிக்கெதிரான ஒவ்வொரு புரட்சிகரப் போராட்டமும் ஏகாதிபத்தியம் பற்றி லெனினின் உள்நோக்காற் பயனடைந்தது. கொலனிய விரோதப் போராட்ட வெற்றிகளும் ஏகாதிபத்தியம் பற்றிய லெனினியப் புரிதலுக்குக்குக் கடப்பாடுடையன.

இப் பின்னணியில் ரஷ்யப் புரட்சிக்குப் பிந்திய நூறாண்டுகள் முக்கியமான சில பாடங்களை எமக்குக் கற்பித்துள்ளன. குறிப்பாக உலகம் இரு-மைய உலகாயிருந்து ஒரு-மைய உலகாகி, இன்று ஒருமைய உலகின் தேய்வையும் பல்-மைய உலகின் எழுச்சியையும் காண்கிறோம். இம் மூன்று காலப் பகுதிகள் மீதும் ரஷ்யப் புரட்சியின் தாக்கம் உள்ளது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற் காற்பகுதியின் மையமான நிகழ்வு போல்ஷவிக் புரட்சி யெனில், இரண்டாங் காற்பகுதியில் சீனப் புரட்சியும், மூன்றாங் காற்பகுதியில் கியூப, வியட்நாமியப் புரட்சிகளும் முக்கிய நிகழ்வுகளாயின. போல்ஷவிக் புரட்சி புரட்சிகர இயக்கங்களின் தோற்றத்துக்கு வழியமைத்தது என்றால் சீனப் புரட்சி உலகெங்கும் புரட்சிகர இயக்கங்கள் வெற்றிபெறுவதற்கான சாத்தி யங்களை அதிகரித்தது எனலாம்.

சோவியத் யூனியனின் முடிவு இரு-மைய உலகின் முடிவை மட்டுமன்றி சோசலிசத்தின் முடிவையும் குறிப்பதாகக் கூறப்பட்டது. அமெரிக்காவை முதன்மையாகக் கொண்ட ஒருமைய உலகிற் புரட்சிகள் இயலா என முடிவாகியது. சில ஆண்டுகளில் அமெரிக்காவின் கொல்லையான மெக்சிக்கோவில் ஸப்பறடிஸ்டாப் போராளிகளின் எழுச்சி ஒரு புதிய திசையைச் சுட்டியது. அதைத் தொடர்ந்து இலத்தின் அமெரிக்காவெங்கும் வீசிய இடதுசாரி அலை ரஷ்யப் புரட்சி முன்மொழிந்ததைச் சாதித்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடுதலையை நோக்கைக் கொண்டது. 2008இன் உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியும் அதன் விளைவாக ஐரோப்பாவில் எழுந்த போராட்டங்களும் சுரண்டுவோருக்கும் சுரண்டப்படுவோருக்கும் இடையிலான மோதலை இன்னொரு தளத்திற்கு உயர்த்தின. அதைத் தொடர்ந்த 'அரபு வசந்தம்' ஜனநாயகம் பற்றிய கேள்விகளை எழுப்பியது.

ரஷ்யப் புரட்சியின் முடிவு எனக் கருதிய சோவியத் யூனியனின் முடிவைத் தொடர்ந்த மூன்று தசாப்தங்கள் ரஷ்யப் புரட்சி சார்ந்து நமக்குச் சில படிப்பினைகளை வழங்கியுள்ளன.

எதிர்ப்புகள் பொதுசன அதிருப்தியை வெளிப்படுத்துவன. அவை தம்மளவிற்கு புரட்சியின் வித்துக்களாகா. கடந்த ஒரு தசாப்தமாக, ஐரோப்பாவுக்குக் குறுக்காக நிகழ்ந்த பெரும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் ஆட்சிகளை மாற்றிய போதும், அரசாங்கங்க்க கொள்கைகளில் புறக்கணிக்கத்தக்க தாக்கத்தையே விளைத்தன. எனவே ஆளும் வர்க்கத்துக்குச் சவால் விடுத்து முதலாளிய அரசு இயந்திரத்தை முறியடித்துச் சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டு

வர வல்ல ஒரு வெகுசன அமைப்பு உருவாக, எதிர்ப்பியக்கம் இன்னுஞ் சிலதாரம் செல்லவேண்டும் என்பதைக் கோடிகாட்டின. தென்னமெரிக்க எதிர்ப்பியக்கங்களின் போக்கிற் சில நாடுகளிற், கைக்கெட்டக்கூடிய, ஆனாற் புரட்சி என்று அழைக்க இயலாத, மாற்றங்கள் நேர்ந்துள்ளன. அவை நிச்சயமாக "21ம் நூற்றாண்டின் சோஷலிசம்" அல்ல.

எதிர்ப்பு என்பது சனநாயக உரிமைகளின் வலியுறுத்தல் என்பதாலும் மாக்கிய நோக்கிற் புரட்சிகரப் போராட்டங்கள் சாராம்சத்தில் சனநாயகப் போராட்டங்களே என்பதாலும், வெகுசன எதிர்ப்புக்களைப் பற்றி ஆக்கமான அணுகுமுறையின் அவசியத்தைக் கடந்த இரு தசாப்தகால அனுபவங்கள் சுட்டிய அதேவேளை, எதிர்ப்பு இயக்கங்களைப் புரட்சிப் போராட்டத்தின் பகுதியாகக் குவது மிகப் பெரிய சவால் என்பதையும் தெளிவாக்கின.

வெகுசன அதிருப்தி எதிர்ப்புக்களாக வெளிப்படுமெனினும், எதிர்ப்பு என்பது இடதுசாரிகளின் ஏகபோகமல்ல, எதிர்ப்புகள் யாவும் சாராம்சத்தில் முற்போக்கானவையுமல்ல. அதைவிட, ஃபாசிஸவாதிகள் உட்பட, பிற்போக்காளர்களும் வெகுசன அதிருப்தியைத் தமக்கு வாய்ப்பாக்கியுள்ளனர். அரசியற் பொருளாதார நெருக்கடிக்காலங்களில் பிற்போக்கிற்கும் ஃபாசிஸத்திற்கும் உதவும் விதத்தில் வெகுசன அதிருப்தி உற்பத்தியாகியுள்ளது. புரட்சியின் பெயரால் தமது நோக்கங்களை ஒப்பேற்றுமாறு பிற்போக்காளர்கள் மக்களை அணிதிரட்டலாம். 20ம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் ஃபாசிஸவாதிகள் அதைச் செய்தனர். 1973இல் சிலியில் நடந்தது போன்றும் இப்போது வெனசுவேலாவில் நடப்பது போன்றும், "உற்பத்தியான அதிருப்தி" இடதுசாரி அரசாங்கங்களைக் கவிழ்க்கப் பயன்படலாம். இவ்விடத்தில் டானியல் தெரினின் கூற்றொன்றை நினைவூட்டல் பொருந்தும்: 'சோசலிசத்துக்கான நெடும்பயணத்தில் ஒரு நொடி கண்ணயர்ந்தாலும் ஃபாஸிசம் எனும் கொடுந்தண்டனை நம்மை வந்து சேரும்'.

லிபியாவினதும் சிரியாவினதும் விடயத்திற் பல முற்போக்காளர்கள் தவறிய இடம் ஏதெனில், கடாஃபியையும் அலாத்தையும்

பிற்போக்கு அடக்குமுறையாளர்கள் என்று அவர்கள் கருதியமை சரியோ தவறோ, பிரதான முரண்பாடு எது என்பதையும் “எதிர்ப்பாளர்களின்” பின்னால் இருந்த உண்மையான சக்திகள் எவை என்பதையும் அவர்கள் தவறவிட்டமையாகும்.

ரஷ்யப் புரட்சியின் நான்காவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி பிராவ்தா இதழில் அக்டோபர் 14 1921இல் லெனின் இவ்வாறு எழுதினார்:

“சோவியத் கட்டமைப்பை கட்டியெழுப்பும் நமது பணியில் நாம் சந்தித்த பின்னடைவுகளுக்காக, நமது தவறுகளுக்காக, அழுகிப் போன முதலாளித்துவவாதிகளும், அவர்களுக்குப் பின் ஓடுகிற குட்டி முதலாளித்துவ ஜனநாயகவாதிகளும், நமது தலைகள் மேல் சாபங்களை, வசவுகளை, ஏளனப் பேச்சுக்களை கொட்டித் தீர்க்கட்டும். நாம் பல தவறுகள் செய்தோம், செய்து கொண்டிருக்கிறோம், பல பின்னடைவுகளை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை, ஒரு கணம் கூட நாம் மறக்கவில்லை. இதற்கு முன் இல்லாத வகை அரசு முறையாக, உலக வரலாற்றில் புதிதாக எழுந்துள்ள ஒரு விடயத்தில் பின்னடைவுகளையும் தவறுகளையும் எப்படித் தவிர்க்க முடியும்! நமது பின்னடைவுகளையும் தவறுகளையும் சரி செய்து, கச்சிதமடைவதற்கு இன்னும் வெகு தொலைவில் உள்ள சோவியத் கோட்பாடுகளை நடைமுறையில் பொருத்துவதை மேம்படுத்துவதற்கு நாம் அயராது பணியாற்றுவோம். ஆனால், ஒரு சோவியத் அரசை கட்டியெழுப்பி, அதன் மூலம் உலக வரலாற்றில் ஒரு புதிய சகாப்தத்துக்கு, எல்லா முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் ஓடுக்கப்பட்ட

ரஷ்யப் புரட்சிக்குப் பிந்திய நூறாண்டுகள் முக்கியமான சில பாடங்களை எமக்குக் கற்பித்துள்ளன. குறிப்பாக உலகம் இரு-மைய உலகாயிருந்து ஒரு-மைய உலகாகி, இன்று ஒருமைய உலகின் தேய்வையும் பல்-மைய உலகின் எழுச்சியையும் காண்கிறோம். இம் மூன்று காலப் பகுதிகள் யீதும் ரஷ்யப் புரட்சியின் தாக்கம் உள்ளது.

டுள்ள ஒரு வர்க்கத்தின், ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் ஒரு புதிய வாழ்வை நோக்கி முன்னேறி அணி வகுக்கும் ஒரு வர்க்கத்தின், முதலாளித்து வத்தை வெற்றி கொள்வதை நோக்கிச் செல்லும் ஒரு வர்க்கத்தின், பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிச் செல்லும் ஒரு வர்க்கத்தின், முதலாளித்துவத்தின், ஏகாதிபத்திய போர்களின் நுகத்தடியில் இருந்து மானுடத்தை விடுதலை செய்வதை நோக்கிச் செல்லும் ஒரு வர்க்கத்தின், ஒரு புதிய வர்க்கத்தின் ஆட்சி யின் யுகத்துக்கு கட்டியம் கூறும் அந்த பேறு நமக்கு கிடைத் துள்ளது என்பதில் பெருமிதம் கொள்ள நமக்கு உரிமையிருக்கிறது. நாம் பெருமிதம் கொள்கிறோம்.”

ரஷ்யப் புரட்சி காட்டிய வழி முற் போக்கானது மட்டுமன்றி புரட்சிகரமானது மாகும். கடந்த நூறு ஆண்டுகளில் அது பலதடவை தன்னைப் புடம்போட்டு தொடர்ந்து செழுமையடைந்து, இன்றும் புரட்சிகர சக்திகட்கு முன்மாதிரியாக இருக்கிறது. அதன் தொடர்ச்சியான காலப்பொருத்தமும் முக்கியமும் அதை உலக வரலாற்றின் தவிர்க்கவியலாப் பெருநிகழ்வாக நிலைநிறுத் தியுள்ளன.

அதிர்ந்து ஒலிக்கும்

“சோவியத் யூனியன் மறைவு மற்றும் உலக சமூகத்தின் மேல் கட்டமைப்பில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் ஆசியவற்றின் சூழலில் மர்க்சினுடைய பார்வையின் முக்கியத்துவம் மேலும் விரிவடைந்திருக்கிறது. மர்க்சினுடைய விமர்சன ஆய்வின் பிரதான இலக்காக எப்போதுமே முதலாளித்துவம் தான் இருந்து வந்தது. முதலாளித்துவம் நீடித்திருக்கும் வரையிலும் அவருடைய சிந்தனைகள் ‘பூவுலகில் - ஓடுக்குதல்களால் - துயரமும் மாந்தர்கள்’ மத்தியில் அதிர்ந்து ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும்”

- ஜோன் பெலயி ஃபோஸ்டர்



பிணமெரியும் வாசல்

• கிரிசாந்த்

4 த்தார் சந்தியைத்தாண்டி உள்ளே கலை மதி விளையாட்டுக் கழகத்தை ஒட்டியுள்ள மக்கள் மண்டபத்தின் முன்னாலுள்ள போராட்டப் பந்தலுக்குச் சென்றோம். தேநீர் தந்தார்கள். ஆற வைத்துவிட்டு, அங்கிருந்த தோழர்களோடு கதைத்தோம். “இரவு பகலாக சுழற்சி முறையில் இருக்கின்றோம். ஒரு நேரத்தில் ஐம்பது தொடக்கம் அதிகம் ஐநூறு பேர் வரை வந்து செல்வார்கள். எல்லோருக்

கும் வேலை உண்டு. ஒவ்வொருவரும் ஏதோவொரு வகையில் உதவிக்கொண்டு ஒருவருக் கொருவர் ஆதரவாக நிற்பது எவ்வளவு விலை கொடுத்தும் கிடைக்கமுடியாத அனுபவம். இங்கே உள்ளே ஆட்டோக் காரர்கள் போராட்டத்திற்கு வருபவர்களை இலவசமாக ஏற்றி இறக்குகிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் சாப்பிட்டுவிட்டு வரும்போது இன்னொரு வருக்குச் சாப்பாடு கொண்டு வருகின்றனர். கடைக்காரர்களும் உதவு

மக்கள் குடியிருப்புகளுக்கு மத்தியில் இருக்கும் மயானங்களில் சில



முன்னால்கட்டுவல் வாக்கு, கிட்டுப்பல்



உருவிராம வாக்கு, அரால்வடி



சிவகந்தலில், மணக்குடி, மைரான இருது



கோண்டாவில்



புத்தூர் மேற்கு, கிட்டுப்பல்



கிட்டுப்பலில், பரப்பலினை



உருவிராம, செல்வராம



முன்னால்கட்டுவல்



கிறார்கள். சீவல் தொழிலாளிகளும் உதவு கிறார்கள். மாலையில் பெண்களை வீட்டுக் குச் செல்லுமாறு கேட்டால் நாங்கள் ஏன் பின்னேரம் போக வேண்டும். இரவு பத்து மணிக்கு நித்திரைக்குப் போகும்போது வீட்டுக் குப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். இளைஞர்கள் விளையாடுவதை நிறுத்திவிட்டுப் போரடும் இடத்தில் நிற்கிறார்கள். இரவில் தொலைக் காட்சி பார்ப்பதை பெரும் பாலானவர்கள் தவிர்த்து விட்டார்கள். ஒவ்வொருவரும் சேர்ந்து நடத்தும் ஒரு போராட்டத்தின் பந்தலில் நாம் இப்போது இருக்கிறோம்” என்று தோழர்கள் சொன்னார்கள்.

மக்கள் குடியிருப்புகளுக்கு மத்தியிலிருக்கும் மயானங்களை அகற்றக்கோரும் அந்தப் போராட்டப் பந்தலிலிருந்து சிறிது தொலை வில் இருக்கும். கிந்துசிட்டி மயானத்தைப் பார்க்கச் சென்றோம். இது பாதையா? இதற் குள்ளால் மக்கள் எப்படிப் பயணம் செய் கிறார்கள் என்றே தெரியாதளவுக்கு அவ்வ ளவு மோசமான பாதை. பெரிய பாளமான கற்கள் வீதியைப் புடைத்துக்கொண்டு நிற்கும் மண்பாதைகள் அவை. வழியெங்கும் வீடுகளை கவனித்துக்கொண்டு வந்தோம். சின்னச் சின்னக் காணிகளில் குருவி வீடு கள். கிடிகும் ஒலையும் போட்டுக் கட்டி வைத்திருக்கும் தகர வீடுகளின் வாசலில் புழுதி தோய அலையும் சிறுவர்கள்.

இந்த வீதிகளையெல்லாம் எப்பொழு தும் தான் மனிதர்கள் திரியும் இடங்களாக கணக் கிலெடுத்து சீரமைத்துக் கொடுக்கப் போகின்

றார்களோ தெரியவில்லை. உள்ளே சென் றால் பிரதேச மக்களில் சிலரால் உடைத் தெறியப்பட்ட மதிலைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். மயானத்தின் சுவர் விளிம்பில் வீடுகளின் வேலிகள். அதன் வாசலுக்கு நேரேயும் வீடுகள் வரிசையாக இருந்தன. ஒரு நான்கு பரப்புக்காணி வரு மென்று மட்டம் தட்டினோம். பிணமெரியும் வாசல்களில் வாழ்ந்து வருமவர்கள் இப்பொழுது அந்த மயானத்தை அங்கிருந்து அகற்றுமாறு கோரி போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

வரலாற்றில் எப்பொழுதும் ஓரங்கட்டிவைக் கப்பட்டிருக்கும் இந்த மக்களின் குரல்களால் தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெரும் அலைகளை ஏற் படுத்த முடிவதில்லை. பெரும்பாலானவர்க ளால் இந்த மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சி நைகளை உணரவே முடிவதில்லை. தாத்தா மார்களின் சொகுசுத்தனங்களையும் அவர்கள் மற்றவர்களை உறிஞ்சி உருவாக்கிவைத்திருக் கும் வாழ்க்கை முறையையும் கைவிடமுடி யாத பேரர்கள் இவற்றையெல்லாம் ஒரு பொருட்டாயே மதிக்க மாட்டார்கள்.

திருநெல்வேலியில் உள்ள பாற்பண்ணையி லும் மயானப் பிரச்சினை உள்ளது. இங்கே யும் கூலித்தொழிலாளிகளும் அன்றாடம் உழைத்து வாழ்பவர்களுமே அதிகம். இது எந்த வகையிலான ஒத்ததன்மை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முதலில், யாழ்ப்பாணத்தின் பெரும்பாலான சிறு நக ரங்களில் ஆதிக்க சாதியினரை மையமாகக் கொண்டு வெவ்வேறு சாதியினர் அடுக்கடுக்



காக இருப்பர். உதாரணத்திற்கு திருநெல்வேலியை எடுத்துக்கொண்டால், அதன் மையமான சந்தியில் வெள்ளாளர்கள் உள்ளனர். மையத்திலிருந்து வெளிநோக்கிச் சென்றால் தச்சர்கள். கொல்லர்கள் மற்றும் இன்ன பிற இடைநிலைச் சாதியினர் உள்ளனர். அதனைத் தாண்டி அதன் மையமான இடத்திலிருந்து தொரு மூலையில் பாற்பண்ணையில் பிற்படுத்தப்பட்ட சாதியினர் பெரும்பான்மையாக வாழ்கிறார்கள். இந்த அடுக்கின் அமைவுகள் தற்செயலானவையல்ல. இது சாதி அடிப்படையிலேயே உருவாகிய நகரம். இதன் இறுக்கங்களும் பழைய நடைமுறைகளும் குறைந்திருந்தாலும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இன்னும் வாழ்கின்றன.

பாற்பண்ணையிலிருக்கும் அதிகமான இளைஞர்கள் திருநெல்வேலிச் சந்தியில் மூட்டை தூக்குகிறார்கள். ஆட்டோ ஓட்டுகிறார்கள். கூலித்தொழில் செய்கிறார்கள். சைக்கிள்கடையில் வேலை செய்கிறார்கள். சீவல் தொழிலாளிகளாக இருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் ஏதோ இயல்பாக நடப்பதென்று நாம் சொல்லிக் கடந்து விட முடியாது. நமது மக்களின் இந்த நிலைக்கு வலுவான வரலாற்றுக்கு காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றை நாம் அறிந்து கொள்வதன் மூலம் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையில் இன்று பாதிப்பை நிகழ்த்திக்கொண்டிருக்கும் விடயங்கள் எவையும் தானாய் நிகழ்ந்தவையில்லை என்றும் இந்த நிலை மாற்றவேண்டுமானால் கடுமையாகப் போராட வேண்டியிருக்கும் என்று புரிந்துகொள்ளலாம். தாத்தாமார்களின் பாவக்கணக்குகளை பேரர்கள் தீர்த்துவைக்கும் காலமிது. இந்த மயானப் பிரச்சினையில் பிரதானமாக வைக்கப்பட்ட வாதம் ஒன்றுண்டு.

அதாவது, “மயானம் முதலில் வந்ததா மக்கள் முதலில் வந்தார்களா?” “கோழி முதலில் வந்ததா முட்டை முதலில் வந்ததா என்ற பழைய கேள்வியைப் பிரதி பண்ணி இந்த மாபெரும் கேள்வியைக் கேட்ட மனிதர் களுக்கு “மக்கள் முக்கியமா? மயானம் முக்கியமா?” என்ற பதில் தார்க்கத்தினை ஒரு நண்பர் முன்வைத்தார்.

சாதாரண மக்கள், தமது வாழ்க்கையை ஆரம்பித்துக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பொருளாதார ரீதியில் வளர்ந்து இன்று நிலத்தை வாங்கிச் சொந்தமாக்கியிருக்கிறார்கள். மயானத்துக்கு அருகாமையிலான காணிகள் குறைவான விலைக்கு விற்கப்பட்டிருக்கலாம். மக்களும் தமது பொருளாதார நிலைமைகளினால் அவற்றை வாங்கி இருப்பார்கள். இப்படி அருகில் காணிகள் வாங்கும் போதோ மக்கள் குடியமரும் போதோ அதனை உடனடியாக அவதானித்துக் குறித்த பிரதேச அதிகாரிகள் அது தொடர்பாக மக்களுக்கு அறிவூட்டியும் நடவடிக்கை எடுத்தும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அவற்றைச் செய்யாமல் விட்டு மக்கள் காணிகளை வாங்கிக் குடியேறி அங்கே வாழவும் ஆரம்பித்துவிட்ட நிலையில் மக்கள் நலனை முன்னிறுத்தி மயானங்களைத் தான் இடம் மாற்றவேண்டும் என்கிற வாதத்தினையே நாம் முன் வைக்க வேண்டி இருக்கின்றது. இனிமேல் இறுக்கமான நடைமுறைகளைக் கொண்டு வரலாமே தவிர ஏற்கனவே உள்ள இந்தப் பிரச்சினைக்கு மக்களின் பக்கமே நாம் நிற்க முடியும்.

பிணங்களோடு வாழ்தல்

மேழிக்குமரன்

இனங்களோடு வாழும்புகள்
சாதி சனங்களோடு வாழும்புகள்
என்று சொல்லி வைத்த
காலம் மலையேறிப் போச்சு
இன்று எம்மை
பிணங்களோடு வாழும்புகள்
என்று கட்டளை இடுகிறார்கள்.

காலவை எழுந்தவுடன்
கடவுளை வணங்கும்புகள்
என்று சொல்லி விட்டு
இன்று எம்மை எழுந்து
சவங்களை வணங்கும்புகள்
என்று சமாதானப்படுத்துகிறார்கள்.

சிதைகள் எரிந்த தூசுகளால்
மாசுபட்ட ஊருக்குள்
ஆசுவாசமாய் அனைவரும்
அன்பாக வாழும்புகள் என்று
ஆணையிடுகிறார்கள்.

கூசுகின்ற செய்கைகளாய்
காசு பணம் கைமாறி
நாசுக்காக நடக்கின்ற
கைங்கரியம் நாமறிவோம்.
பாசுபதம் கொடுத்த
பரமனே வந்து
பேசுவதாய் இருந்தாலும்
வேசமின்றி வெளிப்படையாய்
பதில் வேண்டும். அதுவும்
லீசும் பிணக் காற்றிலிருந்து
விடைதர வேண்டுமென்பதே
எங்கள் கோரிக்கை.
வாயு பகவான் என்றும்

அவன் மகன் அனுமன்
என்றும்
அரோகராப் போட்டுக் கொண்டு
லீட்டுக்கு வீடு துளசியை நடுங்கள்
அது பிராணனைத் தரும்
நாட்டுக்கும் நல்லது என்றுரைப்போர்
அல்லும் பகலும்
அனைவரதும் எங்களை மட்டும்
பிரேதங்களின் எரிகாற்றை
பிரணாயாமம் செய்யுங்கள் என்கின்றனர்.

நினைநீர் வாடையையும்
சவங்களின் எரிவாயுவையும்
சுவாசித்து சுவாசித்து
எங்கள் சுவாசங்கள்
கண்கொட்டவர் நடத்தைகளால்
புண்பட்டுப்போய்
தம்மை நிறுத்திக் கொள்ளத்
துடியாய் துடிக்கின்றன.

ஆனாலும் பீனிக்ஸ்போல்
உயிர்த்திதழுவோம் என்ற
நம்பிக்கையே போராட்டத்தின்
அச்சாணியாய் சுழல்கிறது.

வேதியரும், வேற்றாரும்
வகுத்து வைத்த
நீதியும் சட்டங்களும்
ஆதியிலிருந்தே எப்பொழுதும்
நாதியற்றவருக்கு துணையில்லை என்ற
சேதி தெரியுமையா எங்களுக்கு.



சோதித்துப் பார்க்காதீர்
தீதும் நன்றும் அறிந்தவர் நாம்
பாதீவழி வந்து விட்டோம்
பீதி கொண்டு ஓடமாட்டோம்
மீதிவழி கண்டு கொண்டே
வெற்றியுடன் விடைபெறுவோம்.

மேதினியில் உள்ள அனைவருக்கும்
சுற்றுச் சூழல் சட்டம் பொது என்றால்
நாம் மட்டும் என்ன
வேற்றுக்கிரக வாசிகளா?
எங்கள் வாகனங்கள் மட்டும்
கடலை ஆண்டுகளா?

தென்றலாய் தவழ்ந்து வந்த காற்று
சிதைகளின் மரசுக்களின் மடியில்
மரணித்துப்போயிருக்கிறது..
படலையிலே பிணம் எரிய
பார்த்திருந்து சாப்பிடும்
கொடுமையைப் போர்த்தபடி
வடு கொண்ட வாழ்க்கையுடன்
வக்கணையற்ற மக்களாய்
நாம் இங்கு வாழ்கிறோம்.

காற்றுக்கும் நல்ல தண்ணீருக்கும்
மரணதண்டனை கொடுத்துவிட்டு
ஆரோக்கிய வாழ்வு பற்றி
அடுக்கடுக்காய் பாடல்கள்
பசுமை வளர்க்க
முதலில் வழிவிட்டும்
நம் வாசற்படிகள்...
அப்போதுதான்...
துளிர்;விடும் நம் உயிர்த் தேசம்...!

கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டிய
எந்தையும் தாயும் கூடியிருந்த
முந்தைய வாழ்வின் மகிழ்ந்த நாம்
சிந்தை எரிந்து சீர் கெட்டுப் போவதா
விந்தையிலும் இது விந்தை
வெந்த புண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சுவோருக்கு
வந்தனம் சொல்லி வாழ்த்த மாட்டோம்
வரலாறு வழங்கும் வளமான பாடத்தை

கடலைப் பொடி சூசிய
சுந்தரேசன் மகனும்
துன்பங்கள் தீர்ப்பான் என்று
மனுக்கொடுத்துப் பார்த்திருந்தோம்
பலனேதும் இல்லை
பரிதவித்துப் போனோம்.

எங்கெல்லாம் வேண்டுமோ
அங்கெல்லாம் மனுக்களாய்
அங்கலாய்த்தபடி அழுதழுது
அனுப்பி வைத்தோம்
ஆனாலும் இன்றுவரை
பதிவொன்றும் உவப்பாய் இல்லை.

சத்தியத்தை நம்பியபடி
சத்தியாக்கிரகம் இருக்கிறோம்.
அங்கங்கு பசுமைக் கட்சிகள்
ஆணித்தரமாய் பு+மி எங்கும்
சுற்றுச்சூழலுக்கு பாதுகாப்பு
வேண்டும் என்று
போர்க்கொடி பிடிக்கின்றன
அதைத்தானே நாங்களுள்
சிதை எரிக்க வேண்டாமென்று
பக்குவமாய் கேட்கின்றோம்.

தூய காற்று, தூய நீர்
தூய பூமி என்று வாழ்வது
அடிப்படை உரிமை என்கிறது ஐ.நா.
வஞ்சகப் பிசாசுகளால்
நாங்கள் மட்டும் எப்போதும்
பேய்களுடன் வாழ்வது
என்ன உரிமை என்று
தெரிந்தால் யாரும் சொல்லுங்கள்.

மனிதர் நோக மனிதர் பார்க்கும்
வாழ்க்கை இனி உண்டோ
என்றான் மகாகவி பாரதி.
இங்கு நடக்கிறதே
பாராமுகமாய் பலரும்
பார்த்திருக்க இங்கு நடக்கிறதே
யாரொடு நோவோம்
யார்க்கெடுத்துரைப்போம்.

பதறாதீர் மக்கள் பதறாதீர்
நீங்கள் ஒன்றும் தெருவில் இல்லை
நாங்கள் இருக்கிறோம்.
உங்களுடன் கைகோர்க்க என்று
மனிதத்தை விரும்பும்
மனிதர்கள் என்றும்
உங்களுடன் கைகோர்ப்பர்.
கலங்காதிருங்கள்
நிச்சயம் இப்படை வெல்லும் என்று
முரசறைந்து மாந் தட்டுவோம்
வெற்றியும், நாளையும்
நமதே நமதே

அண் பழத்தூறும் அயவவர்கள் நூ.க. காட்சி

தூண் விநயமாத தீயகாசி நூ.க. காட்சி



விரதுகள் பவவறவறத் தனதாக்கிய மகாஜனா கலஜூரி மாணவர்களின் 'வாழ்வதந்திர: தேசம்' கிறுவர் நூ.க. காட்சிகள்



தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை 44வது ஆண்டு விழா பதிவுகள் -- (காட்சிகள்) -- 02.04.2017



தமிழக அரசியல் நூற்றாண்டு 1947-2017 காலகட்டங்களில் தமிழக அரசியல் நிகழ்வுகள்

